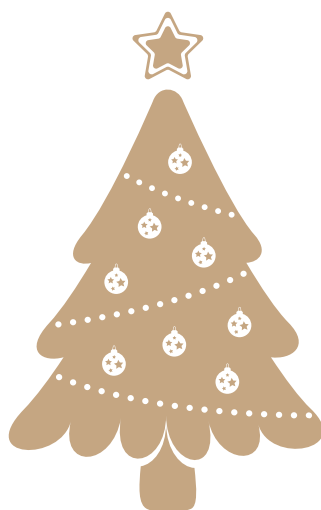

D E C E M B E R

18. RAVENSKI RAZGLEDI

ZAVOD ZA KULTURO
ŠPORT TURIZEM
IN MLADINSKE
DEJAVNOSTI

Dragi občani!

Preživite praznike s tistimi, ki vam pomenijo največ.

Praznujte čarobno in nepozabno.

Želimo se vam zahvaliti za podporo ter zaupanje, ki nam ga izkazuje vsakodnevno.

Upamo, da smo se vam z našim trudom in s prireditvami, ki jih izvajamo skozi celo leto, vsaj malo zahvalili za vašo zvestobo.

Na tem mestu pa se želimo iz srca zahvaliti tudi našima zvestima poslovnima partnerjema: **INTER DISKONTU, d. o. o.** ter **DAVIDOVEMU HRAMU, d. d.**, s pomočjo katerih smo letos ob decembrskih prireditvah obdarili **300 otrok** naše občine.

Ekipa ZKŠTM

ZKŠTM

ZAVOD ZA KULTURO
ŠPORT TURIZEM
IN MLADINSKE
DEJAVNOSTI

📷 Nika Hölel Praper, fotobeležnica

Letošnjo jesen ter uvod v zimo na Ravnah so zaznamovala mnoga praznovanja obletnic in obilica dogodkov. Kulturne prireditve, športna tekmovanja ter praznični december so naše zvezde stalnice. V zadnjih nekaj mesecih smo praznovali obletnice 110, 70, 35, 30, 20 in 20. Za temi suhoparnimi številkami pa se skriva mnogo zgodb ljudi, ki že vsa ta leta delujejo na različnih področjih. Večina praznovanj je bila namenjena kulturnim društvom in dogodkom, ki bogatijo naše okolje in naše življenje. Vsem, ki že vsa ta desetletja ustvarjate in prispevate k našemu kulturnemu utripu, se iskreno zahvaljujem ter še enkrat čestitam za opravljena praznovanja. Več o tem lahko berete v številki Ravenskih razgledov, ki je pred vami.

Zimski čas je čas tihožitja in mirovanja narave. Tudi človeški korak se malo upočasni. Vsi pričakujemo novo leto, nov začetek ter imamo nove načrte. Obenem je to priložnost za pogled na preteklo leto, le-tega svetle in tudi temnejše trenutke. Življenje prinaša vzpone in padce in temu se ni moč ogniti. Na Ravnah se mnogo ljudi trudi, da bi življenje bilo lepo in kvalitetno za čim več ljudi. Imamo izvrstna društva, dobro delujoče javne zavode, ki določajo naš vsakdanji utrip. Mesto, občina in krajevna skupnost so samo pojmi, ki jih na koncu predstavljajo ljudje s svojimi konkretnimi dejanji in aktivnostmi. Kot boste videli v Ravenskih razgledih, smo lahko upravičeno zadovoljni z dogajanjem pri nas. Vse zagotovo ni idealno, toda hkrati je vse možno izboljšati. Pogovarjajmo se, poslušajmo se in upoštevajmo se in življenje v naši lokalni skupnosti bo lažje.

Kmalu bo zaključeno leto 2017, ki je bilo dokaj mirno leto na Ravnah. Med ljudi se je vrnil optimizem, ljudje imajo ali lahko dobijo delo in tako so tudi družabni dogodki dobro obiskani. Gospodarstvo deluje dobro, vidimo investicije in razvoj. Ljudje, ki potrebujejo pomoč, imajo več možnosti, kamor se lahko obrnejo. Kultura, šport, socialne in humanitarne dejavnosti se krepijo in so dobro organizirane. Na Ravnah smo znali najti odgovore v smislu medgeneracijskega sodelovanja, skrbi za ranljive skupine in sožitja različnosti.

V tem času pred božičem in novim letom želim vsem vesel božič, prijetno družinsko praznovanje in čim bolj mirne praznike. V novem letu pa daleč na prvem mestu zdravje in dobro počutje. V letu 2018 vam želim tudi mnogo uspehov, sreče in zadovoljstva. Ne pozabite nase in na svoje bližnje v tem hitrem času, ko dnevi, tedni in leta zelo hitro minevajo. Nič nam ne bo ušlo, če za kakšen trenutek obstojimo, se posvetimo sebi in svojim bližnjim ter vidimo, da je na Ravnah preprosto »fajn« in da je veliko odvisno od nas samih. Srečno 2018.

Vaš župan Tomaž Rožen

KAZALO

15

6

16

21

28

36

- 06** Liki s socialnega roba v Prežihovi literaturi
- 07** Predstavitev knjige Ivan Kuhar-Prežihov Anza
- 09** Za vsakega se prireditev najde
- 10** Korošce zanimajo novosti na področju slovaropisja, pravopisa in bralne pismenosti
- 11** Z Milanom Kamnikom ob njegovem knjižnem prvencu Ibržnik
- 13** Za literate uspešno leto
- 14** Ples je mati vseh umetnosti
- 16** 13. Festival slovenskega jazza
- 17** 35-letnica Harmonikarskega orkestra KD Prežihov Voranc
- 19** KD Svitanje – Naše delo skozi 20 let
- 21** Ob 20-letnici Kuharjevih dnevov v Kotljah
- 22** 30. obletnica smrti Darinka Plevnika – Razstava ODSVIT
- 23** Forma Viva Makole 2017
- 24** Noviteta je raketa – izstrelite se v gledališče
- 26** Gimnazija Ravne na Koroškem 2016/17
- 27** Projekt »Otroci in forma viva«
- 28** Glasbeno-gledališka igra Čebelica leti po pomoč
- 28** 110-letnica Osnovne šole Kotle
- 29** OŠ KJ: Projekti – velik izziv naše šole
- 30** Beograd, mesto uspeha za gimnastičarke ŠD Partizan
- 30** Alpski smučarski klub Fužinar
- 31** Kolesarji KK Ravne tudi letos uspešni
- 32** Športno društvo Stoja
- 32** Badminton klub Karizma: Navduševanje otrok za šport skozi igro
- 34** Rokomet na Ravnah
- 35** Judo klub Ravne na Koroškem
- 36** Ni več Raven brez nogometa
- 37** Uspešno leto za Namiznoteniški klub Fužinar Interdiskont
- 38** Odbojkarji v tej sezoni v 2. DOL

- 39** Koroški atletski klub v letu 2017
- 40** Vzajemna bejbe
- 41** Strojnska Reka: Šport nas še vedno povezuje
- 42** Zdrav življenjski slog
- 42** Urbana ureditev na Ravnah
- 43** Skupni projekti LAS Mežiške doline
- 44** Zgodbe rok in krajev – LAS Mežiške doline
- 44** Korošica Tatjana Ladinek je mlada kmetica leta 2017
- 46** OÖZ: Spodbujanje podjetnosti in aktiviranje človeških potencialov
- 46** Pohodi ravnskih upokojencev
- 47** DU Ravne: Ko se zbirajo lastovke
- 48** Društvo Sožitje Mežiške doline – 50 let
- 49** Dnevni center Ravne na ustvarjalni poti
- 50** Krvodajalstvo
- 50** Prostovoljno gasilsko društvo Ravne v letu 2017
- 51** Veterani PGD Kotle
- 52** Usposabljanje poklicnih gasilcev KGZ Ravne
- 53** Delavnice za učenje slovenščine
- 54** Živeti v KS Kotle
- 55** KS Strojnska Reka: Odprava posledic neurja
- 55** Četrtna skupnost Čečovje
- 56** Podprite naša društva, ker vas nič ne stane
- 56** Srečanje krajanov Zelenbrega
- 57** Domači kraj. Domačin, ga dovolj poznaš?
- 58** Kako so čečovski otroci lepšali lice svojega mesta
- 59** Skozi Blažev objektiv
- 59** Stara Smučarska koča
- 60** Na Ravnah SE dogaja!
- 61** Francu Pečniku v spomin (1948-2017)
- 62** V okupiranem Guštanju
- 63** Stare razglednice s Pirkhofa

Liki s socialnega roba v Prežihovi literaturi

15. tradicionalno srečanje pri Prežihovi bajti

 Liljana Suhodolčan, Koroški pokrajinski muzej, Muzej Ravne na Koroškem

 Nace Zavrl - Primafoto

V še počitniških avgustovskih dneh smo se 10. avgusta, kljub sivim oblakom na nebu, zbrali na Prežihovi bajti. Sivo nebo ni zmotilo številnih obiskovalcev, ki so naša srečanja vzeli za svoja in kljub dežju vztrajali.

Kot vsako leto doslej smo tudi letos izbrali osrednjo temo tradicionalnega srečanja. Letošnja je bila posvečena likom s socialnega roba v Prežihovi literaturi. Izbrana tema je brezčasna, poznana v vseh skupnostih in zgodovinskih družbenih okoljih. Je vsebina, ki nikoli ni izgubila svoje aktualnosti, kajti ena izmed temeljnih človekovih potreb je potreba po pripadnosti, vključenosti in sprejetosti v okolje. Socialna izključenost, odrinjenost na rob družbe ni le problematika preteklih družbenih okolij, prav zdaj in tu, je ogledalo vsem nam, ki skupnosti dajemo vsebino. Tudi Prežih v svoji literaturi ni spregledal življenja na obrobju, saj je z izjemnim socialnim čutom opisal usode in pretresljive življenjske zgodbe posameznikov, njihovo izključenost, odrinjenost, zaradi katere so bili posamezniki v manjših ruralnih okoljih zasmehovani in označeni zaradi svoje pasivnosti, čustvenih deficitov, destruktivnega vedenja. S svojimi literarnimi liki »posebnežev« izvzetih iz resničnega okolja je Prežih podal refleksijo skupnosti takratnega družbenega okolja.

Slavnostni govornik dr. Andraž Jež z Inštituta za slovensko literaturo in literarne vede pri ZRC SAZU nam je v izčrpnem referatu podal primerjavo in nizal vzporednice življenja na obrobju v Prežihovi literaturi in v različnih družbenih sistemih in s tem socialno izključenost aktualiziral.

Kot je dr. Andraž Jež v svojem referatu poudaril, se na prvi pogled zdi, da so časi, ki jih je opisoval Prežihov Voranc, tako daleč za nami, da nas nagovarjajo kvečjemu kot mogočni

relikti neke za vselej izgubljene dobe. Pisatelj je opisoval okrutno in naglo proletarizacijo prebivalstva, ki se je iz mladih dni še spomnilo varnega dela na posesti. Tema se zdi danes, v dobi interneta in pametnih mobilnih telefonov, komaj predstavljava. Na prvi pogled se zdi, da se je Evropa v vmesnem času tako korenito spremenila, da so zapori za politične oporečnike v velikih evropskih mestih

razjedala finančna nestabilnost? Ni bil svet obakrat pahnen v krizo, ki jo je povzročil nebrzdani trg podivjanega kapitalizma? Se ni takrat, enako kot danes, pred najosnovnejšimi eksistenčnimi vprašanji znašlo nepredstavljivo veliko ljudi? Ali vladajoči razred Evrope krize danes ne rešuje podobno kot tedaj, torej s konservativno rasistično demagogijo, ki revne tega sveta razdvaja med

zapori, ki jih je Voranc opisoval iz prve roke, neponovljiva preteklost. Kdorkoli pa bo Vorančevi besedi, ki je neprestano iskala vez med rojstno Koroško in svetovljanstvom evropskih velemest, prisluhnil onkraj okamnelosti kanona, bo morda presunjen, kako sodoben avtor je. Ali ni občutek neprestanega izgubljanja in polzenja po družbeni lestvici pri današnjih fizičnih delavcih, kmetovalcih in izobražencih osupljivo podoben tistemu, ki ga je Voranc tako živo opisoval v svojih velikih romanih, novelah in potopisih? Mar ni Voranc pisateljsko zaslovel prav sredi desetletja, ki ga je, tako kot današnje,

seboj in neti imperialistične vojne? Skozi takšno perspektivo je mogoče Vorančevo odprto pismo svetu brati popolnoma drugače. Pred nami v hudih mukah oživljajo ljudje, ki niso tako daleč od brezštevilnih naših sodobnikov. Tudi dandanes sta Evropa in svet polna ljudi, družin in celotnih skupnosti, oropanih mirne in brezskrbne prihodnosti. Prihodnosti, ki se je pred desetletji zdela mnogo bliže in mnogo bolj samoumevna kot danes.

Prav brezpravnim množicam v boju z nepravilnim sistemom je Prežihov Voranc tako veličastno posodil svoj glas. Skozi njegove besede je spregovorila njihova neolepšana beda, skozi njegove besede je zagleglo kriknila njihova stiska. Bede in stiske ni naprtil komunistom, tujcem in judom kot evropski vladajoči razred. Prav tako bede in stiske ni naprtil samim revežem, ki da menda ne izkazujejo dovolj delavnosti, kot jim je šepetal svetovni kapital. Nasprotno, Prežihov Voranc je svoj prst usmeril precej višje: prav v tisti svetovni kapital, čigar bojovito predstražo je pomenil evropski vladajoči razred.

Program na 15. tradicionalnem srečanju je sooblikoval koroški kantavtor Milan Kamnik, ki je tudi svojevrsten posebež med slovenskimi glasbeniki, saj ostaja zvest samemu sebi in Koroški. V svojih skladbah se duhovito odziva na aktualno dogajanje in opisuje resnične ljudi in njihove socialne in drugačne stiske.

Predstavitev knjige Ivan Kuhar – Prežihov Anza ŽIVLJENJE IN DELO (1904–1944)

 Danica Hudrap

 Danica Hudrap in Andreja Čibron Kodrin

V torek, 24. 10. 2017, je kulturni dom v Kotljah pokal po šivih. Pisana množica Hotuljcev in Ravenčanov se je v okviru 20. Kuharjevih dnevo in ob 80-letnici prve uprizoritve igre Koroška kmečka ovset iz Mežiške doline udeležila predstavitve knjige o enem izmed Prežihovih pobov – Ivanu Kuharju. Knjigo sta napisala in uredila Bojana Verdinek in Mirko Osojnik, pri predstavitvi pa so sodelovali tudi pevci in pevke MePZ Rožmarin in folklorna skupina ravskega KD Prežihov Voranc, ki je izvirno predstavila in ponazorila odsev ljudskega izročila, ki ga je v svoji igri Koroška kmečka ovset iz Mežiške doline na čisto svoj način opisal Kuharjev Anze. Predstavitve se je udeležil tudi ravenški župan dr. Tomaž Rožen, ki je Anzanovi hčerki Ani Kuhar – Rističevi izročil prvi izvod knjige s posvetilom.

Na prireditvi je bilo aktivno tudi Koroško filatelistično društvo z izdajo dotiska na kuverti in priložnostnim poštnim žigom, ki ju je predstavil predsednik društva Jože Keber. Znani hotuljski zbiralec razglednic in fotograf Filip Merkač pa je ob tej priložnosti pripravil pregledno razstavo starih razglednic in fotografij o Kotljah in Vorančevi poti.

Glede na to, da o Kuharjevem Anzeju, ki je bil tretji sin Marjete in Ivana Kuharja, staršev bolj znanih in vplivnih sinov: Voranca – pisatelja in politika, Alojza – duhovnika, urednika in diplomata in Avgusta – strokovnjaka za varstvo pri delu, dosedaj ni bilo veliko zapisanega, je bil izid knjige, ki ima 132 strani, kar svojevrstno presenečenje. Ob predstavitvi prvega dela knjige Ivan Kuhar - Prežihov Anza: Življenjska pot (1904–1944) je avtor Mirko Osojnik povedal, da večina podatkov v knjigi temelji na pripovedi najbližjih še živečih sorodnikov, na redkih zapisih o več ali manj bolj prezrtem bratu in na podatkih, ki nam jih ponujajo nekatera pisma bratov Kuhar. Omenil je tudi Ivanovo poroko leta 1930 z Merkačevo Lojzko z bližnjega Stražišča in izjemen način življenja zakoncev Kuhar, saj je mlada Lojzka ostala na posestvu svojih staršev na Stražišču pod Brinjevo goro. Tudi otroci so odrasčali na domu stražiškega deda in babice, Anza pa je živel pri svojih starših na Prežihovi bajti in opravljal kmečka dela na obeh posestvih. Kljub temu je mlada družina živela v slogi in razumevanju. Začetek 2. svetovne vojne je povzročil, da se je Ivan Kuhar takoj postavil na pravo stran, žal pa je bil zaradi tega in zaradi dejstva, da je bil Vorančev brat, hitro na očeh okupatorja. Že

leta 1941 ga je dravograjski Gestapo aretiral in dober mesec je prebil v zaporu v Begunjah. Bil je tudi že v celici smrti. Ker je moral skrbeti za ostarela starša, se ni mogel odločiti, da bi pobegnil na varno, zato ga je nemška policija prehitela in 26. junija zahrbtno umorila v bližnji globači pod Prežihovo bajto.

Bojana Verdinek je zbranim predstavila svoj delež v knjigi, ki predstavlja zbrane pripovedi trinajstih informatorjev o Ivanu Kuharju in analizo Kuharjeve besedne zapuščine. Kuharjevega Anzana je predstavila skozi zbrane pripovedi domačinov. Po teh, v domačem narečju zapisanih spominih, sledi v knjigi faksimile enega od prepisov Koroške kmečke ovseti iz Mežiške doline, ki ga hrani Koroška osrednja knjižnica. Ker je bil mestomanepopoln, je te dele nadoknadila iz drugega ohranjena tipkopisa. Za besedilom igre je uvrstila seznam neknjižnih domačih in prevzetih besed, stalnih besednih zvez in folklornih obrazcev iz prepisa te igre. Bojana Verdinek je nato spregovorila še o jezikovnih posebnostih objavljenega besedila in o šegi naših krajev, ki je našla svoje mesto v Kuharjevi igri. V knjigi je objavljena tudi edina ohranjena fotografija igralske ekipe iz leta 1937, ko je bila igra prvič uprizorjena. Fotografije uprizoritve leta 1951 pa je

prispeval Filip Merkač – kot domačinu in zbiratelju mu jih je prepustila Marica Kolar, ki je v igri sodelovala kot nevesta. V nadaljevanju so objavljena pričevanja domačinov o tem, kako se spomnijo igre. Knjiga se sklene z objavljenim Anzanovim člankom Kose svitle smo sklepali v Našem domu leta 1938, ki ga prav tako hrani Koroška osrednja knjižnica. Bojana Verdinek je v knjigo uvrstila še svoj pogled na to Kuharjevo besedilo. Na koncu sta dodana še v Koroškem fužinarju objavljena članka Avgusta Kuharja Umor pri Prežihu in Bena Kotnika Kmečki praznik v Kotljah julija 1937.

Župan dr. Tomaž Rožen, ki je obenem tudi predsednik Prežihove ustanove, je obiskovalcem tega svečanega dogodka sporočil, da lahko na koncu prireditve dobijo zastonj vsak svoj izvod te zanimive knjige. V spomin na to srečanje jim ga podarja Prežihova ustanova.

Ker sem vnukinja Kuharjevega Anzana, se v imenu vseh sorodnikov prisrčno zahvaljujem naši občini, Prežihovi ustanovi, avtorjema knjige in vsem sodelujočim na tej prireditvi. S to gesto ste našega očeta, deda in pradedu postavili na svoje mesto v toku koroške zgodovine. Sedaj nikoli ne bo pozabljen.

Avtorja podpisujeta knjigo.

Predsednica KD Kotlje Milena Mesner izroča cvetje Anzanovi hčerki Ani Ristič; v ozadju župan dr. Tomaž Rožen.

Za vsakega se prireditev najde

Kamenčki iz mozaika prireditev v Koroški osrednji knjižnici dr. Franca Sušnika v letu 2017

1

2

3

4

5

6

7

8

9

1. Vita Mavrič, predstavitev monografije o V. Möderndorferju, 28.9.2017 (foto arhiv KOK)

2. Boštjan Gorenc – Pižama, Literarno opoldne, 4. 4. 2017 (foto arhiv KOK)

3. Tina Maze, predstavitev knjige Jaz. Tina., 2. 3. 2017 (foto D. Laznik)

4. Milan Kamnik, IBRŽNIK–predstavitev knjige, 10.11.2017 (foto arhiv KOK)

5. Desa Muck, Korošci pa bukve beremo – zaključek, 20. 4. 2017 (foto D. Laznik)

6. Peter Čeferin, predstavitev knjige Prepoznavna, 23. 5. 2017 (foto arhiv KOK)

7. Ludvik Pandur, PREOBRAZBE, PRIVIDI IN ODSEVI – razstava, 29. 6. 2017 (foto N.Hölcl Praper)

8. Martin Darinko Plevnik in Mojmir Plevnik Mojč, ODSVIT – razstava, 8. 9. 2017 (foto arhiv KOK)

9. Žiga X. Gombač, zaključek stripovskega natečaja, 11. 5. 2017 (foto arhiv KOK)

Korošce zanimajo novosti na področju slovaropisja, pravopisa in bralne pismenosti

(Slavistično društvo Koroške)

Dr. Anja Benko, predsednica Slavističnega društva Koroške

Slavistično društvo Koroške se s svojim programom vsakoletno trudi organizirati kar se da čim več različnih slavističnih, jezikovnih, literarnih, kulturnih dogodkov, ki so v prvi vrsti namenjeni njihovim članom, a so naravnani tudi na širšo populacijo. Letos so se do sedaj zvrstile tri odmevne prireditve.

14. marca smo v sodelovanju s Koroško osrednjo knjižnico dr. Franca Sušnika izpeljali predstavitev *Sinonimnega slovarja slovenskega jezika* (SSSJ). Gostili smo dr. Jerico Snoj, vodjo ekipe urednikov in soavtorico tega leksikografskega priročnika, ki je natančno prikazala jezikoslovni temelj in zgradbo SSSJ, njegovo vlogo v okviru slovenskega slovarstva s stališč poznavanja slovenskega jezika in neposredne uporabe pri zvrstnem ter stilnem vrednotenju slovenskega besedja. SSSJ vam bo prišel prav, ko boste želeli določeno stvar zaradi sloga pisanja, pomenskega odtenka besede ... poimenovati drugače (radost/sreča, tankoumna/bistrogleda, kiks/napaka ...), saj poznavanje sinonimov prikazuje našo zmožnost upovedovanja in ustvarja poseben osebni slog.

Med pravili in priporočili: razmišljanje ob prenovi pravopisa je bilo naslovljeno naše drugo delovno srečanje, ki smo ga izvedli 7. 9. na Srednji šoli Ravne na Koroškem. Gostji sta bili dr. Helena Dobrovoljc, predsednica Pravopisne komisije pri SAZU, in Korošica dr. Tina Lengar Verovnik, članica ožjega sestava omenjene komisije. Tematika je bila aktualna in zanimiva. Gostji sta predstavili postopek priprave novih pravil in razmišljanja ob glavnih pravopisnih problemih, ki so že rešeni (o pisnih znamenjih, veliki in mali začetnici, krajšavah in prevzemanju). Danes sočasno nastajata novi spletni pravopisni slovar (ePravopis na portalu www.fran.si) in pravila. V prihodnjem letu naj bi Slovenci v roke dobili prvo knjižico o novih pravopisnih pravilih, ki bo ponovno, tako kot vsaka pravopisna pravila do sedaj, korenito pretresla naše pravilno pisanje.

8. 11. smo v goste na Gimnazijo Ravne na Koroškem povabili Korošico – dr. Dragico Haramija, predsednico Društva Bralna značka Slovenije. Spregovorila nam je o **razvijanju bralne pismenosti**. Poudarila je pomembnost medgeneracijskega branja in prenašanja bralne pismenosti z odraslih na otroke, zato ni zanemarljivo, kakšen odnos imamo odrasli do branja in bralne kulture. V okviru projekta so nastale nove Smernice družinske pismenosti (e-knjiga: <http://press.um.si/index.php/ump/catalog/book/268>). Žalosti dejstvo, da je danes 25 % Slovencev funkcionalno nepismenih (v evropskem povprečju 20), zato je pomembno, da stalno razvijamo bralno pismenosti in bralno zmožnost posameznika. Spregovorila je še o dragocenosti skupnega družinskega in medgeneracijskega branja (starši : otroci, stari starši : vnuki), lahkega in vizualnega branja (nanju vse pogosto pozabimo). Predavanje je nadgradila z nazornim prikazom različnega knjižnega gradiva, predvsem kakovostnih slikanic.

Leto 2018 je Vlada RS razglasila za Cankarjevo leto, saj bo minilo 100 let od smrti Ivana Cankarja. V našem društvu vas že sedaj vabimo v našo sredo in med naše članstvo. Bodimo preudarni v tem, kaj in kako govorimo/pišemo. Ali kot bi rekel Cankar: »*Beseda, ki si jo bil izustil mimogrede in brez hudega, se povrne, udari na uho silna in strašna, ti razodene, da se da tudi ubijati mimogrede in brez hudega.*«

Z Milanom Kamnikom ob njegovem knjižnem prvenecu IBRŽNIK

 Danica Hudrap

 Matevž Hudrap

Dan pred martinovim smo v razstavišču Koroške osrednje knjižnice bili priča izjemnemu dogodku. Kantavtor Milan Kamnik je svojim prijateljem, glasbenim kolegom in vsem Korošcem, ki jih njegovo petje pritegne, predstavil svoj knjižni prvenec *Ibržnik*, ki ga je izdal Kulturni center Maribor. Prvenec vsebuje 43 najlepših Milanovih pesmi in zapise hčerke Mojce, pisatelja Toneta Partljiča, glasbenega urednika Janeta Webra in anglistke Nike Antolič. Dodana je tudi Milanova fotobiografija. Ob njem pa je izšla še knjižica *Če bi bila Slovenija Amerika...* »grta pa douta« (uredila Matevž in Marjana Kamnik) v založbi Umetniškega kluba 101 Records Radlje ob Dravi. V njej je Kamnikov daljši zapis Moj in vaš *Ibržnik* in razmišljanja Adija Smolarja, Mitje Šipka, Matjaža Pikala, Franca Juričana, Tonija Apohala, Gorazda Čepina, Marijane Mlinar, Bojana Bebra, Vere Trafela, Benamina Kumpreja, Boža A. Koleriča, Marka Pratnekarja, Anike Grabec, Blaža Antoliča, Matevža Kamnika in Mirka Osojnika. Z Milanom se je pogovarjal Mirko Osojnik, o njem pa so pripovedovali tudi ustvarjalci obeh del: fotografinja Nika Högl Praper, oblikovalec Jure Praper, diplomirana anglistka Nika Antolič, Milanova hčerka Mojca Kamnik, profesorica glasbe, in glavni urednik Kulturnega centra Maribor Dušan Hedl. Pismo odsotnega pisatelja Toneta Partljiča je prebrala moderatorka večera Damjana Senica.

Izvedeli smo veliko zanimivega. Leta 1967 v našem kraju še ni bilo glasbenih koncertov, mladi pa so z veseljem hodili na nedeljske mladinske plesne v kavarni, ki so jih s svojo glasbo poživljali Rdeči dečki iz Maribora in koroška ansambla Ikarusi in Vibracije. Milan Kamnik je bil takrat star 10 let in je živel še v Dobji vasi. Potem se je preselil k mami na Čečovje in na stopnicah nebotičnika se je pričela njegova glasbena kariera. Najprej je nastala pesem Pot na Koroško, ki sta jo s Tonijem Apohalom kot DUO KORA posnela za radio Maribor. Kako sta sploh prišla tja? Ko je Milan stanoval pri mami na Čečovju, je večkrat »špilal« kitaro kar na stopnicah. Ob koncih tedna se mu je pridružil tudi Toni. Njune menda ubrane glasove je slišal Edvin Fliser, ki je bil z ženo Milko na obisku pri njenih starših, ki so stanovali v isti stolpnici. Edvin je bil takrat glasbeni urednik na Radiu Maribor, povabil ju je v studio in leta 1974 so nastali prvi posnetki. Tako se je začela njuna glasbena kariera. Leta 1975 sta se prijavila na »Slovensko rock selekcijo M 75«. Prišla sta v finale, kjer je bil tudi ljubljanski bend z istim imenom kot onadva: IZVIR. Pa sta hitro rešila dilemo: odslej bosta DUO KORA (Koroška-Ravne). Potem je prišla prva zmaga na Veseli jeseni 1979 v Mariboru: trije zlati klopotci pa še nagrada za debitanta. Potem je

bilo nekaj let kot v Ameriki: vabila za snemanja za nacionalni radio in tv. Ko sta se njuni glasbeni poti ločili, je šel Milan na svoje in vztrajal pri svojem specifičnem glasbenem izrazu. Kar hitro sta si sledili prvi dve zgoščenki – Dolina smrti in Ibržnik, album, po katerem je dal naslov tudi svoji knjigi, ki so jo predstavili v knjižnici.

Mitjo Šipka je prvič srečal v fabriki, kjer je delal čudeže v ultrazvočni kontroli materialov. Nekoč mu je povedal, kako malo je manjkalo, da bi dobil Nobelovo nagrado. Ko je prvič gledal njegovo monodramo Svetneči Gašper, se mu je skoraj utrgalo. Človeka sreča prej v fabriki, potem s Šentanelskimi pavri poje na pogrebu, potem pa še to. Večkrat je kje rekel, da je bil Mitja Šipek tisti, ki mu je podaril zvestobo do koroškega narečja. Vorančeve literarne podlage v njegovih pesmih s prej nesmrtnim Gašperjem pa Jirsom in Bavhom, Potolčenim Kramohom, Slovencem, Levim devžejem, Borovnikom in Krivonogom v Vodnjaku so se zgodile zaradi slabe vesti, ker je že v otroštvu zanemarjal Solzice. Morda zato, ker se je v toliko zgodbah našel sam. Ko je prvič gledal Samorastnike v kinu, je tako jokal, da je imel mokra kolena. Tudi po petdesetih letih, ko so Samorastniki zaživeli v letnem kinu na Lečnikovem vrtu, ni bilo drugače. Saj je bila tema, kakšno solzo pa je potočil v »kregl pira«.

Na vsaki njegovi zgoščenki je bilo nekaj pesmi v koroškem narečju, skoraj na vsaki pa je bila tudi kakšna pesem, ki so jo navdihnili liki iz Prežihovih del. V njih je posegal po koroškem izrazu in v narečju izredno učinkovito izrazil drobne ter velike stiske in težave pa tragiko in nesrečo preprostih malih ljudi. Ljudi, ki jih je življenje postavilo dobesedno »bogu za hrbet«, na rob življenja. Ta rob pa je bil vedno rezerviran za reveže, uboge otroke, sramežljivce, pijančke, čudake in vaške posebneže, skratka za odvečne ljudi – za »ibržnike«! Album Prežih in jaz je izdal ravno na obletnico Vorančeve smrti leta 2003, leto kasneje pa album Brez narečja ni jezika. Marsikdo mu je rekel, zakaj se toliko ubada z narečjem, pa jih ni hotel razumeti, peljal je svoje naprej z Gnarjem, Muštrom. Vmes sem je malo postaral, zato je na koncu izdal kar dvojni CD »Grta pa douta«. Pa saj drugače ni bilo nikoli. Pa v življenju ni hodil samo »grta pa douta«, šel je tudi »tota«, čez lužo, kamor gre Peter

Orešič »dvabart« na leto. Sanje so postale resničnost. Tam pa najprej vprašanje. »Kaj pa delaš ti v Sloveniji, to je pa ja country?« vpraša Charlie z Grammyjem na polici, enako se čudi Mike z dvema kipcema. »No, pa smo se k'r najdlj pa zašpilali. Nashville je bil moj. Ne moreš verjet! Kot bi se poznali že 30 let. Mikova steel kitara je tako čudovito jokala v pesmih Moj dedi, Nazaj domov in Prijateljem v spomin, da eno uro nisem prišel k sebi. Spil sem nekaj piv, pa ni šlo, knedl v grlu je kar vztrajal, kurje kože se dolgo nisem znebil!« je pripovedoval Milan.

Ker je bil večer bolj literarno obarvan, sta po dve njegovi pesmi zapela le Milan in njegova hčerka Mojca, sproščen pogovor z našim kantavtorjem pa nam je razkril še marsikatero veselo pa tudi žalostno podrobnost iz njegovega življenja. Res je, kot je v knjigi o njem zapisal njegov prijatelj Mirko Osojnik: »Njegov odnos do glasbe izdaja, da ima zelo rad preproste koroške ljudi, o katerih poje, zato živi z njimi in zanje ustvarja. Kdo ve, koliko mladih je s svojo glasbo osvestil, da so se globlje zazrli v svet Prežihovih junakov? Ni mu težko peti v živo, kar je danes za veliko 'pevskih zvezd' prava muka. Ko sede na svoj stol na odru, je v svojem elementu. In ko v že tradicionalni opremi s črnim klobukom, z akustično kitaro in ustnimi orglicami spremlja usodo Svetnečega Gašperja in drugih Prežihovih junakov, pred nami spet zaživijo usode Vorančevih likov. Ne samo v duhu, tudi v resnici slišimo kašljanje in preklinjanje zakrknjenega pijanca. Poslušamo klokotanje vode, ki je zalilo nesrečnega Borovnika. Vidimo majhne sosedove 'siroteje', ki se siti odmikajo po beli gazi v črno noč... To je svet Prežihovih frat, globač, nicin in hudournikov. V malo bolj sodobni obliki nam ga je oživil naš koroški kantavtor.«

In kaj nam je Milan iz srca povedal na koncu prispevka v svoji drugi knjigi: »Hvala, Korošci in Korošice, da sem lahko z vami vsa ta leta s ponosom pel 'skurne besiede', čeprav se jih ob nastanku nisem zavedal. Vem pa, da so me z vsakim dnem, z vsakim mesecem, letom, desetletjem utrjevale, bogatile, mi podarjale nove besede, ki so našle pot v mojem skromnem glasbenem znanju. Zato Ibržnik ni samo moj, Ibržnik je tudi vaš.«

Za literate zelo uspešno leto

 Predsednica KD literatov Mežiške doline Ivana Čreslovník

Konec leta je čas, ko se vsi ozremo nazaj in tudi mi smo se. Z zadovoljstvom ugotavljamo, da so naši napori obrodili veliko lepih, sočnih sadov. Uspešni smo bili med slovenskimi literati in tudi preko meje.

Naša nagrajenca Martina Podričnik in Štefan Šumah

Poleg tega da smo že od spomladi pripravljali gradivo za sedmi literarni zbornik, ki bo v januarju 2018 dosegel vaša srca, smo bili pridni in naj vam osvetlim nekaj naših uspehov:

- dva naša člana sta izdala svoji prvi knjigi. Ivan Penec nas je ob svojem praznovanju sedmih križev razveselil s pesniško zbirko Najina pot. Večino svojih pesmi je uglasbil in jih predstavil v izvedbi etno skupine Rute, katerih vodja je. Jože Prednik je dolga leta shranjeval svoje pesmi o lepoti Koroške, jeklarstvu in ljubezni do vnukov. Letos se je ojunal in prelepa knjižica Dediji živijo se pridno bere;
- na povabilo JSKD RS smo sodelovali na razpisih V zavetju besede 2017 in Mentorjev feferon. Na prvem razpisu sta dve naši članici Martina Podričnik in Lidija Polak na regijskem izboru, ki je bil tokrat na Ravnah, priplavali med pet najboljših. Na Mentorjevem feferonu smo Korošice pokazale svojo jezičnost in kritičnost, saj smo se kar tri: Lidija Polak, Ivana Čreslovník in Irena Pajnik uvrstile med deset najboljših v državi;
- naš Andrej Brumen je na razpisu literarnega natečaja META FORA 2, ki ga je za pisce aforizmov organiziral JSKD RS, v konkurenci aforistov iz Slovenije, Črne gore in Srbije, osvojil odlično drugo mesto;
- v septembru smo šli na ekskurzijo v Sveto Trojico v Slovenskih goricah, kjer je potekal celodnevni lep kulturni program ob zaključku literarnega natečaja Martin Krpan 21. stoletja, z imenom Zlet literarnih zavetnikov. Na tem natečaju nas je večina sodelovala s prispevki in naša Marta Merkač je prejela posebno nagrado strokovne žirije;
- v poletnih mesecih smo se izobraževali. Radijska napovedovalka in poznavalka lepega branja in izgovorjave besed Natalija Križaj je z nami potrpežljivo delala in nas brusila za bodoče lepše nastope. Bilo je res prijetno, poučno, potrebno in vsi, ki smo se delavnic udeležili, smo veliko pridobili;
- oktobra so v Pliberku slavnostno razglasili rezultate dvojezičnega literarnega natečaja Koroška v besedi. Na naše pozitivno presenečenje in zadovoljstvo, sta kar dva naša pomahala z vrha. Martina Podričnik je v konkurenci proze osvojila prvo mesto, Štefan Šumah pa je med pisci poezije bil uvrščen med prve tri najboljših;
- v Črni so letos našo članico Marto Repanšek, tudi zaradi zapisovanja folklornega izročila, imenovali za častno občanko Občine Črna na Koroškem, na kar smo vsi ponosni in nam tako priznanje pomeni vzpodbudo za pisanje.

Kar sem naštel, še zdaleč ni vse, kjer sodelujemo, saj smo literati Mežiške doline in zato se vključujemo v dogodke po vsej dolini, ob prostem času pa pletemo besede v večno obstoječe jopice.

70 let folklorne skupine KD Prežihov Voranc

PLES JE MATI VSEH UMETNOSTI. GLASBA IN POEZIJA SE IZRAŽATA ČASOVNO, SLIKARSTVO IN KIPARSTVO PA V PROSTORU. PLES ŽIVI HKRATI V PROSTORU IN ČASU. (Sachs, 1963)

 Irena Oder, predsednica KD Prežihov Voranc

 Aleksander Ocepek

Prva folklorna skupina pri ravenskem društvu se je uradno imenovala plesno-baletna skupina. Mira Gačnik, tajnica takratnega Sindikalno-kulturnega umetniškega društva Svoboda v Guštanju je leta 1947 prepričala Hedviko Jamšek, da se je vključila v domače kulturno društvo in začela organizirati, voditi in usmerjati delo prve folklorne skupine na Ravnah. Na žalost arhiva do leta 1951 nimamo in ta štiri leta so vir podatkov letna poročila iz ohranjenih kasnejših letnih poročil voditeljice skupine. Iz njenih poročil izvemo, da je prve člane za novo skupino organizirala Marika Hartman. Prvi nastop so imeli septembra 1947, prvi predsednik sekcije je bil Roman Kogelnik, člani pa še: Majda in Marika Herman, Minka Blazovnik, Micka Kričej, Fanika Lipovnik, Cilka Ivartnik, Micka Cikulnik, Ivan Blazovnik, Ivan Dolinšek, Štefan Robač, Boris Fišer, Stanko Kotnik, Tone Potočnik, Leopold Čič, Ludvik Janet, Veter in Čurman. Harmonikar je bil Franc Metelko. Prvi tekmovalni nastop v Ljubljani ni uspel, saj so bili zadnji. Hedvika Jamšek je začela načrtno zbirati izvirna dela, hodila je po terenu, študirala je tudi tovrstno strokovno literaturo. Pomagali so ji tudi Franc Metelko z ženo in šolski ravnatelj Janko Gačnik. Povezala se je z Narodopisnim inštitutom v Ljubljani in predvsem pomoč Tončke in Franceta Marolta je postavila močne temelje. Študijski pristop je obrodil sadove in v naslednjih štirih letih so bili naši plesalci najboljši na republiških tekmovanjih. 1951 se je plesna sekcija soočila z novimi težavami, saj so zaradi adaptacije Titovega doma vadili v Mestni gostilni in delavski menzi Pri Milovniku. Na 7. koroškem festivalu (29. 6. do 6. 7. 1952), ki je veljal za kulturni praznik koroške dežele, je skupina dosegla prvi velik uspeh na domačem terenu. V tem obdobju je bil v skupini tudi že Jože Prednik. Nastop dveh skupin z ritmičnimi vajami in baletom je bil posebno doživetje in predvsem novost v tem okolju. Jamškovi je pomagala Mira Stres in nastop je bil tudi na republiškem tekmovanju v Kranju najboljši.

1954 je skupina pridobila tudi mladinsko vrsto in tako sta obe uspešno študirali ljudske plesne in baletne točke. Prvo desetletje je plesno-baletna skupina zaključila z vednostjo, da je skupina nepogrešljiva sekcija društva in na vseh pomembnih prireditvah v Mežiški dolini, da dosega odlične rezultate na gostovanjih in tekmovanjih in da je edina skupina te vrste v mariborskem okraju, kot zapiše predsednik Svobode.

Ob dvajsetletnici obstoja so za skupino značilna mnoga gostovanja doma in v krajih bivše Jugoslavije ter seveda uspehi na tovrstnih tekmovanjih. V tem jubilejnem letu so člani ob Ortanovih muzikantih gostovali na Nizozemskem.

Lep mednarodni uspeh je skupina dosegla 1968 na 3. mednarodni smotri folklor v Zagrebu.

Po sodelovanju v Zagrebu so začeli skupino zapuščati starejši plesalci in odgovornejša mesta so prevzemali mlajši. Tudi Hedvika Jamšek je kmalu zatem mentorstvo prepustila mlajšim. Pridružili so se še Peter Mihelač, Drago Mavrič ... Odmevna so bila tudi gostovanja z ansambloma Fantje treh dolin in Veseli dolinci.

Maja 1976 se je skupina predstavila s celovečernim nastopom, steljarajo v pesmi in plesu ter z novimi nošami oziroma folklornim kostumom – delovno obleko iz domačega platna in sukna, ki jih je kreirala etnologinja dr. Marija Makarovič. Izvirnost je bilo osnovno vodilo.

S tem programom in kostumi so navdušili tudi na tradicionalni mednarodni smotri folklor v Zagrebu. Eden največjih uspehov ravenske folklor je gostovanje na Poljskem v

kategoriji avtentičnih skupin. Sledijo odmevni nastopi doma in v bivših republikah Jugoslavije ter tudi na avstrijskem Koroškem. Rezultat študijskega dela članov skupine Petra Mihelača in Draga Mavriča ter pod mentorstvom dr. Marije Makarovič in prof. Mirka Ramovša so ovsetne noše in na oder so postavili Koroško ovset. Štiri desetletja delovanja je skupina obeležila z odmevnim gostovanjem na festivalu v Trentu v Italiji. Vodja skupine je že bil Peter Šumnik.

Kot so v življenju vsakega izmed nas vzponi in padci, tako je tudi po gostovanju na Madžarskem (1989) ravenska folklorna skupina zaradi nesoglasij 1990. razpadla in šele 2001. so se prav plesalci iz najstarejše generacije zbrali in začeli vaditi. Vaje je prevzel umetniški vodja Peter Šumnik.

2001 je tudi leto, ko so ustanovili še otroško folklorno skupino, njihova mentorica je bila Tatjana Šumnik. Kot pri odrasli skupini je tudi otroška skupina najtežje prišla do kostumov, a njihova iznajdljivost je prehitela tarnanje in s pomočjo občanov in občine so dobili nove kostume oziroma noše.

2005 je odrasla folklorna skupina gostovala v Romuniji. Leto kasneje so pri nas gostovali Madžari in leto kasneje smo jim obisk tudi vrnili. Spet je bilo leta 2013 kar veliko energije porabljene za razmišljanje, kako pridobiti nove člane. Starost in bolezen sta naredila svoje in kar nekajkrat je morala predsednica sekcije Angelca Bezjak sprejeti vrnjene noše, kot se je v poročilu slikovito izrazila.

A ne glede na osip, so se plesalci trudili in združili moči, da so se lahko odzvali na povabila v domači občini in zunaj nje. Nastopali so na državni reviji starejših folklornih skupin v Bistrici ob Dravi, na dnevih narodnih noš v Kamniku, gostovali so v Volšperku, v Št. Andražu so predstavljali koroške

plese, prav tako so bili na intenzivnih pripravah v Izoli in odmevno nastopali ob dnevih kakijev. V jeseni 2015 so se folkloristi razveselili novih članov in Angelca Bezjak zapiše, da sta Štefan in Damjana odprla vrata in prišli so kar štirje novi pari.

Na žalost ni dovolj prostora, da bi bili vi vsi, ki ste kadar koli plesali ali igrali za folklorno skupino, tudi tu zapisani. In zakaj se mi zdi pomembno, da bi bili? Zato ker ste v vso to bogato zgodovino stopali posamezniki z imeni in priimki in vsak izmed vas je pustil pomemben pečat, vsak je bil delček zgodbe ohranjanja našega izročila, spomina na petje, skupna opravila, oblačenje naših predhodnikov. To so pomembni podatki za raziskovanje, kako smo živeli. In tudi zato je bila naša jubilejna prireditev v poklon Slavku Vrabiču, glasbeniku, ki je s svojim prešernim nasmehom razorožil vsakega, ki je morda bolj čemeran prišel na vaje, in kar je morda še pomembneje: svoje bogato znanje je širil naprej vsakemu, ki se je bil voljan učiti.

Redno hoditi na vaje, doma morebiti pustiti obilo obveznosti, vse to zahteva veliko disciplino, vztrajnost in ljubezen do tega, kar počneš. Morda tudi ni naključje, da vas je kar nekaj parov tudi v privatnem življenju. Ravenska folklorna skupina je s svojimi plesalci veliko pripomogla k prepoznavanju in ohranjanju bogate koroške kulturne dediščine tako doma

kot s svojimi gostovanji na tujem. Resno in odgovorno sprejemate to poslanstvo in želim, da ta svoj zagon, znanje prenesete tudi na mlajše. Saj veste, če ne poznamo preteklosti, ne razumemo sedanjosti, še manj pa znamo načrtovati prihodnost. Res je, da umetna inteligenca ne pozna meja, da zna zamenjati tudi glasbenika, a nima srca, duše in ljubezni do kraja, ljudi, domovine ...

Kljub vsemu zagonu nam ne bi uspevali nastopi brez noš, gostovanj ... zato se za vso dosedanjo pomoč zahvaljujemo vsem vam, ki nas finančno podpirate, Občini Ravne na Koroškem, ki nam v proračunu iz pogače ljubiteljska kultura namenja prepotrebna sredstva in še posebej županu dr. Tomažu Roženu, ki nas velikokrat tenkočutno posluša in usliši. Letos smo za svoj jubilej že bili nagrajeni, saj smo po dolgih letih s pomočjo občine bili spet del Đakovačkih vezov, velikega mednarodnega srečanja folklornih skupin. Da tudi občani poznajo in cenijo vaše delo, pričajo tudi občinske nagrade in priznanja v vseh teh letih. Tudi JSKD, enoti Ravne, se zahvaljujemo za vso pomoč.

In danes: aktivnih je 15 parov, njihov umetniški vodja je Peter Šumnik, predsednica sekcije Angelca Bezjak, muzikantje.

Skratka: poklon, spoštovani plesalci in godci, in še na mnoga leta.

13. Festival slovenskega jazz na Ravnah na Koroškem (2.–7. oktober 2017)

✍ Robi Jamnik

Nika Högl Praper – fotobeležnica in Špela Peruš

Na Ravnah neprofitno naravnani kulturni program v okviru Jazza Ravne poteka od leta 2007. Posebnost dogodkov v tem okviru je poudarek na otrocih in vzgoji občinstva. Po športnem vzoru bi po mojem morala vsaka kulturna institucija imeti zastopane vse generacije. To bi bil zdrav razvoj. Znani smo tudi po tem, da občinstva ne maltretiramo. Če bi pred enajstimi leti, ko smo začeli, obiskovalcem servirali tako glasbo, kot jo imamo sedaj, bi imeli na naslednjem koncertu samo še pol dvorane. Počasi navajamo publiko na jazz, v okolju, ki ga ni bilo vajeno. Zemljepisna lega Raven, ki se nahajajo na obrobju Slovenije, je lahko privilegij. Naša največja prednost je, da živimo v zakotnem kraju, kjer še nismo pozabili na pristno gostoljubnost. Glasbenikom pokažemo, da so cenjeni, zato se radi vračajo k nam. Ko ne bomo več imeli denarja, da bi prirejali koncerte na tak način, se tega ne bomo več šli.

In prav tako je bilo tudi v letošnjem oktobru: preko 200 nastopajočih, razstavljalcev in mentorjev na devetih različnih prizoriščih in 29 dogodkih, 14 koncertov, 19 dni delavnic, 3 razstave, 4 okrogle mize in predavanja, izid Jazzopisa, izid nove zgoščenke Jazzosledci, premiera animiranega filma Podobe mesta. In še kaj!

Osrednji program letošnjega festivala je s svojim nastopom odprl Big Band RTV Slovenija pod dirigentsko taktirko Lenarta Krečiča in z vokalno gostjo Nino Strnad, in sicer s programom Jožeta Privška. Naslednji dan je bil posvečen mladim silam, nastopili pa so Rock Mi Monk – mlada zasedba s področja improvizirane glasbe, ki deluje pod umetniškim vodstvom Zlatka Kaučiča – in koroški trobentač Timotej Kotnik, ki je zbral mednarodno zasedbo, s katero je občinstvo popeljal po arabsko-balkanskih poteh fusion melodij. V tretjem, sklepnem večeru, so Artbeaters predstavili album *Life Compass On!*, festival pa se je sklenil s skupino Blue Velvet, ki je v goste povabila hrvaško jazz-blues divo Zdenko Kovačiček.

V spremljevalnem programu so priložnost dobili predvsem lokalni in mladi glasbeniki. Poleg koncertov gospel zbora **Bee Geesus** in **Odmevov reke Drave**, za katere sta poskrbela koroška glasbenika **Andrej Ofak** ter **Borut Mori**, so se v predfestivalnih dneh zvrstili še koncerti projektov **Marko skače**, **Viva Jazz Forma**, a tudi koncertna promocijska predstavitev albuma **Jazzosledci Vol. 1**, ki je rezultat celoletnih jam sessionov. Ti so bili del projekta (so)delujem Evropske unije in Republike Slovenije, katerega del so tudi dejavnosti pod skupnim imenovalcem **Vidim zvok, slišim podobe**.

35-letnica Harmonikarskega orkestra KD Prežihov Voranc Ravne

 Danica Hudrap

Prireditve ob 35-letnici Harmonikarskega orkestra KD Prežihov Voranc Ravne na Koroškem je potekala v Kulturnem centru na Ravnah. Pot harmonikarskega orkestra se je začela 27. oktobra 1982, ko je bil pri Kulturnem društvu Prežihov Voranc ustanovljen kot samostojna sekcija. Harmonikarji so sklenili, da bodo gojili igranje na prostotonsko harmoniko (po domače »frajtonar'co«). Večino njihovega programa sestavljajo slovenske narodne pesmi in viže, njihov železni repertoar pa so vedno bile revolucionarne pesmi. V teh letih so se zamenjale generacije harmonikarjev, med njimi tudi prvi umetniški vodja Lojze Rebernik, ki je leta 2012 prepustil taktirko Alenu Rožaju.

Naši »frajtonarji« so v goste povabili Tamburaški orkester Ruda Sever Gorišnica, ki je na Ravnah igral že pred petnajstimi leti na 20. obletnici harmonikarskega orkestra. Tudi na 35. obletnici smo uživali ob zvokih njihovih tamburic, sami pa so se tako predstavili: »Moto naše skupine je prijateljstvo. Mavrica obrazov našega orkestra je pisana. Vseh starosti smo in obeh spolov. Naše misli so povsod, kajti eni so osnovnošolci in dijaki, drugi študenti, tretji zaposleni in četrti upokojenci. Kljub velikim starostnim, svetovno nazorskim, statusnim in drugim razlikam smo uspeli tisti čas, ko smo skupaj, naše misli usmeriti v en cilj – to je glasba. Naš tamburaški orkester

šteje 24 članov. To leto praznujemo že 120. obletnico obstoja. Nastopamo na vseh prireditvah v naši občini, na različnih kulturnih dogodkih doma in v tujini. V vseh teh letih smo prejeli številna regijska in državna priznanja.« Obiskovalci so lahko uživali tudi ob petju ljudskih pesmi in ob glasbi, odigrani na doma izdelanih glasbilih Mörških godcev iz Tišine. Z njimi so harmonikarji prvič sodelovali letos februarja v Ljubljani, na 15. rojstnem dnevu oddaje Dobro jutro, na RTV Slovenija. Navezali so pristne stike in ta večer so bili tukaj. Naši harmonikarji bodo vrnil obisk in nastopili pri njih 25. 11. 2017 na prireditvi Glasba, ples in smeh.

Ob 35-letnici Harmonikarskega orkestra KD Prežihov Voranc Ravne smo prisluhnili predsednici društva, magistrici Ireni Oder. Čestitkam se je pridružil tudi župan Občine Ravne na Koroškem, dr. Tomaž Rožen. Spregovoril je tudi vodja Harmonikarskega orkestra KD Prežihov Voranc Alen Rožej. Harmonikarji ostajajo predani svoji strasti. Tudi zato so nocoj prejeli zaslužena priznanja. Jožica Pušnik, vodja območne enote JSKD Ravne na Koroškem, jim je podelila jubilejna Gallusova priznanja, ki so jih prejeli:

Jože BREC, 1945, Gallus bronasta, **Niko KRAJNC**, 1952, Gallus bronasta, **Alen ROŽEJ**, 1992, Gallus srebrna, **Vinko ČERU**, 1955, Gallus srebrna, **Ivan PLAZOVNIK**, 1947, Gallus zlata, **Tomaž ŠTAHER**, 1947, Gallus zlata, **Peter JAMER**, 1928, Gallus častna in **Mihael JAMER**, 1937, Gallus častna.

Ob tem lepem jubileju smo bili priča še eni glasbeni prireditvi s pestrim kulturnim programom in preživeli smo prijeten sobotni večer, ki ga je povezoval Gašper Koruzni.

KULTURNO DRUŠTVO SVITANJE

(Naše delo skozi 20 let)

 Ana Potočnik, predsednica KD Svitanje

V jesenskih mesecih pred dvajsetimi leti se je izpolnila želja ustanoviteljice društva Mojce Potočnik: prebudilo se je novo kulturno društvo. S prvimi prireditvami so zasijali prvi sončni žarki in podprli ime novoustanovljenega društva Svitanje. Kot je mati vesela svojega otroka, ko ga rodi in prvič sprejme v naročje, tako se ga je razveselila in z njo kar nekaj somišljenikov, ki so si želeli, da se mesto Ravne z okolico kulturno prebudi. Društvo je imelo visoko zastavljene cilje in vizijo, da združi čim več ljudi, da postanejo aktivni, se vključijo v kulturno delovanje, da dobijo možnost predstaviti se in seveda, da imajo gledalci in poslušalci možnost spremljati koncerte, predstave in druge prireditve.

Začelo se je s tremi sekcijami: MePZ župnije Ravne, Otroški pevski zbor Brančur iz Dobje vasi ter Hudourniki – gibanje za ustvarjalnost mladih.

Osnovno poslanstvo pevcev odraslega MePZ župnije Ravne ostaja sodelovanje pri bogoslužjih, a že od ustanovitve so si zadali nalogo, da del programa posvetijo posvetni pesmi. So glavni člen prireditve Večer pod lipo, kjer ob dnevu državnosti zapojejo narodne pesmi na Lečnikovem vrtu pod lipo skupaj z drugimi obiskovalci. Ob tej priložnosti izdelajo pesmarico narodnih pesmi, ki jo obiskovalci prejmejo, da lažje zapojejo z njimi. Sodelujejo na reviji Od Pliberka do Traberka, na Antonovem koncertu, koncertu Pesem v čast Ceciliji, na revijah dekanjskih pevskih zborov, gostovali so že po Sloveniji in zunaj nje. Vsako leto gredo tudi na enodnevni izlet po Sloveniji, kjer z veseljem zapojejo, da zadoni iz njihovih grl. Prvih deset let je zbor vodila Monika Plestenjak, nato so se zvrstili: Urška Vezonik, Jožko Kert, Helena Buhvald, Nina Grošelj Bricman in zadnje leto Tatiana Drabysheuskaja.

Sprva otroški zborček Brančur se je v svojem 21-letnem delovanju preoblikoval v mladinsko vokalno skupino Brančur, ki jo vodi Lilijana Rojko. V zboru je skozi celotno obdobje sodelovalo več kot 40 pevcev. V letih 2005 do 2011 sta delovala dva Brančurja – starejši pevski zbor, ki je štel od 8–10 pevcev v starosti od osem do petnajst let, in mlajši zborček od 8–10 pevcev v starosti od tri do sedem let. Zadnjih nekaj let je v zboru sodelovalo osem pevk, ki jih je na kitaro spremljal Vid Pavše. Brančur sodeluje na skupnih prireditvah KD Svitanje: Akademiji ob materinskem dnevu, Miklavževem

koncertu Hudournikov, Pesem v čast Ceciliji, obletnicah društva, na Ravenskih dnevih, na koncertu župnijske Karitas Luč upanja, na srečanju vaščanov na Dobrihah, na Moštni dečvi na Prevaljah in ob različnih dogodkih (rojstni dnevi, obletnice, poroke, predstavitev knjig) ter v domovih starostnikov. Od leta 2007 vsako leto junija pripravijo zaključni nastop v gostilni Brančurnik. Hudourniki – gibanje za ustvarjalnost mladih, združujejo mlade in mlade po srcu, da prikažejo svoj talent na domačem odru na Ravnah. Tako je Miklavžev koncert Hudournikov postal že tradicionalna prireditev, v pomladnih mesecih pa se zvrstijo še spomladanski, predtekmovalni, predmaturitetni ali preddiplomski koncerti domačinov, ki zaključujejo šolanje na srednji glasbeni šoli ali akademiji za glasbo in drugih. Na koncertih je zaigralo oziroma se predstavilo že veliko glasbenikov, plesalcev, literatov in likovnih

umetnikov, kar nekaj med njimi je poklicnih umetnikov, glasbenikov. Z organizacijo koncertov je bila marsikomu dana priložnost za nadaljnji razvoj, bodisi na poklicni ali amaterski poti. Vsekakor pa je vsakdo dobil možnost, da se je predstavil doma, na domačem odru, pred domačim občinstvom – ali v Glasbenem domu pihalnega orkestra železarjev Ravne, v Kuharjevi dvorani Koroške osrednje knjižnice dr. Franca Sušnika ali v dvorani Kulturnega centra Ravne na Koroškem.

Kasneje so se društvu pridružile še ostale sekcije: Gledališka skupina, Koledniki, Otroški pevski zbor Mali cvet in Mlajši koledniki.

Cvetka Kramberger je ustanoviteljica in režiserka Gledališke skupine KD Svitanja. V njej sodeluje pisana družina amaterskih igralcev: dijaki, študenti, starejši občani, vse do upokojencev. Za svoj program izbirajo komedije. Skupina je začela na odru razveseljovati leta 2000 s predstavo Rudija Mlinarja Past. Zvrstilo se je že dosti predstav: Boeing – boeing, Trupla v kleti, Podlaga za srečo, Kadar se ženski jezik ne suče, Moja družina, Dnevi naše sreče, Čudežna brivnica in Vedež, Upanje na srečo, Sreča na kredit, Dve tatici, Upor jezne gospodinje, Jaz sem pa tako fina, Ena se mora poročiti, Brez zajtrka in Škof. Že iz naslovov predstav lahko slišimo, da želijo člani gledališke skupine predvsem osrečevati in nasmejati ljudi, kar v današnjem času še posebej potrebujemo.

Glavni namen Ravenskih kolednikov je ohranjanje starih običajev, kot je trikraljevsko in svečansko koledovanje, po čemer so si naredili tudi ime. Ob priključitvi v društvo so svoje delovanje razširili, začeli so prepevati tudi ob drugih priložnostih: rojstnih dnevih, godovih, obletnicah, na dobrodelnih koncertih, občinskih prireditvah, porokah, mašah, družinskih praznovanjih, pri pripravah na volitve, okroglih obletnicah in pogrebih. Vsako leto okrog praznika svetih treh kraljev koledujejo po Ravnah in drugih krajih na Koroškem. Redno obiskujejo

domove starostnikov na Prevaljah, v Črnečah, Slovenj Gradcu in Šentjanžu ter slovenjgraško bolnišnico. V tem času s koledovanjem obiščejo do 50 družin, več cerkva in do 15 ustanov ali podjetij. Koledniki svoje delovanje kljub naporu ohranjajo, saj jih razveseljuje spoznanje, da jih ljudje veselo in dobrovoljno sprejmejo, darujejo za misijone ter obdarijo z domačimi dobrotami.

Med novim letom in praznikom sv. treh kraljev tri do pet skupin (okrog 20 otrok) obiskuje domove. Obiščejo okrog 150 družin na Ravnah in okolici. Oglasijo se pri tistih, ki želijo, da jim koledniki prinesejo veselo novico, voščilo in blagoslovijo dom. Ravenski mlajši koledniki so za to priložnost izbrali kolednico Dober večer vam Bog daj. Ta je postala del njihovega običaja, ko pri hiši zapojejo, izrečejo voščila in lepe želje, blagoslovijo in naredijo napis na vratih. Poleg tega, da skupine obiskujejo domove, večkrat na različnih prireditvah prikažejo ta običaj. Zadnja leta ga prav na praznik sv. treh kraljev, 5. ali 6. januarja, v sodelovanju z Zavodom za kulturo šport in mladinske dejavnosti, prikazujejo na trgu v Partizanski ulici. Otroški pevski zbor Mali cvet se je društvu priključil v letu 2002 pod imenom otroški zbor župnije Ravne, na pevskem vikendu so se po najljubši pesmi preimenovali v Mali cvet. Njegova zborovodja je bila vsa leta Marija Prikeržnik, razen

v letu 2016, ko je vodenje prevzela Ana Potočnik. Zborček običajno šteje 15–25 pevcev. Poleg petja pri bogoslužju zborček nastopa še na drugih prireditvah: koncertu Luč upanja, Akademiji ob materinskem dnevu, ob miklavževanju v cerkvi in na prostem, nazadnje na odru pred Kulturnim centrom v sodelovanju z ZKŠTM Ravne ter ob prihodu Božička pri trgovini Spar. Zborček večkrat gostuje v sosednjih krajih po Mežiški dolini, zapeli so tudi v Postojnski jami ob živih jaslicah. Petje zborčka večkrat popestrijo mladi instrumentalisti. Družijo se na pevsko duhovnih vikendih, ki se zaključijo s koncertom, ob koncu sezone pa imajo zaključni izlet ali piknik.

V dvajsetih letih delovanja našega društva smo naredili veliko. Prvi svit, prvi sončni žarki, ki so se prikazali s prvimi prireditvami ob ustanovitvi društva, so zažareli in se razširili v lep, s soncem obsijan dan. Ponosni smo na vse opravljeno delo, vse vaje, vse koncerte, prireditve, organizacijo le-teh. Vse to smo skušali prikazati z zbornikom, ki je ob tej priložnosti izšel. Najbrž nam je kakšen podatek ušel, saj je dvajset let lepa številka in za njo je veliko prireditev in sodelujočih. Vsekakor smo prepričani, da smo se potrudili po najboljših močeh in se iskreno opravičujemo za kakšen manjkajoč podatek.

ZBORNİK 20 LET KULTURNEGA DRUŠTVA SVITANJE

Ob 20-letnici delovanja društva smo si podarili prav posebno darilo: zbornik, knjižico, ki prikazuje naše delo, od ustanovitve, skozi vsa leta delovanja. Vsaka sekcija je predstavljena na svoj način, odvisno od avtorja posameznega dela, kako si je zastavil nalogo in jo tudi opravil. O MePZ župnije Ravne sta pisala Jože Potočnik, po kronoloških zapisih Monike Plestenjak in Ivan M. Večko, o Brančurju Lilijana Rojko, o Hudournikih Ana Potočnik, o Ravenskih kolednikih Jože Potočnik, o Gledališki skupini Cvetka Kramberger, o Mlajših kolednikih in Malem cvetu Marija Prikeržnik. Delo vseh skupin je prikazano kronološko, za kar je zaslužna tajnica društva Tanja Mavrel, ki je marljivo pregledala poročila in zapisnike sestankov in sestavila kronologijo. Besedilo je obogateno s fotografijami iz arhiva društva – marsikdo se lahko najde na fotografijah, kot tudi v zapisih, kdaj je sodeloval na kakšnem koncertu ali prireditvi. Obširno lektorsko delo je za nas opravila ga. Andreja Čibron Kodrin, za kar smo ji hvaležni, tiskarni Forma film in g. Radu Žažetu se zahvaljujemo za tisk, Silviji Repnik za oblikovanje. Ob koncu zbornika je dodana bibliografija o našem društvu, za katero se zahvaljujemo ga. Simoni Šuler Pandev in KOK dr. Franca Sušnika.

Zelo smo veseli in ponosni, da nam je uspelo tako bogato delo, ki bo ostalo našim zanamcem, pa tudi nam v poduk, da ne smemo zaspiti, naše sonce še dolgo ne bo zašlo, če ga bomo znali kulturno bogatiti. To pa je tudi naša želja za prihodnost.

OB 20-LETNICI KUCHARJEVIH DNEVOV V KOTLJAH

 Milena Mesner, predsednica Kulturnega društva Kotle

Leto se je spet zavrtelo in zajela nas je barvitost jeseni, letnega časa, ki ga je čutno in z veliko topline zaznaval tudi Prežihov Voranc. Z besedo se je znal nežno dotakniti orumenelih listov na drevju, rdečkastih macesnovih in bukovih pobočij bližnjih gora, temačnih globač, rjavih njiv.

In da bi spomin na Prežiha ter njegove brate ne zbledel, da ne bi ohranjali spomina nanje le v knjigah, da bi se v Kotle, vasici pod Uršljo goro, prišla prireditve, ki bi pomagale gojiti kulturo in postala tradicionalna, se je pred 20 leti med člani takratnega kulturnega društva z Anemarijo Valentar in tedanjimi člani krajevne skupnosti porodila ideja o oktobrskih prireditvah v čast Kucharjevim bratom in s preprostim, a prepoznavnim imenom Kucharjevi dnevi. V teh letih se je zgodilo veliko različnih kulturnih prireditev v ta namen, toda rdeča nit je ostala: Kotle ter delo in življenje bratov Kuchar.

Idejni pobudniki so želeli postaviti drugačen spomenik bratom, ki so vsak po svoje dali pečat domačemu kraju in širše. Delovali so na različnih področjih, imeli vsak svojo vizijo življenja in prihodnosti, a kljub tej različnosti so za dobro sorodjakov znali stopiti skupaj. Vrednota, ki je posnemanja vredna tudi danes. Gotovo nam sporočajo, da bomo bližje uspehu, če bomo sodelovali.

Morda bi morali še bolj črpati moč iz Kucharjevim tako ljube vasice pod Goro. Kdo ve, mogoče bo tudi nas kdo kdaj ovekovečil v svojih delih, kot so oni svoje vaščane.

Zgodbo svojega življenja res pišemo sami vsak zase, a v njej so vtikane tudi niti skupnih poti.

Hvala vsem, ki so postavili temelje spomeniku v obliki naših oktobrskih prireditev, ki jih danes ohranjamo: Kucharjevim sorodnikom, Koroški osrednji knjižnici dr. Franca Sušnika, Koroškemu muzeju Ravne na Koroškem in tistim, ki so bili takrat pripravljeni sodelovati.

Hvala tudi vsem, ki so v teh letih ustvarjali prireditve, na njih sodelovali ali jih kako drugače podpirali in jih obiskali, saj se drugače ti dnevi ne bi mogli obdržati.

Zadnja leta ustvarjamo prireditve tako, da vsakega Kucharjevega brata posebej izpostavimo. Najprej smo se posvetili Vorancu, lani Gustlnu, letos Ivanu Anzanu Kucharju. V torek, 24. 10. 2017, je bila predstavitev knjige o njem, avtorjev Miroslava Osojnika in Bojane Verdinek. Knjigo je izdala Prežihova ustanova, katere predsednik je župan dr. Tomaž Rožen. Obiskovalci smo dobili podpisan izvod knjige. Pozdravljamo to prijazno gesto. Istočasno je bila otvoritev razstave domačina Filipa Merkača in predstavitev pisemske ovojnice s poštnim žigom v spomin na Ivana Kucharja. V ta namen smo, kot že prejšnja leta, sodelovali s filatelisti Koroške Jožetom Kebrom in Marjanom Merkačem. Ker je to sodelovanje do sedaj resnično obrodilo sadove, želim, da se bi nadaljevalo.

Slavnostna govornica na jubilejnih Kucharjevih dnevih je bila dr. Karla Oder. Njen govor je bil vsebinsko in besedno izredno bogat: s prav posebno izbranim občutkom se je dotaknila preteklosti in življenja Kucharjevih bratov, predvsem Ivana, ter dogajanja povezala s sedanostjo in aktualnostjo.

Že večkrat se je pokazalo, da radi pogledamo gledališke predstave, a na žalost je v okviru našega društva igralska sekcija zamrla. Zato smo nekateri člani kulturnega društva Kotle za akademijo dramatizirali odlomek iz Prežihove Jamnice, a smo si privoščili malo ustvarjalne svobode. Prikazali smo dejanje, ko pred cerkvijo po maši beračijo Ajta, Moškoplet in Miha. Munk in Munkinja, ki se spravljata na preužitek, jima delita kruh in denar.

V soboto, 14. 10. 2017, pa smo imeli v gosteh gledališko skupino Šokteatra iz Mežice, ki so z mladostno zagnanostjo uprizorili komedijo Transvestitska svatba. Obiskovalci smo se lahko nasmejali in uživali v dobri predstavi, za katero je režiser Miha Pačnik dobil na Festivalu komedije Pekre 2017 nagrado za najboljšo režijo, Barbara Jelen pa Linhartovo nagrado za najboljšo stransko vlogo.

V kulturnem društvu si prizadevamo, da bi vzdrževali dober nivo kulturnih prireditev. Tako kot v drugih društvih je tudi pri nas vloženih veliko prostovoljnih ur dela, ki se na koncu nikjer ne opazijo. V tem nedorečenem krogu dela so postorjene malenkosti, brez katerih predstav ne bi bilo, a se nikoli ne omenjajo. Naj se poleg delujočih v našem društvu zahvalim še Ireni Černovšek, ki vedno pomaga pri postavitvi scene za te dneve, in OŠ v Kotle ter vsem »nevidnim« pomagačem, ki jim je mar, da se Kucharjevi dnevi uspešno nadaljujejo.

Odsvit

Komaj se še vidi v brleči svetlobi, saj v neskončnost odseva v šele danes zate rojeni sliki. Odsanjal boš ta trenutek, po čisto lastnem notranjem vzgibu. Poskušaj ga videti drugače, tisti tukaj in zdaj, ki je, ali pa ga ni in ga morda nikoli več ne bo. Loči se od svojega jedra ugodja in naredi nekaj novega. Vstopi na to razstavo brez trkanja. Svet se vrti v danem trenutku, vedno le naprej, z nami ali pa prepogosto, mimo nas.

Klavdija KIA Zbičajnik Plevnik

30. obletnica smrti Martina Darinka Plevnika – Razstava ODSVIT

Klavdija Kia Zbičajnik Plevnik

V petek, 8. septembra 2017, se je zgodilo odprtje razstave dveh avtorjev, očeta in sina (Martina Darinka Plevnika – retrospektiva njegovih barvnih monotipij in akrili ter digital aRt Mojmira Plevnika – Mojča. Razstavišče Koroške osrednje knjižnice dr. Franca Sušnika na Ravnah na Koroškem je bilo polno. Polno ljudi, slik in preteklih zamolčanih občutkov. Martin Darinko Plevnik je bil rojen 7.11.1931 v Vrbnem pri Celju, umrl je 8.9.1987 na Ravnah na Koroškem. Po diplomu na pedagoški akademiji v Ljubljani se je leta 1953 zaposlil kot profesor likovne vzgoje na Gimnaziji Ravne. Vsa ta delovna leta je tudi pridno ustvarjal. Najraje se je posvečal grafični tehniki monotipiji, kjer je dovoljen le en odtis in tega odtisa ni mogoče več popravljati na obstoječi sliki. Z naslovi in motivi je trkal nežno na vrata naših občutkov in prebujal minljive spomine. Hlebec kruha zadiši pred našimi očmi, kmečka peč otopli prostor našega tuzemnega bivanja, zibelka zaziblje generacije otrok našega prostora, žitni snopi pojejo v vetru in se igrajo z našo domišljijo. Sadje in rože počasi vabijo, da stegnemo dlani, da bi se dotaknili in poustvarili to veselje, si vrnili to dobro razpoloženje in občutje, ki izhaja iz časov naših babic in dedkov. Marsikaj smo pozabili v tej hitro drveči družbi, pozabili smo na odnose in na človeško nprav, ki neustavljivo hlasta po ljubezni, strasti in boljšemu notranjem razpoloženju. V slike je vtikal svojo naravo, rad je imel preprosto in naravno lepoto. Rad je imel glasbo in svoja sinova. Bil je mil in senzibilen, dobrohoten in vljuden. Zato so barve njegovih slik nežne, tople, večne, polne ljubezni.

Zatekal se je v svoj svet lepot, a vedno je puščal vrata vsaj malo priškrnjena, da je lahko vsak pokukal tja, kjer je doma nežna domačnost in bit, ki je ponosna na svoje slovenstvo. Za seboj je zapustil, kljub prerani smrti, velik slikarski opus. Sodeloval je na številnih likovnih kolonijah. V Sloveniji je čez 500 njegovih del in nekaj tudi zunaj domovine: na Dunaju, v Glasgowu, Frankfurtu, Stuttgartu, Melbourne, Tokyu, Kairu, Celovcu in Clewelandu.

Mojmir Plevnik -Mojč je rojen 15. februarja 1960 v Slovenj Gradcu. Po končani gimnaziji na Ravnah je odšel na študij geodezije v Ljubljano. V akrilnem slikarstvu ženske figure postavlja v izmišljene prostore, s tem ustvarja tridimenzionalne pozicije. Ženski akt postane protiutež geometrijskim likom. Barve so močne in kar kričijo po ljubezni, sprejetju in erotiki. Digitalna umetnost za protiutež ne potrebuje svinčnika in čopiča, rezultat nastane s poznavanjem računalniških zakonitosti in neskončno možnostjo izbire orodij in tehnik, ki so v današnjem času na voljo radovednemu duhu, ki se

zmore vsak dan znova nekaj novega naučiti. Iskati nove svetove, kjer hitrost življenja podari nekaj »všečkov«, preden nastopi pozaba in je potreben ponovni dražljaj v novem digitalnem delu. In tako se vrti staro z novim naprej, v odsvit vsem radovednim obiskovalcem, opazovalcem, ki so zmožni ta razcvet slediti in ga vsrkati vase. Je avtor desetih samostojnih razstav in mnogih skupinskih. Pred leti je Benjamin Kumprej napisal, da ob slikah Martina Darinka Plevnika doživlja v duši mir, ta mir doživlja tudi danes ob delih očeta in sina. Sviti obeh se spreminja v odsvit gledalcev.

Zmagovalna skulptura

XV. mednarodnega simpozija Forma viva Makole 2017

 Milena Cigler

Kulturno društvo koroških likovnikov je kljub večjemu številu starejših članov še vedno zelo aktivno. Gonilna sila je zlasti naš dolgoletni predsednik Zoran Rožič, ki se udeležuje slikarsko-kiparskih kolonij po Sloveniji in tudi na tujem. Člani smo ponosni, da Zoran za svoja likovna dela dobiva odlične ocene likovnih kritikov in tako marsikje pri nas in v tujini zasede prvo mesto, za kar mu iskreno čestitamo.

Zoran Rožič je bil letos izbran na povabilo umetniške strokovne komisije in predsednika organizacijskega odbora forme vive v Makolah Ivana Dvorška v krog 31 izbranih sodelujočih slikarjev na mednarodno slikarsko-kiparsko formo vivo v Makole, ki je letos potekala že petnajsto leto in je trajala od 31. avgusta do 9. septembra 2017.

Na letošnji prireditvi so poleg domačih umetnikov sodelovali slikarji in kiparji iz tujine, v večini iz Makedonije, Srbije, Madžarske in Turčije.

V nadaljevanju je zapisan citat likovne kritike o najboljšem kiparskem delu ter o likovnih zmagovalcih, med katerimi je tudi naš predsednik društva, Zoran Rožič.

Stanislav Antonić: Jezgro/Jedro

Ocena simpozija in obrazložitev strokovne komisije za prvonagrajeno skulpturo Stanislava Antonića (Srbija) z naslovom Jezgro/Jedro:

»Z gotovostjo lahko trdimo, da je 15. izdaja Forme vive Makole 2017 prinesla kakovostna likovna dela, ki so presegla okvirje prejšnjih srečanj. Na letošnjem simpoziju je sodelovalo šest kiparjev, natančneje pet kiparjev in kiparka. Po materialni plati so skulpture večinoma v kamnu, medtem ko ena skulptura staplja v sebi les in kovino. Strokovna komisija je v tem kontekstu bila pred težkim izzivom, saj dela dosegajo zelo visok kakovostni nivo.

Delo z naslovom Jezgro/Jedro avtorja Stanislava Antonića po svoji vertikalni postavitvi in kombinaciji materialov – les in kovinske verige – prepriča z drugačnostjo in inovativnostjo. Širši pogled na skulpturo ponuja pogled v jedro, ki po sociološki plati spominja na stroj, ki poganja kolesje sveta, ovoj jedra pa je mehka in nežna naravna forma, ki se razkraja in se čedalje bolj izgublja v tehnološkem svetu.

Delo na nek način opozarja na razpad vrednot in smisla sveta kot celote.«

Prof. Alen KRAJNC, predsednik strokovne komisije

Posebna priznanja strokovne komisije za najboljša slikarska dela v konkurenci –slikarji:

Zoran Rožič – ArtStudioRožič (Slovenija)

Pandora Apostoloska Sazdovska (Makedonija)

Maksimiljan Sternad - Milč (Slovenija)

Častni pokrovitelj simpozija v Makolah je bil predsednik države Borut Pahor.

Noviteta je raketa – Izstrelite se v gledališče

NOVA SEZONA Gledališče ŠOLA 2017/2018 je tukaj

 Tea Kovše & Katja Vravnik

 Nika Hölel Praper – fotobeležNica

Ne veste, o čem teče beseda? Odlično! Torej naj vam razjasnimo našo raketno gledališko znanost.

Prvi korak je, da se včlanite v visoko letečo posadko Gledališče ŠOLA, saj boste pridobili prav vsa znanja, da priletite točno tja, kamor si želite.

Pod mentorstvom Tee Kovše in Katje Vravnik boste v novi sezoni 2017/2018 poleteli v plesne in lutkovne aktivnosti v Kulturnem centru Ravne na Koroškem. Pridružite se vsem novitetam, kjer bomo skupaj prebudili telo in domišljijo. Radovednost je lepa čednost, zato ste vsi navdušenci nad raziskovanjem novih gibov in novih izrazov prav lepo povabljeni.

Drugi korak je sprememba – če ste vedno hodili po isti poti, pojdite danes po drugi in srečajte druge ljudi. Lahko se celo pripeti, da se zagledamo. Ulica je naše prizorišče, saj smo se naveličali čakati ljudi, da se pridejo usest v udobne sedeže dvoran. Raje vas presenetimo in se srečamo iz oči v oči. Vzamemo vam trenutek – tam obstajamo samo jaz in vi. Po ulični izkušnji se lahko vrnete v tok vsakdanje rutine, ampak ostanejo vam občutki – majhna sprememba v vašem življenju.

Tretji korak je dejanje – polet. Raketa je pripravljena za izstrelitev v družbi plesa, lutk in senc. Gledališče je sestavljeno iz ljudi, brez njih ne obstaja. Mešanje različnih življenj je tok predstav. Zgodbe si sposodimo pri vas in vi jih lahko gledate, postanejo tako resnične, da se vedno dotaknejo vašega srca.

Bi radi bili sprememba v življenju drugih ali pa si želite spremembo v vašem vsakdanu? Povabljeni!

SODOBNI PLES 15+

Ples se prične s korakom, ko ozavestimo telo in gib.

Ob ponedeljkih nadaljujemo s plesnimi klasi, kjer bomo osvajali tehnike gibanja in za vse odprte duše ob četrtkih uvajamo plesalnico, kjer boste lahko sprostili vse zavore in zaplesali po trenutnem navdihu.

PON: 18.00, Kulturni center Ravne

ČET: 20.00, MKC Slovenj Gradec

LUTKOVNI PARKOUR 12+

Česar ne zmorete vi, zmore lutka, A! to še ni vse

Lutke so namenjene vsem starostnim skupinam. Vas zanima, kako lahko dotik lutke ustvari novo življenje.

Animacija je lahko tehnično izbrušena v svoji magiji oživljanja materialnih stvari.

PON: 15.00, Kulturni center Ravne

LUTKOVNI POLIGON (6–10)

Premagovanje ovir je kreativna veščina, ki se je moramo učiti že od malih nog. Z lutkovnim poligonom razvijamo fino motoriko in ustvarjalnost. Lutkovna domišljija nima meja.

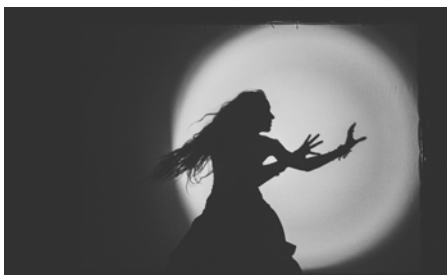
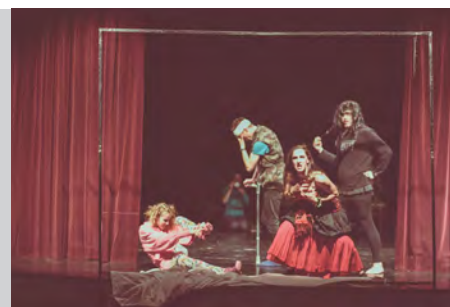
Gledališče DELA predstavo 15+

Cilj delavnice je ustvariti lastno avtorsko gledališko predstavo

Predstava bo skozi gib, predmete in sence predstavila različne karakterje.

Letošnja tematika je SREČANJE ZA MIZO.

SRE: 16.30, Kulturni center Ravne

INTENZIVNA DELAVNICA metode PLES SENC 15+

Metoda PLES SENC prepleta lutkovno animacijo in sodobni ples ter temelji na gibanju luči in telesa. Rezultat kombinacije dveh umetnosti je ustvarjanje tretje identitete na platnu – SENCE – ki pleše v »filmskem kadriranju« (približevanje, oddaljevanje, detajl, preskoki, skoki in kadriranje gledalčevega pogleda).

Prepletanje lutkovne animacije in sodobnega plesa

GIMNAZIJA RAVNE NA KOROŠKEM

2016/17

 Natalija Pečovnik

V letu, ki se končuje, se je na Gimnaziji Ravne na Koroškem dogajalo veliko zanimivega in razveseljujočega: dosegli smo vrsto zavidljivih uspehov in doživeli niz nepozabnih dogodkov. V kulturi, športu in znanju.

Šolsko leto bo z zlatimi črkami zapisano v zgodovino šole predvsem po zaslugi naših izjemnih dijakov, zlatih maturantov in maturantke: **Domna Vreša, Anžeta Šumaha, Jake Tasiča, Anžeta Hubmana, Marka Pavlekoviča** in **Vesne Bukovec**. Kar štirje od njih so se udeležili tudi mednarodnih olimpijad: **Domen Vreš** se je uvrstil na mednarodno matematično olimpijado v Rio de Janeiro, Jaka Tasič in Anže Šumah sta bila na geografski olimpijadi v Beogradu, kjer je Anže osvojil zlato priznanje, **Anže Hubman** pa je odpotoval na daljno Tajsko, kjer se je udeležil kemijske olimpijade. Na ta način so ime naše šole in navsezadnje tudi Koroške ponesli daleč v svet.

Imamo tudi naj dijaka Slovenije za leto 2016/17. **Anže Šumah** je zmagal v konkurenci približno dvajset tisoč slovenskih srednješolcev. To priznanje vsako leto podeljuje Dijaška organizacija Slovenije. Kriteriji, na podlagi katerih določijo zmagovalca, temeljijo na učnem uspehu, državnih in mednarodnih tekmovanjih, dodatne točke pa dijakom prinese še delo na družbenem področju.

Dijakom smo tudi v tem šolskem letu ponudili pestro paleto interesnih dejavnosti in izbirnih vsebin: naravoslovje; debato v slovenskem in angleškem jeziku; nemško, špansko in angleško bralno značko; šolske časopise; mednarodne projekte (Jugenddebattiertinternational, Youth start, Rastem s knjigo); humanitarno dejavnost (Vzgoja za solidarnost); raziskovanje v okviru gibanja MRK, Filovizijo; Fotokrožek in številne strokovne ekskurzije (letos smo bili v Londonu, Amsterdamu, Španiji, Zagrebu, Črni Gori, ...). Na gledališkem področju smo doživeli premiero igre Let kačjega pastirja. Muzikal izpod peresa in v režiji Lucije Mirkac nam je na humoren način predstavil ljubezenske spletke v vaškem okolju.

Udeležili smo se številnih državnih tekmovanj ter skoraj na vseh dosegli odlične rezultate: Anže Šumah je

prejel zlata priznanja iz slovenskega jezika, kemije, geografije, sladkorne bolezni in Gibanja mladi raziskovalci. Naslov njegove raziskovalne naloge s področja slovenskega jezika je bil Poskus analize in aktualizacije Leškega rokopisa. Ema Štern je postala državna prvakinja v znanju nemščine med dijaki tretjih letnikov pri drugem tujem jeziku, zlato priznanje iz znanja nemščine sta prejela še Andraž Pustoslemšek in Anaja Urek. Jaka Tasič je pokazal največ znanja v državi med srednješolci iz področja geografije. Domen Vreš pa je dosegel tretje mesto in s tem zlato priznanje na državnem tekmovanju iz matematike. Poleg uvrstitve na mednarodno olimpijado si je priporil tudi sodelovanje na srednjeevropski matematični olimpijadi MEMO 2017 v Litvi kot pomočnik vodje ekipe. Anže Hubman je z zlato Preglovo plaketo dokazal, da sodi v sam vrh srednješolskih kemijskih bistroumov.

Na tekmovanju iz pomnjenja Memoriada se je izkazal Žan Kovše, v znanju o sladkorni bolezni pa Petra Glušič. Oba sta osvojila zlata priznanja. V okviru nemške debate Jugenddebattiertinternational je Tine Pogorevc osvojil drugo mesto v državi in se kot podprvak uvrstil na mednarodno debatno tekmovanje, ki je bilo v Estoniji.

In še bi lahko naštevali. Zdi se, da letošnjim uspehom kar ni videti konca. Ponosni smo na vse naše dijake, ki so tako častno in uspešno ponesli ime šole po Sloveniji in tudi po svetu.

Naslednje leto bo šolo zaključila že sedemdeseta generacija maturantk in maturantov. Želimo si, da bi tudi ob slovesu te generacije tako ponosno predstavljali njihove dosežke. Vsekakor pa bomo poskušali še naprej krepiti in tkati tople medčloveške vezi, ki poleg vzgoje in izobraževanja ustvarjajo zares kakovostno šolo.

PROJEKT »OTROCI IN FORMA VIVA«

 Katja Krejan

Gimnazija Ravne na Koroškem se je prijavila na javni razpis Ministrstva za izobraževanje, znanost in šport »Prva zaposlitev na področju vzgoje in izobraževanja 2017«. Za njegovo izvedbo sem se na objavo projektnega delovnega mesta profesor likovne umetnosti prijavila Katja Krejan, profesorica likovne umetnosti. Z delom na projektu sem pričela 1. decembra 2017 na Gimnaziji Ravne na Koroškem in na Osnovni šoli Koroških jeklarjev. Na slednji sem poleg projektnega dela pod mentorstvom Irene Černovšek, prof., opravljala še pedagoško delo učiteljice likovne umetnosti. Projekt se je zaključil 31. julija 2017.

Skozi celoten projekt me je vodila moja mentorica – gospa Irena Černovšek, prof. likovne umetnosti na Osnovni šoli Koroških jeklarjev, ki ima dolgoletne izkušnje na področju vzgoje in izobraževanja. Pod njenim vodstvom je nastajal tudi najodmevnejši projekt, ki sem ga organizirala in izvajala na Osnovni šoli Koroških jeklarjev, to je bila poslikava forme vive priznanega umetnika Tobiasa Putriha. Učenci osnovne šole so pod mojim mentorstvom in v sodelovanju s Koroškim pokrajinskim muzejem, Muzejem Ravne na Koroškem, in Galerijo likovnih umetnosti Ravne v mesecih od januarja do maja 2017 idejno načrtovali ter organizirali izvedbo projekta, ki je bil zaradi svoje velikosti precej obsežen. V mesecu maju smo odgovorni za njegovo izvedbo organizirali videokonferenco z umetnikom Tobiasom Putrihom, ki se nam je javil iz New Yorka, kjer trenutno dela in živi. Učenci so ga tako lahko osebno spoznali in se seznanili z nastankom kiparskega dela od idejne zasnove do njegove uresničitve, hkrati pa so imeli priložnost umetniku predstaviti svoje ideje glede poslikave skulpture. Skupaj smo se odločili za motiv otroške risbe, kar smo sicer že prej predvideli. V ta namen smo k sodelovanju povabili še otroke vrtca Ajda na Javorniku, za katere smo organizirali ustvarjalno urico v prostorih osnovne šole. Zbrane risbice malih vrtičkarjev smo nato nekoliko predelali in povečali. In končno smo bili pripravljeni na še zadnji korak – poslikavo forme vive, ki je potekala 13. junija 2017.

GLASBENO-GLEDALIŠKA IGRA ČEBELICA LETI PO POMOČ

 Tina Čapelnik, mentorica dramskega krožka

V okviru dramskega krožka smo na OŠ Koroških jeklarjev že v lanskem šolskem letu pripravili glasbeno igrico z naslovom Čebelica leti po pomoč. Za režijo je poskrbela Tina Čapelnik, glasbeno jo je obogatila Suzana Makič. Scensko delo in kostume za živalske like sta ustvarili učiteljici likovne vzgoje, Irena Černovšek in Katja Krejan. Igrico smo najprej na ogled ponudili učencem na matični šoli in tako popestrili šolsko dogajanje ob materinskem dnevu. Nato smo z njo razveselili učence od 1. do 3. razreda podružnične šole in ravske vrtičkarje, ogledali pa so si jo lahko tudi učenci sosednje šole. Aprila smo gostovali na OŠ Franja Goloba na Prevaljah.

Našo igrico so si kot nagrado lahko ogledali pridni in zvesti bralci tamkajšnje šole. Še posebej prisrčen odziv je igrica doživela v vrtcu na Prevaljah, kjer smo se predstavili najmlajšim. V lanskem šolskem letu je čebelica še zadnjič letela po pomoč v Koroški osrednji knjižnici dr. Franca Sušnika, kjer smo meseca maja nastopili v okviru pravljicnih ur.

S predstavami nadaljujemo tudi v tem šolskem letu. Že meseca septembra smo se odzvali vabilu in se udeležili Festivala pravljicne vasi Leše, kjer so nas mali obiskovalci navdušeno sprejeli. To nam je dalo dodatno energijo in elan, tako da smo besedilo igrice ob pomoči učiteljice Kristine Šinkovec prevedli v nemščino. Z igrico bi namreč radi »poleteli« tudi na drugo stran meje, v sosednjo Avstrijo.

110 LET PODRUŽNIČNE ŠOLE V KOTLJAH

 Vanja Medvešek, vodja podružnične šole Kotlje

Šola je zgradba s štirimi stenami – in prihodnostjo vmes je zapisal Lon Waters. 110 let, 110 generacij in na stotine spominov nosi naša šola v Kotljah. Šola je do danes doživela in preživela marsikaj. V njej so se šolale generacije mladih ljudi, s svojimi sanjami, željami in težavami.

17. 11. 2017 smo na POŠ Kotlje praznovali 110 let obstoja. Kljub častitljivi starosti šola zaradi otroškega direndaja ostaja v srcu mlada in razigrana. Prav to vzdušje smo želeli pokazati in smo medse povabili osebe, ki nam pomagajo, da lahko ustvarjalno preživljamo nepozabne dni ter gradimo prijateljske vezi. V četrtek, 16. 11. 2017, smo na široko odprli vrata. Pripravili smo kratek kulturni program in skupaj z gosti ustvarjali na delavnicah.

Mislim, da smo upravičeno lahko ponosni na dolgoletno tradicijo, znanje in uspehe, ki jih žejejo naši otroci. Zavedamo se, da je šola hram učenosti. Je hram vsega, kar smo dosegli in kar še bomo, kajti učenost se skriva v vsem, kar nas dela boljše in modrejše. Podružnična osnovna šola Kotlje je bila v preteklosti in je danes vpeta v življenje kraja in mu daje svoj pečat. Ne gre samo za stavbo kot tako, gre za vzgajanje in izobraževanje novih in novih generacij, ki se bodo zavedale, kje so se šolale in tako bodo čutile pripadnost svojemu kraju.

Šolstvo v Kotljah se je začelo leta 1851 s privatno nedeljsko šolo, v kateri je poučeval župnik v nemškem jeziku. Potem se je po letu 1900 šolanje nadaljevalo na kmetiji Žerjav in v stari šoli nasproti današnje šolske stavbe. Ker je število šoloobveznih otrok naraščalo, je bila šola premajhna. Odprtje novega šolskega poslopja je bilo 11.11. 1907, a pouk se je pričel 18.11. 1907 zaradi pomanjkanja kurjave. V tej zgradbi poteka pouk še danes. Danes šolo obiskujejo otroci 1.–4. razreda, skupaj 73 otrok.

Poučevati na šoli v Kotljah je posebnost, na katero smo ob praznovanju obletnice ponosni vsi, ki na šoli poučujemo. In ponosni smo, da smo ravno mi generacija, ki ima čast praznovati 110. obletnico šole.

OŠ KOROŠKIH JEKLARJEV: PROJEKTI – VELIK IZZIV NAŠE ŠOLE

 Tina Čapelnik

Projekti, slovenski in mednarodni, predstavljajo pomemben del sodobne šole, zato se na šoli leto za letom trudimo, da redno šolsko delo obogatimo z vključevanjem v najrazličnejše projekte. Širok nabor le-teh smo v lanskem šolskem letu še povečali, saj smo se pridružili projektu EUfutuR, ki poteka v sodelovanju s sosednjo Avstrijo. Omenjeni projekt je ponujal pestro paleto številnih dejavnosti. Naši učenci so se ob pomoči mentorjev odločili, da sodelujejo na športnem, glasbenem in fotografskem natečaju oz. tekmovanju.

V sklopu projekta so naši severni sosedje nadebudnim fotografom omogočili delavnico, kjer so spoznali, kako z objektivom ustvariti dobre fotoposnetke. Iz čudovitih fotografij, ki so jih mladi posneli na Preškem vrhu in Ivarčkem jezeru, je nastala zanimiva fotografska zgodba, ki so jo naslovili Srce krajine in jo širšemu občinstvu predstavili na razstavi v kulturnem domu v Pliberku. Junija so se naše uspešne tekačice v okviru GEO-festivala udeležile Teka štafet v Labotu. Odtekle so štafetni tek trojk na dolge proge in nas razveselile z izjemnim drugim mestom. Nadarjeni pevci mladinskega pevskega zbora so s svojimi glasovi očarali množico poslušalcev na prireditvi »Mladi glas, sosednja vas«, ki je potekala v Galiciji, na avstrijski strani Koroške, in si za nagrado ogledali Podkanjski slap.

Poleg opisanega projekta izvajamo še številne druge: Šola, da se ti zrola, Policist Leon svetuje, Rastem s knjigo, Zdrava šola, Šolsko partnerstvo z gimnazijo Alpe-Jadran iz Velikovca, Zdrav življenjski slog, Podjetnost gradnik zaupanja mladih ... Že nekaj let projekte predstavljamo na šolski spletni strani, zato si lahko več o njih preberete na <http://koroskijeklarji.si/>, kjer najdete še več zanimivih »zgodb« iz šolskih klopi.

BEOGRAD, MESTO USPEHA ZA GIMNASTIČARKE ŠD PARTIZAN RAVNE

 Jasmina Boromisa

Tudi letos se je gimnastičarkam ŠD PARTIZAN RAVNE na mednarodni tekmi OP Srbije v skokih z male prožne ponjave uspelo uvrstiti na najvišja mesta. V kategoriji cicibank je Neža Štern osvojila 1. mesto, Evita Lever 2. mesto. V kategoriji mlajših deklic je Žana Sentič osvojila 2., Julija Fajmut pa 4. mesto. Tudi v kategoriji mladinke je Asja Kotnik osvojila 2., Nuša Perše 5. in Nina Perše 6. mesto. Ekipno so mladinke osvojile 1. mesto. Odlične rezultate pa so tekmovalke dosegle tudi na prvi letošnji tekmi v akrobatiki. Na tekmi Memorial Cirila Hočevarja v Mariboru so tekmovalke osvojile naslednja mesta: v kategoriji cicibanke je Lia Štruc osvojila 1. mesto, Evita Lever 4., Eva Vrčkovnik 18. in Iza Sentič 19. mesto. Ekipno so osvojile 3. mesto. Pri mlajših deklicah je bila Neža Štern 3., Zala Brezovnik 6., Žana Sentič 9., Julija Fajmut 10., Žana Fink 23. Ekipno so osvojile 2. mesto. V kategoriji mladinke je Asja Kotnik osvojila 3. mesto. Vsem tekmovalkam zaslužene čestitke.

Kljub izčrpanosti in težavnosti, ki se od tekmovalk zahteva, so se borile do konca in izvedle elemente ter skoke, tako kot je treba. Po vsaki tekmi se na treningih še bolj trudijo za uresničitev zastavljenih ciljev, zato jim trenerji želimo, da se jim vsak zastavljeni cilj uresniči. Seveda je v prvi vrsti velik izziv premagati meje znotraj sebe in jih odriniti tja, kamor še v sanjah ne bi pomislile, da je mogoče.

ALPSKI SMUČARSKI KLUB FUŽINAR

Že smučamo ...

 Romana Pori

Smučarji ASK Fužinar so novo sezono tudi letos pričeli s kondicijskimi pripravami na otoku Pagu konec meseca avgusta in nadaljevali v mesecu septembru doma. Takrat so se starejšim smučarjem priključili še cicibani in mlajši cicibani, ki so si kondicijo pridno nabirali v parku, na rolerjih, kolesu, v bazenu in telovadnici. Trenerji so bili s poletnim in jesenskim delom zadovoljni in dobre vremenske razmere so omogočile prve smučarske treninge na snegu že v mesecu oktobru.

Prosto smučanje in prilagajanje na sneg ter novo smučarsko opremo so v novembrskih počitnicah preizkusile vse tri skupine smučarjev; dečki, deklice in cicibani pa imajo zdaj za seboj že veliko snežnih treningov in so odpeljali že kar nekaj zavojev med količki.

Smučarke in smučarji ASK Fužinar so v tem času med seboj spletli dobre prijateljske vezi, družili so se s smučarji drugih klubov in ob vrnitvah z ledenika jim poguma in motivacije ne manjka.

KOLESARJI KK RAVNE TUDI LETOS USPEŠNI

 Simon Došen

Kolesarski klub Ravne na Koroškem je tudi v letu 2017 uspešno deloval tako na rekreativnem kot tudi na tekmovalnem področju. Naše društvo se kot edino na Koroškem organizirano ukvarja z vzgojo mladih kolesarjev – bodočih vrhunskih športnikov ali dobrih rekreativcev. Vsem, ki imate radi zdrav duh v zdravem telesu, tudi tistim, ki se s kolesom le občasno zapeljete v trgovino ali na krajši izlet po okolici, želimo to obliko gibanja čim bolj približati. Plod tega približevanja in odličnega sodelovanja z Občino Ravne na Koroškem ter Zavodom za kulturo, šport in mladinske dejavnosti (ZKŠTM) je nova Pump track proga na Čečovju pri rokometnem igrišču. Zgradila ga je Občina Ravne na Koroškem v okviru projekta »Spodbujanje trajnostne mobilnosti in urbana ureditev Mežiške doline«. Gre za večnamensko asfaltirano progo, primerno za kolesa, rolerje, skiroje, rolke in za starosti uporabnikov od 2 do 99 let. Ker pa si marsikateri kolesar želi pobegniti iz urbanega okolja, pripravljamo skupaj z ZKŠTM, LAS Mežiške doline in Občino Ravne na Koroškem na območju Poseke Flow trail poligon. Gre za kolesarki poligon, namenjen kvalitetni vadbi vrhunskih, amaterskih in ljubiteljskih kolesarjev. Proge so v izgradnji in se bodo lepo dopolnjevale z že obstoječimi in urejenimi kros progami, na katerih vsako leto organiziramo tekme za Pokal Slovenije. V tem okviru bomo prihodnje leto izvedli tudi izobraževalne delavnice o varnem kolesarjenju. S tem želimo skupaj z navedenimi partnerji ozvesti javnost o pomembnosti koriščenja poligona. Moram poudariti, da pri izgradnji prog sodeluje veliko kolesarjev s cele Koroške in ne samo iz našega društva, za kar se jim na tem mestu še posebej zahvalim. Če bo vse po sreči, se bodo prvi kolesarji po novih progah pognali aprila prihodnje leto, na vrh Poseke pa se bodo popeljali z vlečnico, ki pozimi skrbi za smučarje.

Pri športnih dosežkih naših mladih kolesarjev je potrebno omeniti, da so se slednji udeležili številnih tekem v olimpijskem krosu, maratonih in vzponih najvišjega ranga v Sloveniji, Avstriji in na Hrvaškem. Fantje so dosegli številne zmage in uvrstitve na stopničke. Teo Pečnik je v kategoriji U17 – mlajši mladinci osvojil 1. mesto v krosu in 1. mesto v Slovenskem pokalu, drugi pa je bil na državnem prvenstvu v vzponu. Na evropskem prvenstvu mladih v Gradcu je kljub dvema padcema in tehničnim težavam osvojil 30. mesto med 152 tekmovalci. Osvojil je tudi Black hole maraton v svoji kategoriji. Njegov brat Tian Pečnik je osvojil

naslov državnega prvaka v vzponu v kategoriji U11, v krosu je osvojil 6. mesto, v Slovenskem pokalu pa je bil skupno četrti. V krosu se je izkazal tudi Aleš Čibej, ki je v kategoriji amater zmagal v Slovenskem pokalu, osvojil je Black hole maraton, na državnem prvenstvu pa je bil drugi. V kategoriji Enduro je Robi Kordež osvojil tretje mesto v kategoriji Master 2. Omeniti velja še ostale naše tekmovalce Lucijo Mlinar, Klemna Mlinarja, Tineta Štrikerja, Vida Potočnika in ostale, zaradi katerih se nam za prihodnost kolesarstva na sončni strani Karavank ni treba bati.

V društvu seveda tudi rekreativci skrbimo za zdrav duh v zdravem telesu. Zato smo tudi letos uživali na turi Po dolini Labotnice, spet smo s kolesom premerili in obkrožili Uršljo goro, se podali okoli Pece, kolesarili od Ožbalta do Kopra (v organizaciji s ŠD Ožbalt), se s specialkami dobivali vsak četrtek na Koroški rundi in še bi lahko naštevali. Organizirano smo se udeležili Maratona v Radencih (tretja najštevilčnejša ekipa), Maratona Franja, Black Hole festivala in Krejanovega memoriala. Na tej že tradicionalni trasi smo tako kot vsako leto zasedli številne uvrstitve na stopničke, čeprav gre v prvi vrsti za rekreativno in ne tekmovalno prireditev. Zopet smo izvedli tekmo XC Ravne na Koroškem za Pokal Slovenije SLOXCUP, Koroško

XCO ligo in rekreativno prireditev Ravensko kolesarjenje. Ponovno vabimo otroke, da se teh tekmovalni udeležijo, saj najboljše sprejmemo v klub, jim zagotovimo UCI licenco in jim omogočimo udeležbo na vseh športnih dogodkih, ki se jih udeležijo naši najboljši. Tudi vsi naši aktivni tekmovalci in mnogi rekreativci so tako začeli.

To nam uspeva zaradi naših pridnih članov in seveda trenerjev Robija Kordeža in Primoža Gamsa ter staršev tekmovalcev, ki svoj prosti čas namenijo temu lepemu načinu gibanja. Robi je letos zaključil s trenerskim delom, za ves trud in energijo, ki ju je vložil v delo z mladimi, pa si zasluži zahvalo: Hvala Robi! Na trenerskem mestu ga je nasledil Matej Kodrin, ki je že poprijel za delo. Seveda je pri delovanju društva zelo pomembna tudi podpora Občine Ravne na Koroškem z županom na čelu. V vseh letih obstoja društva namreč uspešno sodelujemo in smo prepričani, da bo tako tudi v prihodnje. Vse ljudi dobre volje, ki radi poganjate pedala ali se s kolesom zapeljete le občasno, vabim, da se nam pridružite!

Za zdravje s kolesom naprej!

Športno društvo Stoja

 Maja Štriker

Letos smo se prvič udeležili mednarodnega odprtega prvenstva v skokih na mali prožni ponjavi, ki je potekalo 11.11.2017 v Beogradu. Gimnastičarji Športnega društva Stoja so osvojili odlična mesta. V kategoriji cicibank so dekleta osvojila ekipno 1. mesto, posamezno v tej kategoriji je osvojila 3. mesto Vita Čeh, 7. mesto Lana Larisa Ilić, 11. mesto Nuša Prasnic in 13. mesto Neja Koprivnikar. V kategoriji starejših deklic so osvojile 10. mesto Aneja Šumah, 11. mesto Loti Založnik, 17. mesto Eva Prednik in 20. mesto Eva Koprivnikar, ekipno so bile na 3. mestu. V kategoriji cicibanov je posamezno Filip Praznik dosegel 14. mesto, v kategoriji mlajših dečkov pa je Vasja Vrabič zasedel 4. mesto, Sergej Filip Ilić pa 8. mesto. Čestitke vsem!

BADMINTON KLUB KARIZMA

Navduševanje otrok za šport skozi igro

 Bojan Breznik

Ravne na Koroškem so mesto z bogato športno tradicijo, v zadnjih letih se je na Ravnah uveljavil nov šport –badminton. »Rojstno mesto« badmintona, kot ga poznamo danes, je angleško plemiško posestvo »Badminton House«, ki je bilo v lasti vojvode Beauforta, v grofiji Gloucestershire v Angliji. Začetki segajo v leto 1870, prvi zametki te igre pa v obdobje cesarske Kitajske in to kar 2000 let pred našim štetjem.

Badminton sodi med športe, ki so izjemno prijazni do začetnika. Lopar je lahek, dopušča precej več nepravilnih gibov, ki bi jih težji lopar kaznoval s poškodbo. Poškodbe niso prepogoste, čeprav se hitro zgodi, da po nerodnosti zvijemo gleženj ali kaj podobnega. Badminton ima nekaj prednosti pred ostalimi športi, tj. da ga lahko igra vsak po svojih zmožnostih ne glede na leta, drugo pomembno dejstvo je, da je tudi zelo poceni šport. In je šport, kjer se posameznik v kratkem času zelo dobro »zrekreira« zaradi njegove intenzivnosti. Badminton krepi vse mišice v telesu, izostruje čute in reflekse, izboljšuje aerobno pripravljenost in mišično vzdržljivost. Badminton je od leta 1992 v programu olimpijskih iger in je eden najbolj množičnih športov na svetu, na Kitajskem ga npr. igra kar okoli 100 milijonov ljudi.

Organiziran začetek badmintona na Ravnah sega v leto 2003, ko so bili v telovadnici OŠ Prežihovega Voranca ustvarjeni osnovni pogoji za igranje badmintona z zarisanimi štirimi igrišči. Od nekaj navdušencev na začetku se je rekreativna skupina ŠD Karizma z leti širila in nastal je Badminton klub Karizma. V zadnjem obdobju je zelo uspešno živela otroška badminton šola.

Prva koroška medalja na državnih prvenstvih v mlajših kategorijah!

V zadnjih dveh letih so se v BK Karizma naredili veliki koraki naprej pri razvoju otroškega badmintona, ki ga vodijo Bojan Breznik, Nebojša Ilič in Jernej Popič. Skupaj v sodelovanju z Badmintonsko zvezo Slovenije je bilo veliko narejenega na strokovnem področju in prvi uspehi so se že začeli kazati v lanskem letu. Prvi večji uspeh je bil dosežen lanskega oktobra, ko sta s tretjim mestom v dvojicah deklet kategorije U13 presenetili Nina Razgoršek in Bela Oder in osvojili prvo medaljo na državnih turnirjih. Največji uspeh zagotovo predstavlja bronasta medalja na državnem prvenstvu v kategoriji U13, ki sta jo dosegli Alma Sekereš in Bela Oder v dvojicah. Poleg teh dveh medalj je bilo v lanski sezoni 2016/2017 doseženih še 35 medalj na 17 različnih turnirjih na Koroškem in po Sloveniji. V začetku letošnje sezone sta že na prvem turnirju v Ljubljani srebrno medaljo v dvojicah med U13 osvojili Manca Mlinarič in Nina Razgoršek, slednja še 4. mesto v posamični konkurenci. Ti uspehi nakazujejo, da smo na pravi poti tekmovalnega badmintona in za nadaljnje uspehe mladih ravenjskih badmintonistov in badmintonistk se nam v prihodnje ni potrebno bati.

Najpomembnejša usmeritev kluba pa seveda ostaja najprej navduševanje otrok za šport skozi igro, veselje do športa in pridobivanje širokega spektra znanja športa skozi badminton. Eno od pomembnih osnov za nas predstavlja sodelovanje z interesno dejavnostjo badmintona na OŠ Koroških jeklarjev, ki jo vodi ga. Cvetka Praznik. Vsako leto proti koncu šolskega leta organiziramo pregledni turnir, ki se ga je letos udeležilo kar 40 otrok, ki so skozi šolsko leto spoznavali badminton. V promocijske namene smo lanskega decembra izdali bilten, kjer je predstavljeno vse o badmintonu (zgodovina, razvoj v Sloveniji, pravila, oprema, predstavitev naše šole...). Še posebej nas veseli, da v zadnjem času beležimo veliko zanimanje otrok za igranje in treniranje badmintona, kar nas postavlja pred naslednje organizacijske naloge in izzive.

Otroški festival »Badmintonček –Badmintončica«

Veliko zaslug za popularizacijo otroškega badmintona predstavlja naša ideja o organizaciji otroškega badminton festivala, kjer je turnir organiziran kot nekaj več, ne-le kot samo tekmovanje. Poimenovali smo ga »Badmintonček–Badmintončica«, in na letošnjem drugem turnirju na Ravnah so se ga udeležili tudi otroci iz avstrijskega Knittelfelda in Zagreba. V poletnem času smo se pogumno odločili, da organiziramo promocijski otroški turnir v središču mesta na prostem pred Tušem, kar je bila še dodatna zanimivost pri predstavljanju badmintona širši javnosti.

Glavni pokrovitelj šole badmintona od začetka letošnje sezone je postalo podjetje Orodjarstvo Polovšek, kar nam je dalo še dodatnega zagona pri nadaljnjem razvoju otroškega badmintona. V kratkem boste lahko več o tem spremljali tudi na novi spletni strani www.karizmasport.si.

Rokomet na Ravnah

Rokometno društvo Fužinar

ROKOMET na Ravnah ima bogato zgodovino. V več kot 60-letnem obdobju je igranje rokometna na Ravnah potekalo v vseh starostnih skupinah in selekcijah; od mlajših, preko kadetskih do članskih, v moški in kasneje tudi v ženski konkurenci.

Po krajšem zatišju smo, junija 2012, rokometni navdušenci začeli obujati rokomet na Ravnah. Ustanovili smo Društvo rokometna šola Ravne, ki deluje v javnem interesu na področju športa. V letu 2015 smo se preimenovali v ROKOMETNO DRUŠTVO FUŽINAR.

Kljub težkim pogojem, v katerih delujemo (majhna baza otrok, premajhna športna dvorana na Ravnah, trenerji delajo na prostovoljni bazi in morajo treninge prilagajati službenim obveznostim), smo v petih letih še vsako sezono sestavili vsaj dve ekipi, ki sta sodelovali v tekmovanjih Rokometne zveze Slovenije za mlajše selekcije. V zadnji sezoni sta to bili ekipi kadetov in starejših dečkov A. Kljub dobremu delu trenerjev, vidnemu napredku v igri in nasploh dobremu znanju naših otrok je bila konkurenca v ligaškem tekmovanju prevelika, da bi lahko v spomladanskem delu tekmovanja posegli po vidnejših

uvrstitvah. Zato smo se v našem društvu odločili za sodelovanje z RK Slovenj Gradec 2011. Tako so naši rokometarji v drugem delu prejšnje sezone (1. polovica koledarskega leta 2017) sodelovali v treh starostnih selekcijah RK Slovenj Gradec 2011. Kadeti, po smoli na kvalifikacijskem turnirju, niso posegli po višjih mestih, starejši dečki A so dosegli 6. mesto v Sloveniji, medtem ko so starejši dečki B postali državni prvaki.

V začetku letošnje sezone smo v septembru s predstavitvami rokometne igre na osnovnih šolah na Ravnah na treninge privabili nekaj novih otrok. Sodelovanje s Slovenj Gradcem se nadaljuje tudi v letošnji sezoni. Z igralci iz obeh klubov smo na Ravnah sestavili ekipo kadetov in selekciji mlajših dečkov B in C. Nekaj članov RD Fužinar pa sodeluje tudi v ekipah slovenjgraškega kluba. Zaradi premajhne dvorane na Ravnah so nam v Slovenj Gradcu ponudili

igranje v njihovi dvorani. V društvu smo veseli, da lahko naši rokometarji igrajo v ligaških tekmovanjih. Hkrati pa smo žalostni, ker njihovega napredka ne moremo pokazati pred domačimi gledalci na Ravnah, kar bi tudi povečalo zanimanje za rokomet pri mlajših.

V Rokometnem društvu Fužinar smo odločeni nadaljevati z delom. Zagnanost na treningih in veselje naših rokometarjev ob uspehih na tekmah nam dajejo energijo tudi za v prihodnje. Še vedno upamo, da bo lokalna skupnost uspela povečati obstoječo športno dvorano, da bo ustrezala standardom rokometne igre in se bo lahko Rokometno društvo Fužinar, tudi v starejših selekcijah, predstavilo domačemu občinstvu. To je naša želja v prazničnih dneh!

Vsem Korošcem, predvsem ljubiteljem rokometna, želimo SREČNO v 2018.

JUDO KLUB RAVNE NA KOROŠKEM

 Željko Gabrovec

V letu 2017 je Judo klub Ravne na Koroškem dosegel kar nekaj mejnikov v svoji 13-letni zgodovini. Naši člani so osvajali na različnih tekmovanjih uspehe od najmlajših pa do najstarejših. Naj jih izpostavimo nekaj najpomembnejših.

Aljaž Gostenčnik je osvojil 1. mesto na mladinskem svetovnem pokalu v Tunisu, Tunizija. Kot prvi član našega kluba je septembra nastopil na evropskem mladinskem prvenstvu v Mariboru in oktobra na svetovnem mladinskem prvenstvu v Zagrebu, kjer se je uvrstil med 32 najboljših.

Žan in Luka Gostenčnik sta aprila nastopila na evropskem prvenstvu v katah na Malti, kjer sta v katirandori no kata osvojila 4. mesto.

Članska ekipa je oktobra nastopila na finalu 2. slovenske ekipne lige, ki je potekal na Ravnah. Osvojila je končno 3.mesto.

V letu 2017 smo organizirali 9. turnir »POKAL GUŠTANJ«, na katerem je nastopilo 394 tekmovalcev iz 7 držav. V sodelovanju z ZKŠTM in Judo klubom Bežigrad smo izpeljali multiaktiviti tabore, ki so potekali ves mesec julij na Ravnah. Letos je bilo na Ravnah zbranih 380 otrok iz Ljubljane. V času Ravenskih dnevov smo organizirali priprave »II. Multiaktiviti Judo Ravne«, na katerih je sodelovalo 150 otrok iz 5 slovenskih klubov. Sodelovala je tudi olimpijska prvakinja iz Londona Urška Žolnir.

Na mednarodnih igrah šolskih otrok in mladine v Litvi meseca junija je Andraž Kac osvojil 1., Adriana Polovšak pa 3. mesto.

NI VEČ RAVEN BREZ NOGOMETA

Ob 80-letnici je NK Fužinar napredoval na vseh področjih

V leto 2017 je NK Fužinar stopil z novim vodstvom. Svoj mandat je zaključil predsednik Rajko Praznik in zasedel mesto podpredsednika. Bivši predsednik je s svojim delom postavil dobre temelje za nadaljnji razvoj kluba in predal žezlo Petru Stočku. Stočko je še vedno aktiven igralec članske ekipe Fužinarja, ki si je v pretekli sezoni po treh zaporednih visokih zmagah v

končnici prvenstva priigrala možnost napredovanja v višji rang tekmovanja. Odločilno tekmo je pred 1200 gledalci v Dravogradu odločil zadetek Jana Zamernika za minimalno, a povsem zaslužen, zmago Fužinarja in s tem napredovanje v 2. SNL, kar je največji uspeh Fužinarja v 80-letni zgodovini kluba. Po uvrstitvi v 2. SNL se je s trenerske klopi po petih izjemnih sezonah poslovil Niko Podvinski.

Dirigentsko palico je prevzel izkušeni strateg s prvoligaškimi in evropskimi izkušnjami Edin Osmanović, zaradi velikega preskoka iz 3. v 2. ligo se je deloma zamenjal tudi igralski kader. Moštvo je okrepljeno z nekaterimi najperspektivnejšimi igralci iz koroške regije ter nekaj mladimi igralci z drugo- in tudi prvoligaškimi izkušnjami.

» Glede na to, da smo začeli s precej ozkim igralskim kadrom in uspeli ekipo sestaviti šele na koncu prestopnega roka, se je vse to na začetku poznalo. Kljub temu smo odigrali solidno in nekje v skladu z našimi zmognostmi,«

meni Osmanović, ki je po rezultatsko slabšem štartu z ekipo začel nabirati točke in osnovni cilj – obstanek v ligi – je povsem dosegljiv. Po odigranem jesenskem delu je ekipi uspelo zbrati 14 točk. »Osvojili smo kar nekaj točk in tako ostajamo v enakovrednem boju za eno od mest, ki nas bo zadržalo med drugoligaši. S fanti in njihovim pristopom sem v večini zadovoljen, prav tako s pogoji dela, ki jih je zagotovila uprava kluba. So določene rezerve, po končanem prvem delu pa bo potrebno narediti analizo in morda potegniti še kakšno potezo več za mirno končnico prvenstva,« je še dejal novi strateg na klopi Fužinarja. Rezerve so tudi pri ogledih tekem edine drugoligaške ekipe na Koroškem, zato upamo, da bo pomlad na tribunah bučna.

Za zadostitev kriterijev za nastopanje v 2. SNL je bilo potrebno postoriti veliko tudi na področju infrastrukture. To ne bi bilo mogoče brez pomoči Občine Ravne na Koroškem. Tako je bila na »Poseki« postavljena montažna tribuna za 324 gledalcev, ki je bila do zadnjega sedeža zasedena že na prvi tekmi proti Muri, ko se je zbralo kar 1100 gledalcev. Septembra je zrastle na umetni travi balon in s tem se je sprostil prostor v telovadnicah v zimskem času, okoli 180 otrokom nogometnega kluba Fužinar pa omogočil nemoteno in kakovostno vadbo tudi v zimskem času.

» Balon je izredna pridobitev za razvoj nogometa, saj lahko sedaj praktično vse selekcije ves teden nemoteno trenirajo tudi ob slabem vremenu in zimskem času. Podlaga je izredno dobra in pri tehniki igralcev se bo to vsekakor poznalo. Vsekakor pohvale vsem, ki so se angažirali, da je do postavitve balona na Ravnah prišlo,« je na enem izmed treningov dejal bivši vrhunski nogometaš Samo Vidovič, ki se je nogometni šoli kot strokovni vodja pridružil v začetku leta in aktivno sodeloval tudi pri dobro organiziranem in izvedenem poletnem nogometnem kampu.

Nogometna šola pod vodstvom Sanela Džambića aktivno vzpostavlja manjkajoče selekcije od U15 do U19. Selekcija U15 v letošnji sezoni že žanje prve dobre rezultate, nastaja tudi selekcija U17, ki se bo tekmovalnem koledarju pridružila naslednje leto. Do popolne piramide bo Nogometni šoli Fužinar tako manjkala zgolj še selekcija U19.

NK Fužinar uspešno nadaljuje z delom tudi na področju ženskega nogometa. Ženska članska ekipa je v debitantski sezoni v 1. SNŽL zasedla 5. mesto, tudi letos pa med elitno konkurenco kaže zelo spodbudne igre. Že prej dobri selekciji U17 se je letos priključila tudi selekcija deklet U13. V klubu bi si želeli še večjo podporo Občine Ravne na Koroškem, pa tudi iz gospodarskih vrst, saj v okviru kluba deset tekmovalnih selekcij nujno potrebuje še povečano igrišče z umetno travo z razsvetljavo za nadaljnji razvoj.

USPEŠNO LETO ZA NAMIZNOTENIŠKI KLUB FUŽINAR INTERDISKONT

 Jure Dretnik

Namiznoteniški klub Fužinar Interdiskont ima že dolgoletno tradicijo z zavidljivimi športnimi rezultati. Tudi leto 2017 je bilo v znamenju le-teh.

Preden navedemo pomembne uspehe mladih igralcev namiznega tenisa, naj omenimo izjemen uspeh članske ekipe NTK Fužinar Interdiskont, ki je v postavi Mitja Horvat, Janez Petrovčič, Darko Jamšek in Ožbej Poročnik osvojila odlično 2. mesto v 1. SNL.

Po 60 letih, kar so igralci in igralke NTK Fužinar osvojili prvi naslov državnih prvakov in 35 let od edinega naslova kadetski ekipni prvak (vmes je bilo osvojenih 120 različnih naslovov; ekipno, posamično, dvojice, liga, pokal), je uspelo odlični generaciji mladih igralcev našega kluba osvojiti naslov ekipnih državnih kadetskih prvakov 2016/2017. Naslova so se veselili Aljaž Godec, Žiga Kristijan

Žigon, Jan Hovnik Šipek, Leon Veronik, Aljaž Bobek in Žan Hovnik. Mladinci Luka Breznik, Aljaž Godec, Žiga Kristijan Žigon, Leon Veronik in Jan Hovnik Šipek so se ekipno uvrstili na odlično 4. mesto na državnem prvenstvu za mladince in mladinke. Igralci in igralke našega kluba so dobre rezultate dosegali na različnih tekmovanjih tekom celega leta, na kar kažejo tudi lestvice NTZS. Med posamezniki je Luka Breznik četrti mladinec v državi, Žiga Kristijan Žigon je najboljši kadet, takoj za njim pa je Aljaž Godec. NTK Fužinar Interdiskont ima tudi najboljšo kadetinja v državi – Nušo Kadiš.

Prav tako smo visoko na lestvici NTZS pri najmlajših kadetih in kadetinjah, saj je Aljaž Bobek drugi v državi, Polona Horvat pa tretja. Oba sta se letos udeležila neuradnega evropskega prvenstva za najmlajše kadete v Strasbourgu.

Veselili smo se tudi uvrstitve Aljaža Godca in Žige Kristijana Žigona v reprezentanco kadetov, ki se je udeležila evropskega prvenstva za mlade v letoviškem mestu Guimaraes na Portugalskem, in sicer med 14.7. 2017 in 23.7. 2017. Najprej sta opravila desetdnevne priprave v Radljah ob Dravi, nato pa sta se z reprezentanco odpravila na že omenjeno prvenstvo. Na njem sta

dosegla naslednje rezultate. Ekipno so dosegli 19. mesto, posamezno je Godec prišel med 64, Žigon pa 128 najboljših. V dvojicah sta vsak s svojim soigralcem dosegla mesto med 64 najboljših. Igrali so tudi mešane dvojice, kjer je Žigon s svojo soigralko dosegel mesto med 32 najboljših, Godec pa med 64 najboljših.

Za doseg uspehov na športnem področju so vedno potrebni trdo delo, talent, vztrajnost, včasih pa tudi odrekanje. Tega pri mladih igralcih NTK Fužinar Interdiskont ne manjka, k temu pa je seveda potrebno prišteti tudi dobro delo trenerjev Jureta Dretnika in Darka Jamška ter hkrati dobre pogoje za delo, ki jih zagotavlja vodstvo kluba.

ODBOJKARSKI KLUB FUŽINAR SIJ METAL RAVNE

V TEJ SEZONI V 2. DOL SLOVENSKE ODBOJKE

OK FUŽINAR

Članska ekipa OK Fužinar v letošnji sezoni nastopa v 2. DOL. V sezoni 2016/2017 se je za OK Fužinar slabo zaključilo, saj so zasedli zadnje mesto v 1. DOL in s tem pristali v 2. DOL slovenske odbojke. Kljub okrepitvam s tujimi igralci iz Srbije in novim trenerjem ni bilo uspeha.

Ekipa si je zadala cilj, da z lanskimi okrepitvami in mlajšimi domačimi igralci ter z obstankom trenerja zaigra v letošnjo sezono 2017/2018 dobro pripravljena, kar bi jim mogoče dalo rezultat, da se znova uvrstijo v 1. DOL.

Ekipo sestavljajo: Nace Lednik, Žiga Mori, Blaž Libnik, Peter Luka Golob, Denis Valentan, Nenad Rakič, Žan Lesnik, Luka Tisovnik Enci, Radoslav Dojčilović, Uroš Levar, David Ranc, Peter Šavc, Mitja Jež, Jure Jež.

V sezoni 2016/2017 so v klubu OK Fužinar igrali tudi z ekipami v 3. DOL in pristali na 7. mestu.

Mladinci in kadeti so igrali po sistemu turnirji in dosegli: mladinci 9. mesto, kadeti 10. mesto.

Mlajši igralci male in mini odbojke so prav tako celo sezono pridno igrali ter dosegli pri mali odbojki 11., pri mini odbojki pa 12. mesto.

Letošnjo sezono so ekipe začele zavzeto s polno zasedenostjo v vseh kategorijah. Na začetku sezone so rezultati ekip v zgornji polovici razpredelnice.

Ekipa v 2. DOL je trenutno na 2. mestu, v 3. DOL pa je na 7. mestu. Mladinci so se že uvrstili v 1/4 finale in se bodo s svojo igro pokazali v domači dvorani 26.11.2017.

Vse ljubitelje odbojke in našega kluba vabimo na ogled tekem. Ob podpori in vzpodbudi uspehi in rezultati ne bodo izostali ter bodo lažje doseženi. Vabimo vas tudi, da spremljate našo spletno stran www.okfuzinar.si, kjer so objavljene vse novice in aktivnosti kluba.

KOROŠKI ATLETSKI KLUB V LETU 2017

 Uroš Verhovnik

V letu 2017 smo na tekmovanjih v dvorani in na prostem nastopili na 48 atletskih tekmovanjih v posamični in ekipni konkurenci, na katerih je v kategorijah od U10 do kategorije veteranov sodelovalo preko 100 atletov Koroškega atletskega kluba. Naši atleti so tekmovali na številnih prvenstvenih tekmovanjih, atletskih mitingih doma in v tujini, reprezentančnih tekmovanjih, udeleževali pa so se tudi osnovnošolskih in srednješolskih področnih in državnih tekmovanj.

Največji ekipni uspeh smo dosegli na Državnem ekipnem prvenstvu za starejše mladinke, ki je konec meseca maja potekalo v Ljubljani, kjer so naša dekleta med 27-imi atletskimi klubi osvojila 8. mesto! Odlično smo nastopili tudi ob zaključku atletske sezone na prostem, ko smo v Grajskem parku na Ravnah organizirali 51. Kros občinskih reprezentanc, na katerem je ekipa Občine Ravne na Koroškem skupno osvojila 4. mesto!

Z najmlajšimi atleti in atletinjami U10 smo v mesecu juniju nastopili na finalu otroške atletike v Velenju. Tina Pangerc je na DP U12 v dvorani v teku na 50 m osvojila bronasto medaljo, Lucija Potnik pa je na Prvenstvu Slovenije v kategoriji U14 v teku na 60m postala državna prvakinja.

Izabella Hajdi Navodnik v teku čez ovire in Hanna Paulina Navodnik v skoku v daljino, obe nosilki medalj z državnega prvenstva U16, sta bili tudi članici pionirske reprezentance Slovenije.

V članski kategoriji je s svojimi rezultati najbolj izstopal Tadej Grilc, ki je med številnimi odličnimi nastopi v sezoni na prostem na državnem prvenstvu v polmaratonu osvojil bronasto medaljo. Med veterani je bil tudi v letošnji sezoni naš najboljši predstavnik Valentin Česnik!

Atleti in atletinje so se udeležili Mednarodnih iger otrok (ICG), ki so v mesecu juliju potekale v litovskem Kaunasu.

VZAJEMNA BEJBE

 Petra Podjaveršek

V aruh zdravja Vzajemne zavarovalnice je program aktivnega varovanja zdravja. Njihovim zavarovancem nudi različne ugodnosti. Tako je pred sedmimi leti zavarovalnica uvedla program treningov teka. Na Ravnah na Koroškem se tega programa udeležujemo že celih, vseh, sedem let. Zavarovalnica plača trenerja enkrat tedensko, to je običajno trener atletskega kluba. Prvi trener, Andraž Nabernik, je poskrbel za prve tekaške korake naših žensk, ki so stare od 20 do 65 let. Treningi so usmerjeni na pripravo za ljubljanski maraton. Zavarovalnica je na začetku sponzorirala veliko tekov in maratonov, sedaj jih manj, ostal pa je poglaviti - ljubljanski maraton.

Prvim udeleženkam, sedaj jih je že 70, aktivnih je 40, se je zdelo pomembno, da bi bila skupina prepoznavna, zato so si nadele ime Vzajemna bejbe. Obveščanje je prevzela Polona Pečnik, ki v času odsotnosti trenerja poskrbi tudi

za izvedbo treninga, ureja prijave na teke in maratone, občasno pa poskrbi za aktivno druženje.

Danes je v skupini že kar nekaj tekačic, ki smo pretekle maraton, večina je že pretekla polmaraton, večkrat pa se udeležimo teka na 10 km. Za treninge v okviru Koroškega atletskega kluba skrbita Robi Brezovnik in Tadej Grilc. Treningi so še vedno dvakrat tedensko v parku ali na stadionu, pozimi pa v telovadnici. Prilagojeni so vsem stopnjam sposobnosti. Na Ravnah je edina skupina, ki še trenira v okviru Vzajemne v Sloveniji.

Velja omeniti tudi srečanja, ki so namenjena aktivnemu druženju, pohodom, družabnim srečanjem, skokom na Uršljo goro v zimskih mesecih. Večkrat sodelujemo na različnih dobrodelnih prireditvah in drugih aktivnostih. Prednost našega druženja je zdrav način življenja, torej vabljeni tudi novi člani.

STROJNSKA REKA

ŠPORT NAS ŠE VEDNO POVEZUJE

 Majda Dretnik

V letu 2017 je Športno društvo Strojnska Reka nadaljevalo s svojimi tradicionalnimi aktivnostmi. Ob vseh športnih dejavnostih med letom (odbojka, nogomet, košarka, tenis) sta bili organizirani dve prireditvi, ki še vedno privabita največ udeležencev, in sicer pohod na Šteharnikov vrh in odbojkerski mix turnir.

Lepšega vremena si za **10. pohod na Šteharnikov vrh** ob tednu športa v Občini Ravne na Koroškem ne bi mogli želeli. Pričakalo nas je sončno jutro in vzpon v hrib se je začel skozi zelenje iz več smeri Tolstega vrha. Menjava sonca in sence ter prekrasni razgledi na Uršljo goro in kraje pod njo. Ob 12. uri se nas je na vrhu zbralo okrog štirideset prepotenih, a zadovoljnih krajanov, med njimi najmlajši, še ne leto star Lovro, ki je moral prestati tudi planinski krst. Na mizo so bile naložene dobrote iz nahrbtnikov in ko smo se okrepčali, odpočili, se naklepetali, pospravili za sabo, kot se spodobi, smo se počasi napotili proti dolini. Letos smo se ustavili pri Ajnžku, kjer je prijazna gospodinja za vse pohodnike skuhalo zelo okusno obaro in jabolčno zloženko. Tu se je prijetno nedeljsko druženje tudi končalo. Športnemu društvu Strojnska Reka, ki te pohode v spomin na športnega delavca Jožeta Šaterja organizira že deset let, se je pri organizaciji pridružila tudi krajevna skupnost. Namen tega pohoda je bil vsekakor uresničen – gibanje v naravi ter zelo pestra starostna struktura udeležencev.

Mogoče zaradi spremenjenega datuma, mogoče zaradi slabe vremenske napovedi ali preprosto zaradi nezainteresiranosti so se letošnjega, že **29. tradicionalnega turnirja mešanih ekip v odbojki** udeležile samo štiri ekipe. A nič zato, kvalitetne odbojke in napete odbojkerske igre je bilo v soboto, 19. 8. 2017, v izobilju. Prav tako tudi dobre volje in druženja v pozne večerne ure. Ekipa Sosed, Magri, Munki in Tihi favoriti so igrale vsaka z vsako, tako da je bilo odbojke za vse igralce dovolj. Zmagali so Tihi favoriti, ki so bili po zmagi kar glasni, sledile pa so ekipe Sosed, Magri in Munki. Na koncu vedno rečemo, saj ni pomembna zmaga, pomembno je sodelovati in se družiti. Tega pa je bilo letos res dovolj, saj smo tekmovalje zaključili pred dežjem in nadaljevali z malico in s klepetom v Mladinskem domu. Na odru doma so se odvijale otroške animacije, ki jih kar nekaj let uspešno vodi Katarina Popič. Že leta zvesti gledalci, nekateri nekoč sami odbojkarji, nekateri tudi ne, in množica otrok, ki se je ves dan brezskrbno podila okrog doma, po otroškem igrišču in mivki, ter obljube dane na koncu, so vsekakor spodbuda za organizatorje, da bo ob jubilejnem, tridesetem turnirju drugo leto še bolj veselo, množično in vsekakor slovesno.

Ugotavljamo, da je med udeleženci vsako leto kakšen nov obraz, a v večini so tisti, ki te dogodke vsako leto redno spremljajo. Da ne bo pomote, zelo smo jih veseli in jih pogrešamo, če jih ni. Želimo pa privabiti še druge krajanke, tudi z organiziranjem različnih zanimivih dejavnosti ob igriščih, a na koncu vedno ugotovimo, da je v glavnem neuspešno. Dejstvo je, da pridejo tisti, ki imajo radi šport, druženje, so radi v naravi in dobre volje in zaradi njih je tudi vredno vztrajati. Ob vseh doživetjih ter obujanju spominov dan tako hitro mine in vse to nas napolni z neko novo energijo. Ob zaključku si vedno rečemo: »Drugo leto pa spet.«

Drugo leto, leto 2018, bo v Strojnski Reki spet polno jubilejev – 55 let odbojke, 30 let odbojkerskih mix turnirjev, 25 let Športnega društva Strojnska Reka in hkrati 10 let, ko je vodstvo društva prevzela mlajša generacija športnikov.

Zdrav življenjski slog za vse generacije Mežiške doline – Ravne na Koroškem

V sodelovanju z Občino Ravne na Koroškem smo izbrali aktiven pristop za ohranjanje, krepitev in izboljšanje zdravega načina življenja – možnosti koriščenja lokalnega okolja za gibanje na prostem in zdravega preživljanja prostega časa.

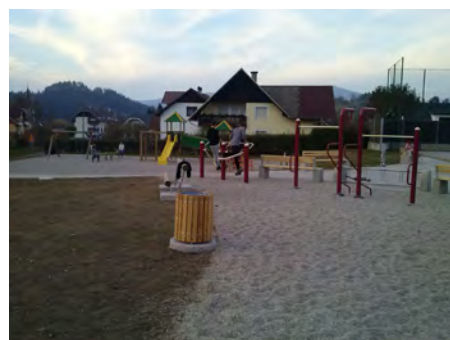
V okviru projekta je Občina na posameznih lokacijah ob obstoječih otroških igralih postavila nova zunanja orodja – fitness naprave na prostem, tako da je omogočeno hkratno gibanje za otroke in starša na primernih igralih/orodjih. Te oblike gibanja so za uporabnike brezplačne in dostopne vsem obiskovalcem. Ob tem spodbujamo istočasne aktivnosti tako za otroke kot za starše, vendar na različnih, starosti prilagojenih napravah/igralih. S tem krepimo gibalne navade v vseh življenjskih obdobjih. V predšolskem obdobju otrok najraje večino časa preživi s starši. In z druženjem, s skupnimi aktivnostmi tudi nedejavnega otroka spodbudimo k aktivni igri. Ne pozabimo, da zgodnje pozitivne izkušnje s telesno aktivnostjo v otroštvu povečujejo verjetnost za ohranjanje fizično

aktivnega življenjskega sloga. Naprave so namenjene izvajanju različnih telesnih vaj in opremljene z navodili za izvajanje posameznih vaj. Prostor je opremljen s pitnikom, saj je pri telesni dejavnosti izrednega pomena uživanje tekočine, predvsem vode. V ta namen smo pripravili tudi razglednico Pijem jo – hadvao, ki vam jo prilagamo. Razglednica spodbuja k uživanju sveže vode iz pipe.

Na podlagi številnih raziskav aktiven življenjski slog bistveno prispeva k ohranjanju oziroma izboljšanju našega zdravja ter preventivno ščiti pred pojavom različnih zdravstvenih zapletov.

Lokalna okolja lahko spodbujajo telesno dejavnost

V lokalnih okoljih si vedno bolj prizadevajo za ureditev večjega števila rekreativnih površin. V bližini bivalnega okolja poiščite in uporabljajte te površine, saj takšno pozitivno okolje in zgled spodbujata telesno aktivnost pri osebah, ki do sedaj morda niso bile redno telesno dejavne kot tudi pri tistih, ki so že telesno dejavni.

Urbana ureditev na Ravnah – izposoja javnih koles sistema »PICIKL«

Občina Ravne na Koroškem je v okviru projekta za izvajanje Strategije lokalnega razvoja na območju Lokalne akcijske skupine Mežiške doline 2014–2020 pod naslovom »Urbana ureditev Mežiške doline« v letošnjem letu postavila še več izposojevalnih postaj PICIKL. Tako si lahko urbano kolo sposodite na postajah pred občino, športnim centrom (DTK), na Javorniku (pred enoto Ajda), v Kotljah in v Dobji vasi. Že sam naziv izposoja urbanih koles

pove, da si lahko kolo sposodite za krajše razdalje, tako da lahko kolo odložite tudi na drugi postaji, kot ste si ga izposodili.

Na kolo za zdravo telo – tudi če nimate svojega kolesa, za to obstaja rešitev, saj si ga lahko brezplačno izposodite. Kolo si lahko izposodite tudi npr., da otroka spremljate na popoldanske dejavnosti, se z izposojenim kolesom odpravite v trgovino (kolesa so opremljena tudi s praktičnimi košaricami) ipd. Za premagovanje

krajših razdalj in srednje dolgih poti s kolesom hkrati pripomoremo tudi k čistejšemu zraku.

Redno kolesarjenje in zagotavljanje pogojev za varno kolesarjenje omogoča izboljšanje psihofizičnih sposobnosti v vseh starostnih skupinah, boljše delovanje srčno-žilnega in dihalnega sistema ter zmanjšuje zdravstvena tveganja. Ob tej priložnosti smo pripravili tudi zloženko »Varno prevožene poti«, kjer lahko najdete koristne napotke za boljše zdravje.

Skupni projekti štirih občin na območju LAS Mežiške doline

 Viktorija Barbič, LAS Mežiške doline

Lokalna Akcijska skupina Mežiške doline (LAS), ki je bila, kot lokalno partnerstvo ustanovljena v oktobru 2015, je bila potrjena s strani Ministrstva za gospodarski razvoj in tehnologijo (MGRT) in Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano (MKGP), v septembru 2016. Istočasno je bila potrjena tudi Strategija lokalnega razvoja za LAS Mežiške doline za obdobje 2014–2020. S tem so bili izpolnjeni pogoji za pridobitev pravice do črpanja evropskih sredstev, ki se za lokalni razvoj namenja iz dveh skladov: Evropski kmetijski sklad za razvoj podeželja (EKSRP) in Evropski sklad za regionalni razvoj (ESRR).

Namen LAS Mežiške je spodbujati trajnostni in uravnotežen razvoj na območju Mežiške doline ob združevanju človeških, prostorskih in finančnih virov, po pristopu »od spodaj navzgor«. Ta namen se, med drugim, uresničuje tudi skozi izvajanje skupnih operacij oz. projektov, ki imajo učinek na čim več prebivalstva in na celotno območje LAS Mežiške doline.

Zato so štiri občine Mežiške doline, na pobudo LAS, v letu 2016 pristopile k načrtovanju in usklajevanju interesov za pripravo skupnih projektov območja Mežiške doline. Pripravljenih je bilo pet večjih projektov, katerih prijavitelj je LAS, partnerice pa so vse štiri občine. Skupne projekte območja Mežiške doline je v februarju 2017 potrdila skupščina LAS in s tem dala zeleno luč za predložitev projektov v potrditev na nacionalni nivo. Projekti so bili v letu 2017 potrjeni s strani obeh resornih ministrstev in so trenutno v različnih fazah izvajanja:

- Projekt Zdrav življenjski slog za vse generacije v Mežiški dolini je bil zaključen oktobra 2017,
- Projekt Spodbujanje trajnostne mobilnosti in urbana ureditev Mežiške doline bo zaključen konec leta 2017,
- Projekt Ureditev mestnih tržnic v Mežiški dolini se izvaja v dveh fazah, prva bo zaključena v novembru 2017, druga pa v maju 2018,
- Projekt Razvoj novih turističnih produktov v Mežiški dolini bo zaključen v maju 2018
- Projekt AED rešuje življenja se že intenzivno izvaja in bo zaključen v maju 2018.

Celotna vrednost potrjenih skupnih projektov območja LAS Mežiške doline je 847.685 €, iz obeh evropskih skladov pa bodo sofinancirani v višini 557.658 €.

Projekt sodelovanja Lokalnih Akcijskih Skupin ZGODBE ROK IN KRAJEV izvajamo tudi v Mežiški dolini

 Viktorija Barbič, LAS Mežiške doline

Ideja za projekt ZGODBE ROK IN KRAJEV se je oblikovala v okviru Konzorcija rokodelskih centrov Slovenije. Pobuda dana s strani konzorcija se je kasneje razvila v projekt sodelovanja 11 slovenskih Lokalnih Akcijskih Skupin (LAS), ki vključuje več kot 60 slovenskih občin. Na območju naše doline je, v imenu LAS Mežiške doline, izvajanje projekta prevzel podjetniški center A.L.P. PECA v sodelovanju in ob podpori Območne obrtno-podjetniške zbornice Ravne na Koroškem.

Glavni poudarek projekta je na povezovanju in sodelovanju rokodelcev tako na lokalnem kot tudi na nacionalnem nivoju. V okviru projekta bodo organizirani dogodki sodelovanja ter bodo izvedena relevantna izobraževanja in usposabljanja za obstoječe rokodelce in tiste, ki želijo to postati.

Na srečanjih, ki so bila organizirana v okviru projekta, so bili, v sodelovanju z rokodelci, opredeljeni izzivi na področju rokodelstva v Mežiški dolini:

- povezati rokodelce in jih usmeriti k skupnemu reševanju prepoznanih problemov,
- skupni nastop rokodelcev v lokalnem okolju, v regiji in širše,
- dvigniti nivo prepoznavnosti in cenjenosti izdelkov domače in umetne obrti v lokalnem okolju,
- spodbuditi lokalne akterje (občine, podjetja, ustanove, ... in prebivalstvo), da podprejo razvoj rokodelstva na območju Mežiške doline.

Izvedba projekta Zgodbe rok in krajev je prvi korak v smeri iskanja odgovorov in rešitev na te izzive.

V okviru projekta bo pripravljena in natisnjena tudi knjiga »Zgodbe rok in krajev«, kjer bodo predstavljena območja vseh 11 sodelujočih LAS in v kateri bo imela tudi vsaka občina Mežiške doline prostor za svojo zgodbo oz. legendo in morda z njo povezan rokodelski izdelek.

Korošica Tatjana Ladinek je mlada kmetica leta 2017

 Društvo kmetič Mežiške doline **Arhiv tednika Kmečki glas**

Društvo kmetič Mežiške doline, ki ima svoje članice v vseh štirih občinah Mežiške doline, je bilo to leto na vrsti (izmenjava med ostalimi tremi koroškimi društvi kmetič), da prijavi svojo kandidatko na izbor za mlado kmetico leta 2017. Na tekmovanje je odbor društva poslal kar svojo novo predsednico, Tatjano Ladinek. Pogoji sodelovanja na izboru so starostna omejitev do štirideset let in kandidatka mora živeti na kmetiji.

Mesec dni pred samim izborom kandidatke prejmejo gradivo organizatorja, katerega teme so povezane s kmetijstvom. Kandidatke se z znanjem te literature izkažejo v prvem teoretičnem delu tekmovanja in le najboljše tri se uvrstijo v drugi del s praktičnimi nalogami.

Tako je v soboto, 2.9.2017, Časopisno-založniška družba Kmečki glas, skupaj s soorganizatorji: Občino Bled in Gorje, Društvom kmečkih žena in deklet na vasi občin Bled in Gorje, izpeljala že 15. tradicionalni izbor za mlado kmetico in mladega gospodarja leta 2017. Deset kandidat in šest kandidatov so navijači bodrili v dvorani Osnovne šole Gorje. Izenačeno znanje tekmovalk je kar tri, skupaj s Tatjano, postavilo pred dodatno izločilno nalogo, kjer je prav poznavanje kozarcev za pivo našo kandidatko popeljalo v finale. Njena mirnost, spretnost in zbranost so bile odločilne za osvojitev naziva Mlada kmetica leta 2017.

Tatjana je diplomirana inženirka tekstilne tehnologije, ki je pred leti nepričakovano ostala brez zaposlitve, zato si je življenje »prikrojila« tako, da je danes z njim zadovoljna. Njena največja vrednota je in vedno bo družina. Zato je možnost, da sedaj dela tisto, kar jo veseli, in to doma na kmetiji, kjer lahko kar največ časa nameni svojim trem otrokom, zanjo največ vredna. Tatjana je svoje otroštvo in mladost preživela pod Uršljo goro na kmetiji Janet.

Sedaj živi z družino na visokogorski kmetiji Hudobnik na Breznici nad Prevaljami. Doma pridelano žito, kot sta oves in pira, porabi za svoje izdelke – unikatne blazine z različnimi polnili in druge izdelke za spodbujanje motoričnih spretnosti. Blazine, polnjene z luskmi, so namenjene prijetnejšemu spancu, polnjene z zrni in s senenim drobirjem pa so namenjene pogrevanju delov telesa za lajšanje različnih zdravstvenih težav. Na Obrtno podjetniški zbornici Slovenije je zanje pridobila certifikate domače obrti – DUO certifikat za slovensko rokodelstvo.

Tatjana je opravila tudi izobraževanje za NPK zeliščarica. Tako iz gojenih in v naravi nabranih zelišč izdeluje zeliščne čaje, zeliščno sol, tinkture in naravna zeliščna mila pa dezodorante in mazila. Zelo veliko tudi predava in vodi različne delavnice za vse starostne skupine, saj si želi, da bi se ljudje po pomoč obračali k naravi.

Tatjana je izjemno aktivna v lokalnem in širšem okolju: je predsednica kmečkih žena, članica komisije za zelišča pri KGZS, članica upravnega odbora LAS Mežiške doline, članica Društva Ajda Koroška in Društva pridelovalcev in predelovalcev zelišč Arnika ter domačega čebelarkega in sadjarskega društva. Tatjana pomaga skrbeti tudi za zelo obiskan Sadjarsko-čebelarški učni center z zeliščnim vrtom na Fari na Prevaljah.

To leto je s čajno mešanico "Zelika" prvič sodelovala na Dobrotah slovenskih kmetij v Ptuj in zanjo prejela zlato priznanje.

Septembra je na natečaju Čebelarke zveze Slovenije za naj čebelarke spominek in darilo v kategoriji izvirnih darilnih embalaž čebeljih pridelkov in izdelkov osvojila najboljšo mesto z darilnim izdelkom "Medene radosti".

Fotografije:

1. Skupinska fotografija vseh kandidat in kandidatov za izbor Mlade kmetice in mladega gospodarja 2017 na Blejskem gradu skupaj z županom Bleda Janezom Fajfarjem
2. Fotografija izbora: Tatjana Ladinek – mlada kmetica, Jakob Dolinar – mladi gospodar, skupaj z ostalimi kandidati in kandidatkami, predsednico Zveze kmetov Slovenije Ireno Ule, g. Petrom Vriskom, predsednikom Zadrugne zveze Slovenije, in predsednikom nadzornega sveta DBS in direktorjem ČZD Kmečki glas Petrom Zadelom
3. Priznanje Mlada kmetica leta 2017 za Tatjano Ladinek

Projekt SPODBUJANJE PODJETNOSTI IN AKTIVIRANJE ČLOVEŠKIH POTENCIALOV V MEŽIŠKI DOLINI

 Judita Škoflek, OOO Ravne na Koroškem

Območna obrtno-podjetniška zbornica Ravne na Koroškem je, v sodelovanju s podjetniškim centrom A.L.P. PECA, d. o. o., in Osnovno šolo Prežihovega Voranca Ravne na Koroškem, na I. javni poziv LAS Mežiške doline prijavila operacijo »Spodbujanje podjetnosti in aktiviranje človeških potencialov v Mežiški dolini«, ki jo sofinancirata Evropska unija iz Evropskega sklada za regionalni razvoj in Republika Slovenija.

Projekt se je začel izvajati v juniju letošnjega leta, zaključen pa bo v sredini leta 2018. Glavni poudarek projekta je spodbujanje podjetnosti, podjetniške kulture, inovativnosti in ustvarjalnosti prebivalcev Mežiške doline, s poudarkom na mladih. Z operacijo želimo doprinesiti k ohranjanju obstoječih delovnih mest v malem gospodarstvu in soustvarjati pogoje za nastanek novih delovnih mest.

Vsebina projekta je razdeljena na tri glavne aktivnosti, od katerih prva zajema dvig kompetenc samozaposlenih in zaposlenih v malem gospodarstvu. V sklopu te aktivnosti se podjetniki, samozaposleni, zaposleni in ostali izobražujejo na brezplačnih tečajih z različnimi koristnimi vsebinami, kot so: Mala šola računovodstva, ABC davkov, začetni tečaj nemškega jezika, tečaj poslovne nemščine, tečaj komunikacijskih veščin, trženje in marketing

Druga pomembna aktivnost je vzpostavitev Sekcije za mlade pri Območni obrtno-podjetniški zbornici Ravne na Koroškem, v okviru katere se bodo srečevali mladi in njihovi mentorji. Mladim bodo ponujene razne motivacijske aktivnosti, spoznavali bodo podjetniške vsebine in pridobivali konkretna znanja za načrtovanje poklicne poti. Uvedli bomo tudi usposabljanje po principu »mladi –mladim«, kjer udeleženci predajajo svoja znanja soudeležencem v skupini.

Tretja pomembna aktivnost projekta pa je sodelovanje s petimi osnovnimi šolami v Mežiški dolini z namenom, da se približa podjetništvo ter druge dejavnosti in poklice mladim. Na šolah potekajo podjetniške delavnice, na katerih otroci spoznavajo osnove podjetništva ter poklice, organizirana pa bodo tudi srečanja mladih s podjetniki in predstavniki različnih poklicev.

Pohodi ravenjskih upokojencev

 Angela Juraja Firšt Jože Jostl

Pri DU Ravne na Koroškem organiziramo pohode že od leta 2000 in udeležba na njih iz leta v leto narašča. V letošnjem letu je bila povprečna udeležba na pohodih 50 upokojencev. To dokazuje, da so upokojenci spoznali, da je hoja primerna za vse generacije, da z njo naredijo nekaj dobrega zase, saj z gibanjem v naravi poskrbijo za svoje dobro počutje, za boljše zdravje, za veselo razpoloženje, hkrati pa spoznavajo našo lepo domovino. Zahvala gre vsem vodnikom pohodov, ker izbirajo zanimive in primerne poti. In upokojencem je na pohodih lepo.

Tudi v naslednjem letu bomo vsak mesec organizirali pohod, in sicer:

10. JANUAR 2018	SELE
7. FEBRUAR 2018	TOLSTI VRH
7. MAREC 2018	V NEZNANO
4. APRIL 2018	IZVIR PAKE
9. MAJ 2018	VITANJE (okolica)
6. JUNIJ 2018 SV.	TRIJE KRALJI – RADLJE
4. JULIJ 2018	LOGARSKA DOLINA
1. AVGUST 2018	KNAPOVSKA POT
5. SEPTEMBER 2018	KOŠENJAK
3. OKTOBER 2018	LIBELIŠKA GORA
7. NOVEMBER 2018	JAVORJE (ali ŠTEHARSKI VRH)
12. DECEMBER 2018	BRINJEVA GORA

Podrobnejši opis pohodov bo na oglasnih deskah DU Ravne na Koroškem približno 14 dni pred vsakim pohodom.

Želimo in upamo, da bodo tudi v prihodnjem letu upokojenci radi prihajali na pohode, saj na vsakem odkrijemo veliko lepoto, v katerih neizmerno uživamo.

KO SE ZBIRAJO LASTOVKE,

 Tatjana Šumnik, Društvo upokojencev Ravne

se zberemo tudi upokojenci Društva upokojencev Ravne na Koroškem na avtobusni postaji in kot že vsa leta, kar hotel stoji, komaj čakamo na avtobus za Izolo.

V mislih ne načrtujemo nič drugega kot nič kuhanja, nič pospravljanja, nič skrbi za rože, nič varstva vnukov. Odklop iz vsakdanjega življenja. Lenarjenje po lastni želji. Kopanje. Branje. Plesi. Sprehodi.

Kmalu po obveznem okrepčilu na Trojanah in Lomu že vidimo morje. V Delfinu prijave potekajo zelo hitro, saj so sobe že dodeljene. Kosilo po izbiri nam vsem tekne, čeprav smo se med potjo okrepčali s krofi, potico, rogljički, kavico ...

Eni v kopalke in na plažo, drugi h knjigi, eni na sprehod, da pregledajo novosti, ki nas vedno pričakajo, spet drugi k bifeju, da pozdravijo osebje. Tako se »grupiramo«. Nehote, a vendar enako in ista družba: pet podaljšanih, trije kapučini, trije jegri. Klasika. Po večerji enako, klasika, in tako dalje po vsakem obroku. Ni časa za popoldanski počitek, saj bi zamudil kako novico, kakšno šalo, recept, ...

A telovadba da bo ob 17. uri v notranjem bazenu? Saj res! Torej gremo nekateri v notranji bazen. Simpatični mladenič lepo prikazuje vaje, ki niso zahtevne. Zaradi lepega vremena med telovadbo ni gužve. Strop je lep, prenovljen.

Kaj se dogaja na plaži ali ob bazenu? Zamudili bomo vse aktualnosti! Tako po dveh dnevih ostanemo v zunanjem bazenu in Majda začne telovaditi. Nekateri ji sledimo. Da jo slišimo, se razvrstimo v krog okoli nje. Še dobro, da ima močan glas. Telovadimo. Varnostnik nas pazljivo opazuje. Vmes kaj pokomentiramo, a ima Majda zelo »tanka« ušesa in vse sliši, tudi če je obrnjena v drugo stran. »Kaj govoriš? Vse sem slišala! Ponovi! Ti imaš kazensko petkrat, ker nisi bila natančna!« ... Medtem so se vključili tudi drugi in kmalu je pol bazena bilo samih telovadcev. Pol ure, nato: »Prosto!« Zaslišala se je pesem Kaj nam pa morejo, pa nato še ena in še in še. Prepevanje »srak in srakoperjev«, kot nas je na spoznavnem večeru poimenoval naš predsednik Jožek, se je moralo kar daleč slišati, saj so nas pri večerji eni spraševali, kaj se je dogajalo tam zunaj.

Tudi naslednji dan smo se zbrali okoli Majde. »Ja, kaj pa je? Dobro, no, telovadba bo ob 16. uri«, je sprejela vodstvo telovadbe. In smo telovadili, pa ne samo naša skupina, telovadilo je spet toliko upokojencev, da smo zasedli več ko polovico bazena. »Ti, tam, kaj delaš? Nisem pokazala tako, ampak tako! ... Ti pa se ne pogovarjaj med vadbo! ... Pa brez smeha!« Pa smo se vseeno smejali, še prav posebej takrat, ko so bile vaje takšne, da se je na daleč videlo, da ima nov lak na nohtih. Po vadbi pesem. Tokrat so prepevali tudi tisti ob robu bazena in na ležalnikih. Lepo je bilo slišati! Skupina pevk, ki je bila tudi tedaj v Delfinu, nas je spomnila še kakšne kitice, ki smo jo mi pozabili ...

Predzadnji dan po zajtrku klasika, po kosilu klasika: tri mize skupaj, pijača kot vedno, a se je po pogovoru dalo spoznati, da bo našega dopusta konec. »Za vnuka bi šla kupit še ...« Na skrivaj smo se dogovorili, da presenetimo našo voditeljico z majhno pozornostjo.

V Izoli smo kupili drobnarije za vnuke, piščalko in nekaj dodatkov za Majdo, da bo ohranila glas do prihodnjega leta.

S pomočjo sobaric, osebja v bifeju, v strežbi, kuhinji in recepciji sva z možem Petrom skrivaj naredila priložnostne medalje, ki jih je dobila, žal, samo naša skupina. Majdi smo se po zadnji telovadbi zahvalili kar ob robu bazena, naš predsednik Jožek pa nam je, kot se spodobi, podelil krompirjeve medalje z zlatim traktom. To je bilo ploskanja, smeja, fotografiranje. Majda pa je dodala: »Zdaj pa imate počitnice do drugega leta!«

Zadnji dan nam klasika nič več ni teknila. Ob zadnji kavi se je pogovor vrtel okoli vrtov in plevela, raznih receptov, domislic mlajših vnukov, muharjenja ... Poslavljanje od prijaznega osebja, fotografiranje, avtobus, na Trojanah kosilo, nakup krofov in kruha ...

Ja, tako, kot se bodo vrstile lastovke, se bomo prihodnje leto tudi mi vrnili v naš hotel, v Delfin v Izoli. Kdo ve, kaj se bo dogajalo takrat?

Bliža se konec leta, želimo, da ga preživite v miru, v novem letu pa veliko zdravja in uspehov.

Društvo upokojencev Ravne
Jože Prednik

50-LETNICA DELOVANJA DRUŠTVA SOŽITJE MEŽIŠKE DOLINE

 Milena Verhnjak

Letos v Društvu Sožitje praznujemo 50-letnico delovanja. Obeležili smo jo s slavnostno prireditvijo 6. oktobra na Prevaljah. Ob tej priložnosti želimo izraziti zahvalo vsem nastopajočim, ki so se v celoti odpovedali honorarju, in vsem, ki ste napolnili dvorano Druženega doma. Ponosni smo, da smo že 50 let soustvarjalci življenja v Mežiški dolini.

Iz predsednikovega govora:

»Dne 20.6.1967 je bilo ustanovljeno Društvo za pomoč duševno nezadostno razvitim osebam ... Tako se je zgodba Sožitja v Mežiški dolini pred petdesetimi leti začela. Ko nas je v teh dneh pot zanesla do gospe Marije Štandeker, ki je bila med pobudniki ustanovitve, smo jo vprašali, kaj je bil razlog, da so pred toliko leti, ko si je komaj kdo upal na glas spregovoriti o duševni prizadetosti, razmišljali o ustanovitvi društva. Odgovor je bil kratek in jaseen: 'Želeli smo, da bi se starši med seboj čim bolj povezali.'«

Po toliko letih je povezovanje še vedno rdeča nit našega Sožitja. Ves čas smo stremeli k enemu cilju: povezati med seboj otroke z motnjo v razvoju, njihove starše in strokovnjake. Skupaj smo tlakovali poti, ki vse osebe z motnjo v razvoju vodijo v aktivno življenje. V družbo, kjer so videni, slišani in upoštevani.

Seveda velikokrat pri svojih dejavnostih potrebujejo pomoč. Hvaležni smo našim prostovoljcem v društvu, ki z veliko srčnosti in znanja vodijo društvene programe. Prostovoljci postajate pomemben steber, brez katerega si našega delovanja ne moremo več predstavljati.

Veseli smo dobrega sodelovanja z vsemi lokalnim skupnostmi in različnimi ustanovami v dolini. Vedno bolj postajamo soustvarjalci življenja v domačem okolju.

Veliko kamenja smo skupaj odstranili s prehojenih poti in v teh petdesetih letih. Ko gledamo v prihodnost, si želimo skupaj z vami soustvarjati družbo, ki bo sprejela vsakogar, takšnega kot je. Brez strahov in brez predsodkov. Na vabila in plakate za današnjo prireditev smo zapisali naslednjo misel:

Ne pojdi za mano, ne znam te voditi.

Ne hodi pred mano, na morem slediti.

Ob meni korakaj, prijatelj mi bodi.

Ko prijateljstvo razpre krila, potem se ni več česa bati. Želimo si korakati skupaj z vami vsemi toliko hitro, kot to zmore najšibkejši med nami. Želimo biti prijatelji in želimo si prijateljstva.

Hvala vsem, ki ste v vseh petdesetih letih dodajali kamenčke v mozaik Društva Sožitje Mežiške doline.«

Dnevni center Ravne na ustvarjalni poti

 Mihaela Knez, skupinski habilitator

Ponovna uporaba odpadkov nam ponuja priložnosti in izzive. Dnevni center Ravne letos sodeluje v okviru Ekošol Slovenije v projektu Ekopak. Projekt vzpodbuja pravilno ravnanje z odpadno kartonsko embalažo za sokove in mleko (odpadna tetrapak embalaža). Odpadno embalažo smo prepoznali kot odličen vir ustvarjanja, osveščanja in razvijanja novih idej. Za začetek smo morali zbrati veliko odpadne embalaže, k čemur je pripomogla ožja in širša okolica. Embalažo so dnevno vozili iz Cudv Črna, učenci so jo s pomočjo staršev, sorodnikov zbirali doma, pa tudi zaposleni smo ozavestili projekt ter dodali k celoti. Hvaležni smo vsem za ves doprinos k našemu cilju. Škatle so nam vlile navdih za ustvarjalnost, zato smo se odločili, da to veselje delimo z drugimi.

Projekt Ekopak smo vključili v srečanja z vrtci in osnovnimi šolami, ki že leta uspešno potekajo v dnevnem centru kot inkluzivne delavnice.

Letošnje leto so nas obiskali otroci iz vrtca Ajda, ki so skupaj z našimi učenci izdelali jesensko drevo kot taktilno tablo. Zamaški od embalaže so postali jabolka, ki jih lahko privijamo ali odvijamo na drevesu. Z učenci 1.a-razreda Osnovne šole Koroških jeklarjev pa smo izdelali simpatične ptičje hišice.

V načrtu imamo še nekaj druženj in ustvarjalnih delavnic. V zaposlitvenih delavnicah se spoznavamo, si pomagamo, izmenjujemo ideje in širimo dobro voljo.

Pravijo, da kjer je volja, je pot. Tudi učenci iz dnevnega centra Ravne stopajo po tej poti. Z majhnimi koraki, a po pravi poti. Pravijo, da se tudi počasi daleč pride.

KRVODAJALSTVO

Rdeči križ Slovenije, Območno združenje Mežiške doline

Rdeči križ Slovenije organizira krvodajalske akcije že od leta 1953. Darovanje krvi v Sloveniji je brezplačno in prostovoljno. V Sloveniji daruje kri okoli 5 odstotkov prebivalcev. Pogoji so, da je oseba stara 18 let, moški lahko darujejo kri vsake tri mesece, ženske pa vsake štiri mesece. Krvodajalstvo je humanitarna dejavnost, za ohranjanje življenja bolnikov in tistih, ki kri potrebujejo. Vsako leto se v sodelovanju s transfuzijsko službo pripravi program krvodajalskih akcij za potrebe Splošne bolnišnice Slovenj Gradec in se določi termin terenskih krvodajalskih akcij za Zavod za transfuzijsko medicino v Ljubljani. V Občini Ravne na Koroškem poteka terenska krvodajalska akcija na Osnovni šoli Prežihovega Voranca v spomladanskih mesecih, maja ali junija. Iz Občine Ravne na Koroškem je do novembra letos darovalo kri

315 krvodajalcev.

Vsako leto se organizira proslava krvodajalcev, ki so darovali kri 50-krat in več. Iz Občine Ravne na Koroškem je teh krvodajalcev 77. Med njimi sta največkrat kri darovala gospod Vili Mozgan 110-krat in gospod Silvo Kores 112-krat.

Območno združenje Rdečega križa Mežiške doline v sodelovanju z Rdečim križem Slovenije in Gimnazijo Ravne na Koroškem organizira tudi predavanja za dijake 4. letnikov o krvodajalstvu ter na tak način skuša motivirati mlade, da bi postali krvodajalci.

V Sloveniji je krvodajalstvo postalo pravo solidarnostno gibanje, ki temelji na največjih in najpomembnejših vrednotah.

Rdeči križ vabi vse, da se nam pridružite kot krvodajalci, vsem občanom, ki že darujete kri, pa se zahvaljujemo za plemenito dejanje, saj pomagata ljudem, ki vašo kri potrebujejo.

PROSTOVOLJNO GASILSKO DRUŠTVO

PGD Ravne

Tudi v letu 2017 smo v Prostovoljnem gasilskem društvu Ravne (PGD) opravili ogromno aktivnosti. Še več kot v prejšnjih letih pa je bilo operativnih aktivnosti predvsem na področju vaj. To je vsaj delno rezultat tega, da smo v PGD Ravne že letos izvedli

(izredne) volitve in izbrali mlade, sveže, zagnane, delovne, zdrave in sposobne vodje (predsednik, poveljnik, itd). Ob rednih volitvah v 2018 bomo tako v PGD Ravne imeli precej lažje delo, saj je pričakovati, da bo nova ekipa pripravljena nadaljevati delo v celotnem mandatu 2018–2023. Seveda bi bilo presenečenje, da jih članstvo ne bi zopet podprlo na volitvah 2018. Zdi se, da je potrebna ali vsaj boljša »kemija« sedaj tudi na relaciji župan in predsednik PGD Ravne. Z menjavo vodilnega kadra, smo v PGD Ravne pohiteli zaradi različnih vzrokov. Vsaj delno oziroma posredno je bil namen, da se bi mlada ekipa vodilnih članov uigrala in bo že imela določeno rutino, ko bo potrebno voditi zahteven program celoletnih aktivnosti ob praznovanju 140-letnice PGD Ravne v letu 2018. Če bo vodstvu PGD ob tem uspelo pridobiti potrebne finance za nakup novega vozila, bo dela še več.

Področja, kjer PGD Ravne že tradicionalno močno aktivno deluje, so razne prereditve v kraju. Tu nastopamo, vršimo dežurstvo in redarstvo, požarno stražo ter še množico drugih del in zadolžitev najdemo za nas. Letos tega ni bilo nič manj kot ostala leta, oziroma se zdi, da je tega vedno več. No, kakšno prereditev izvedemo tudi na lastno iniciativo. Tako je s praznovanjem Florjanovega. Tudi letos je lepo uspelo. Program je bil tradicionalen. Del te stalnice je tudi prepevanje našega pevskega zbora pri »Florjanovi maši«. Naši pevci, ki bodo prav tako praznovali obletnico v naslednjem letu, so vedno boljši in njihova (pevska) umetniška izrazna moč in kvaliteta se z leti samo večata.

Druga skupina iz našega PGD, ki redno dosegla dobre rezultate, je tekmovalna desetina članov B. Letos so se na regijskem tekmovanju zopet uvrstili na državno tekmovanje 2018. Tam bodo že drugič branili naslov državnih prvakov. Že tretjič osvojiti naslov državnih prvakov bo zelo težko, saj bi bil to sanjski uspeh. A sanjske uspehe je ta desetina že dosegala. Odlično so nastopili na dveh gasilskih olimpijadah (na Danskem 1997 in Finskem 2001). Letos so se, ob 20. obletnici največjega tekmovalnega uspeha PGD Ravne, na spominskem srečanju zbrali tekmovalci, ki so takrat prinesli zlato odličje iz olimpijade. Jedro te ekipe še vedno tekmuje in nazdravili so preteklim ter bodočim uspehom na tekmovalnem področju PGD Ravne.

Da bodo zmage tudi v bodoče stalnica, je potrebno že danes vzgajati in trenirati novi rod mladih gasilcev. Za to skrbi mladinska komisija v društvu in vsi upamo ter verjamemo, da bo njihov trud obrodil obilne uspehe. Ob novem rodu najmlajših gasilcev (pionirjev in mladincev) si želimo, da bi se nam pridružilo tudi več mladih članov. Pričakujemo, da se bo včlanilo v PGD Ravne večje število krajanov z višjo izobrazbo in vplivom v kraju ter lokalnih strukturah odločanja (v občini). Le takšna usmeritev PGD Ravne je jamstvo, da bomo tudi v bodoče lahko kvalitetno izpolnjevali svoje poslanstvo in da bomo tudi v bodoče praznovali okrogle obletnice.

VETERANI PGD KOTLJE

 Peter Jamer, GČ II. st.

Veterani, to je pravo ime, posebej za enoto PGD Kotlje. Poimenovanje starejši člani je preskromno.

Tako se naj imenujejo tisti, ki so člani le na papirju, jih nikoli ni v gasilski dom, na občni zbor pa pridejo. V bistvu bi se morali imenovati nekoristni člani. Članarina, ki jo takrat plačajo, krije večerjo in pijačo. Podporno članstvo pa je že druga kategorija. Le-ti se zanimajo za gasilstvo in pomagajo pri delu, če je potrebno.

Enota veteranov je bila ustanovljena leta 1984. Pobudnik in organizator zanjo je bil takratni poveljnik Mirko Naglič. Istega leta so prvič tekmovali na občinskem tekmovanju na Prevaljah. Nadalje niso izpustili niti enega tekmovanja in vsako leto so se jih udeleževali več. Dosegali so dobre in vidne uspehe ter do danes sodelovali na šestih republiških tekmovanjih. Da posegajo po tako zavidljivih uspehih, imajo veliko vlogo disciplina na vajah in tekmovanjih, medsebojno spoštovanje ter enotnost. Zaslužen pa je tudi trener, ki jih zna psihično in fizično pripraviti.

Na tekmovanjih se lahko pripeti tudi kakšna nerodnost. Zgodi se, da včasih tak veter potegne, da komu čelado na glavi obrne; da organizator da tako stare cevi, da se pretrgajo in jih polovica ostane na startu. Take male nerodnosti ne vplivajo na uspeh. Tudi iz kletvic je 'mati' že skoraj odšla. S tem smo za eno stopnjo dvignili kulturno obnašanje v enoti veteranov.

Dokaz njihove strokovne podkovanosti in žetev lepih uspehov so pokali, ki jih zadnja leta prinesejo v gasilski dom, tudi do deset. Med njimi je nekaj prehodnih.

Člani enote veteranov PGD Kotlje ne živijo samo za tekmovanja, pač pa poprimejo za vsako delo, tudi tako, ki doprinese finančna sredstva v blagajno gasilcev. V glavnem je njihova zasluga, da ob vsakoletni veselici uspe srečelov, pred novim letom pa raznos koledarjev. Vsa dela, kar se tiče vzdrževanja doma, opravijo veterani. Zadnja leta je, na žalost, smrt kar pogosto posegla v njihove vrste. Imamo pa srečo, da jih nadomestijo mlajši, ki hitro pridobijo znanje. Nekateri veterani pa so z leti opešali. Tekmovati ne morejo več, zato pa radi poprimejo

za druga dela. Od prvotne enote veteranov je aktiven še Peter Jamer.

Da veterani tako radi tekmujejo, sta zaslužna tudi predsednik Emil Pušnik in poveljnik Matjaž Gorenšek. Skupaj z nami se razveselita vsakega pokala in tudi finančno ne skoparita.

Veterani vama kličejo: »Še na mnoga leta!«

Usposabljanja poklicnih gasilcev Koroškega gasilskega zavoda Ravne na Koroškem

 Direktor KGZ Ravne Franc Juteršek, mag. upr. ved

V Koroškem gasilskem zavodu Ravne na Koroškem se zelo zavedamo svojega poslanstva, ki je tesno povezano s pripravljenostjo tako posameznikov kot tudi celotne enote. Fizična pripravljenost gasilcev, gasilsko znanje, teoretično in praktično, nikoli ne sme biti vprašljivo. Na podlagi teh dejavnikov se v enoti nenehno usposabljam, nadgrajujemo svoje znanje in pridobivamo nova v novih veščinah. Gasilstvo še zdaleč ni statična dejavnost. Področja, kot so tehnično reševanje in reševanje v nesrečah z nevarno snovjo, se nenehno širijo in tehnološko spreminjajo, zato moramo gasilci venomer slediti novostim na teh področjih, jih prepoznati in jih z znanjem in usposobljenostjo znati ukrotiti.

V Koroškem gasilskem zavodu skrbimo, da se vsi operativni gasilci izobražujejo na vseh nivojih. Redno se udeležujemo vseh vrst usposabljanj, seminarjev in drugih oblik izobraževanja, ki jih organizirajo Gasilska šola na Igu, Združenje poklicnih gasilcev Slovenije, Uprava RS za zaščito in reševanje. Organiziramo skupna usposabljanja drugih služb, s katerimi sodelujemo na intervencijah, to so Zdravstveno reševalni center Koroške, Policijske postaje na Koroškem, Center za obveščanje za Koroško, Gorsko reševalna služba in drugi. Velik poudarek pa dajemo predvsem na usposabljanje znotraj operativnih izmen. Vsaka operativna izmena ima dnevno določene naloge, ki jih morajo poleg intervencij in rednega storitvenega dela opraviti. Te naloge zajemajo taktične zamisli ob različnih primerih intervencij (teoretično in praktično), psihološke priprave na strese in vzdrževanje fizične pripravljenosti v hišnem fitnessu.

Vzdrževanje psihofizične kondicije dopolnjujemo tudi z drugimi zvrstmi treningov. Dvakrat letno so organizirani obvezni vzponi na okoliške vrhove (1500–2500 m), plavanje v zimskih in kolesarjenje v letnih mesecih. Enkrat na leto pa obvezni testi psihofizičnih sposobnosti, ki so osnova in predpogoj za opravljanje gasilske službe. Gasilec, ki zaradi različnih okoliščin, (predhodna bolezen, poškodba...) ne uspe izpolniti po merilih predpisanih norm, ima možnost po tridesetih dneh še enkrat opravljati testiranje. Če tudi drugič ne uspe zadovoljivo opraviti predpisanih obveznostih, ni več primeren za opravljanje gasilske službe. Takšna obveznost poklicnega gasilca, poleg intervencij, še dodatno psihično obremenjuje in pomeni dodatno podvrženost stresu na delovnem mestu.

Za dobro usklajenost reševalnih del na intervencijah v Koroškem gasilskem zavodu skrbimo z medizmenskimi vajami, kjer gasilci vseh štirih izmen rešujejo različne taktične zamisli reševanja in gašenja. Reševanje različnih scenarijev na skupnih vajah so pokazatelj usposobljenosti poklicnih gasilcev v resničnem dogodku. Za reševanje v primeru nesreč večjih razsežnosti pa v Koroškem gasilskem zavodu skrbimo za usposabljanje prostovoljnih operativnih gasilcev iz prostovoljnih gasilskih društev v naši občini, PGD Ravne na Koroškem in PGD Kotlje. Že nekajkrat so se v našem okolju zgodile množične nesreče v prometu, večji požari in drugi dogodki, kjer so posredovali tako poklicni kot tudi prostovoljni gasilci.

Vsakokrat, kadar je potrebna gasilska intervencija, se izkaže, da le dobro vodenje, znanje, usposobljenost, psihofizična pripravljenost in medsebojna usklajenost vseh sodelujočih pripelje do učinkovite in uspešno rešene intervencije.

To je naše poslanstvo.

Delavnice za učenje slovenščine

 Petra Jovan, voditeljica skupine

V Mežiško dolino se priseljujejo družine iz bivših republik Jugoslavije in ker ugotavljamo, da matere in žene iz teh družin ne govorijo slovensko, ne poznajo naše kulture, navad in običajev, smo jih povabili v delavnice za učenje slovenščine.

Delavnice izvajamo v okviru dopolnilnega programa Pomoč družinam na Ravnah, Prevaljah in v Mežici enkrat tedensko v dopoldanskem času. Vodita jih dve delavki Centra za socialno delo Ravne na Koroškem.

Z raveno skupino se že drugo leto srečujemo vsak torek v prostorih CSD Ravne na Koroškem od 11. do 12.30 ure. Trenutno je vključenih 11 udeleženk, dve prihajata iz Makedonije, ostale so iz Kosova. Z udeleženkami se pogovarjamo o različnih temah, čas namenjamo spoznavanju naše kulture, ki se od drugih razlikuje glede na vero, običaje, navade. Udeleženke o posebnostih države, iz katere prihajajo, rade spregovorijo in se z zanimanjem vključujejo v pogovor o slovenskih posebnostih in navadah

in med državami iščejo podobnosti in razlike.

Na delavnicah rešujemo različne pisne naloge in se učimo slovenščino preko socialnih iger ter ustvarjalnih dejavnosti. Tudi v te aktivnosti se vključujejo z veliko vnemo in željo po usvojitvi ter krepitvi slovenskega jezika. Poleg učenja slovenščine je namen delavnic tudi zdravo druženje, pri čemer so udeleženke deležne pozitivnih spodbud, pohval in potrditev, ki pripomorejo k boljši samopodobi in povezanosti skupine. Vsem nudimo pomoč, podporo in svetovanje ob različnih težavah in si z delavnicami prizadevamo krepiti veščine, pomembne za vsakdanje življenje v novem okolju in lažje vključevanje v slovensko družbo. Odziv priseljenk je dober, opazen je napredek in število žensk v skupini se večja. Zaradi prijetnega vzdušja se srečanj vsi radi udeležujemo in jih načrtujemo tudi v prihodnje.

Ob našem zadnjem srečanju v novembru so gospe v slovenščini na kratko predstavile svoje vtise:

»Tu se zelo dobro počutim.«
(Ganimete)

»Tu sem dobro – govorim albansko in malo slovensko.«
(Shcipe)

»Rada grem na tečaj, malo že razumem.«
(Verije)

»Jaz sem Lumnije. Rada imam učiteljico.«

»Jaz sem Antigona, zelo veliko sem se že naučila slovenskega jezika.«

»Jaz sem Mimoza, že zelo dobro berem slovensko.«

»Jaz sem Amela. Upam, da bi se z druženjem še več naučila.«

»Jaz sem Aleksandra. Me veseli, da imamo takšno skupino, da se učimo slovensko, ker zato bolj dobro berem in pišem.«

Živeti v KS Kotlje

 Bojana Verdinek Danica Hudrap

Lahko rečemo, da je leto 2017 za Hotuljce uspešno leto; večletna prizadevanja posameznikov so sprožila najprej položitev temeljnega kamna za večnamensko dvorano in kmalu zatem začetek njene gradnje. Verjamemo, da se bosta šport in kultura že v naslednjem letu začela v novih, za svojo dejavnost ustreznih prostorih. Druga večja pridobitev za Kotlje je igrišče, ki bo še bolj kot do sedaj privabilo vse krajanje. Pri izbiri igral in naprav smo namreč skušali slediti različnim starostnim skupinam in interesom, v največji možni meri smo upoštevali želje in tudi sprotne pripombe.

Občina je v letošnjem letu pristopila k izdelavi projekta Celostna prometna strategija za naslednjih pet let. Prva pridobitev za nas je v centru Kotelj postaja s kolesi. V naslednjih letih mogoče lahko pričakujemo pešpoti v naselji Kotlje I in II in

dokončanje peš in kolesarske poti do Dularja. Pogovori tečejo za postavitve nadstrešnic na avtobusnih postajališčih v naši KS.

Tudi na področju ureditve pokopališča in cest se je premaknilo; opazili ste popravilo pokopališkega zidu in novo ograjo, občina je začela s preplastitvami cest in prva se je opravila v Kotljah I. V naslednjem letu naj bi se pričela celostna prenova ceste na Preški vrh, tudi kakšna nadstrešnica na avtobusni postaji bo postavljena. Prioriteta v naslednjih letih bo kontinuirano in sistematično popravilo cest in le upamo lahko, da so ceste naše krajevne skupnosti čim višje na lestvici.

V prihodnjem letu lahko pričakujemo vsaj še en ekološki otok, upam, da z njim ne pridelamo dodatnega smetišča.

Čistilne akcije v aprilu se je udeležilo največ članov RK Kotlje in Lovske družine Prežihovo, tudi šolarji so že med tednom poskrbeli za šolsko okolico.

Med letom je teklo več razgovorov na relaciji občina–direkcija za ceste–ministrstvo za ceste in infrastrukturo o krožišču v Kotljah; še vedno upamo, da se bo to (vsaj mobilno) postavilo/zgradilo v letu 2018. Strokovne službe z županom na čelu vztrajno iščejo rešitve za Rimski vrec in Ivarčko jezero.

Postorjeno je dobra podlaga za optimizem.

Svet KS Kotlje je v tem letu deloval na osnovi lastnih pobud in pobud krajanov. K temu pripomore vsakoletno oktobrsko srečanje predstavnikov Sveta KS, društev in drugih organiziranih skupin, ki delujejo na območju KS Kotlje. Tudi v prihodnje pričakujemo predloge krajanov in računamo nanjihovo pomoč. Brez donatorske pomoči ne bi bil prenovljen most pri župnišču in pust 2017 (če bi ga prelomili na pol) bi bil gotovo bolj žalosten kot uspešen.

Uspešni dogovori in akcije kažejo na to, da znamo stopiti skupaj, da veliko Hotuljcev družijo zavest o pripadnosti naši pokrajini, našim Kotljam. Tudi čas se spreminja – vedno pogosteje izražamo potrebo po druženju ter vključenosti v skupino in Kotlje nam ponujajo veliko možnosti. Z vključenostjo prevzemamo svoj del odgovornosti za polno življenje v neki skupnosti, zato vabimo nove in stare prebivalce naše krajevne skupnosti, da postanejo aktivni soustvarjalci sedanjosti in prihodnosti našega kraja.

Kotlje so od nekdaj kulturno razgibana vas – posebej meseca oktobra, ko potekajo aktivnosti ob tradicionalnih Kuharjevih dnevih, Kotlje so vas mnogih aktivnih društev: pridružimo se lahko združenju borcev za vrednote NOB, kulturnikom, gasilcem, lovcem, čebelarjem, RK, Kolpingovi družini in medgeneracijskemu sodelovanju.

V naši sredi živi veliko posameznikov, ki s svojim delom presegajo povprečje. Na pot izjemnosti včasih kdo stopi že v mladosti in rada bi poudarila uspehe mladega (letos prvo leto študenta) Hotuljca Anžeta Šumaha. V preteklih štirih gimnazijskih letih je namreč prejel 18 zlatih priznanj in to iz naravoslovja, matematike, kemije, biologije, nemščine, geografije, slovenščine in iz znanja o sladkorni bolezni. Bil je dvakratni državni prvak iz kemije. Udeležil se je treh olimpijad: iz geografske in naravoslovne je prinesel bronasto, srebrno in nazadnje zlato medaljo, trikrat je prejel zlato sovico za raziskovalne naloge, za leto 2016 je prejel priznanje »naj dijaki Slovenija« in bil je zlati maturant.

Župan naše občine, dr. Tomaž Rožen, je Anžetu Šumahu v imenu Občine Ravne na Koroškem na predlog Sveta KS Kotlje ob krajevnem prazniku na zadnjo oktobrsko nedeljo izročil Listino o priznanju in se mu zahvalil za njegov prispevek Kotljam in širši skupnosti. Z vsakim uspešnim posameznikom napredujemo tudi mi in lepim in dobrih zgodb ni nikoli preveč.

V imenu Sveta KS Kotlje se naj zahvalim vsem posameznikom (v kraju, na nivoju občine in države), ki so v preteklem letu (mandatu) sodelovali z nami in ki so s svojim delom pomagali ustvarjati pogoje za večjo kvaliteto življenja.

KS Strojnska Reka: Odprava posledic neurja

  Silva Ban

Pred enim letom sem napisala, da so se v naši krajevni skupnosti stvari začele premikati na bolje. V prvi polovici letošnjega leta se na področju komunalne ureditve ni kaj dosti naredilo, očistili so ceste in odpravili le najhujše posledice neurja. V drugi polovici leta pa smo komaj sledili, kaj vse je novega. Začeli so z urejanjem brežin zelenbreškega potoka. Navadno se je uredilo nekaj metrov, letos pa smo vsi pozitivno presenečeni. Od gostilne Brigita do Prosena je struga urejena, ponekod je ob asfaltu celo nekaj prostora za pešce. Govori se, da bodo končno le naredili pločnik na tem odseku. Pri Prosenu je po nekaj težavah nov most že zabetoniran. Nadaljevali so pri Španarjevem mlinu. Precejšen del struge so sanirali na Zelenbregu proti Merkačevemu mlinu. Lotili so se tudi pritoka med Božičem in Štrikarjem.

Za asfaltiranje pripravljajo cesto med hišami na Tolstem Vrh 46, spomladi jo je namreč uničilo neurje. Če bodo s takšnim tempom nadaljevali, kmalu ne bomo mogli več »jamrati«, da nas ne slišijo. Ne bodo le odpravljali posledic neurij, ampak preprečili škodo. Seznam del, ki jih predlagamo za proračun, se je skrajšal. Pričakujemo, da nadaljujejo z urejanjem brežin potoka, da bodo začeli s sanacijo ceste od nove avtobusne postaje pri Štrikarju do Zadnjega dinarja, da se zgradi most še pri mladinskem domu, da dobijo že leta obljubljen asfalt do Jankovega vrha, avtobusno postajo pri Prosenu...

Četrtna skupnost Čečovje

 Predsednik sveta ČS Čečovje, Marijan Kokol, univ. dipl. prav **Danica Hudrap**

Na zadnjih osmih sejah sveta ČS Čečovje v letu 2017 so članice in člani sveta obravnavali tekočo problematiko, zahteve, pobude in želje občanov. Sprejeli so finančni načrt ČS Čečovje za leto 2018, potrjen pa bo, ko bo sprejet in potrjen proračun občine Ravne na Koroškem za leto 2018. Tako kot vsako leto je tudi letos svet ČS opredelil najožji nabor prepotrebnih manjših in večjih investicij na področju komunalne cestne infrastrukture in nabavo ter popravila urbane opreme v naselju Čečovje ter ga predložil strokovnim službam občine Ravne na Koroškem in objavil na oglasni deski sveta ČS Čečovje. Člani sveta ČS Čečovje in kar precej občanov je ocenilo res kvalitetno košnjo zelenic in drugih travnih javnih površin v letu 2017, zaključila se je izvedba optičnega kabla v naselju Čečovje, končala se je rekonstrukcija ulične ceste ob Suhi (stanovanjska hiša Golob do stanovanjske hiše Koren), zaključila se je rekonstrukcija lokalne ceste Navrški vrh na lokaciji stanovanjska hiša Gostenčnik do stanovanjske hiše Kastivnik. Narejena so prepotrebna tlakovana parkirišča pri stolpnici Čečovje 7 in na severni strani stanovanjskih blokov Čečovje 8, 9, 10, 11. Delavci JKP Ravne na Koroškem so izvedli tlakovano peš pot ob zbornici OŠ Juričevega Drejkca ter od vogala stanovanjske hiše Čečovje 23 b do stanovanjskega bloka Čečovje 37a. Pri OŠ Prežihovega Voranca so z balonom pokrili rokometno igrišče, ki bo omogočilo celoletno vadbo nadobudnim nogometašem in drugim športnikom, na južni strani rokometnega igrišča pa smo bogatejši za

kolesarski poligon (pumptrack), za nogometnimi kubusi pa se je uredilo novo otroško igrišče. V letu 2018 bi bilo potrebno protiprašno urediti javne površine pri stanovanjskih blokih Čečovje 21, 17, 23ab, 47, še nekaj pešpoti v naselju Čečovje, ter urediti javno kanalizacijsko omrežje za stanovanjske objekte Ob Suhi in na skrajnem južnem delu Čečovja. Tako kot vsako leto smo v aprilu 2017 izvedli tradicionalno postavitve mlaja ob praznovanju 27. aprila – dneva OF in praznovanju 1. maja – praznika dela, seveda ob sproščenem druženju z občani in harmonikarjem g. Šmidom in gasilci PGD Ravne na Koroškem. V decembru 2017 pa bomo na platoju TUŠ-a pred mesarijo Sedovšek izvedli prednovoletno tradicionalno druženje občanov Čečovja, na katero že sedaj vabimo vse naše občanke in občane. Vsa pohvala občanom – etažnim lastnikom naselja Čečovja, saj so že skoraj vsi stanovanjski bloki odeti v nove fasade in naše lepo naselje Čečovje je še lepše.

Podprite naša društva, ker vas nič ne stane

Center za informiranje, sodelovanje in razvoj nevladnih organizacij

Društveno dogajanje je pomemben del življenja v naši občini. Veliko občanov je tudi članov občinskih društev, ki s ponosom in vnemo skrbijo, da je vsakdan v naši občini lepši, varnejši ali športno in kulturno pestrejši. In vsakdo, ki plačuje dohodnino, lahko našim društvom še dodatno pomaga, tako da jim podari do 0,5 % svoje dohodnine ... to ga nič ne stane, pomeni pa veliko.

V naši občini je 34 društev, ki jim lahko podarite del svoje dohodnine in tako pomagata pri njihovih prizadevanjih. Če se za to ne odločite, gre vaša polovica odstotka nazaj v proračun. Tam vsako leto ostane več kot 4 milijone evrov, neporabljenih, čeprav verjamemo, da bi jih ravno naša društva znala najboljše in najkoristnejše porabiti.

Vsakdo se verjetno najprej spomni naših prostovoljnih gasilcev, ti si

vedno zaslužijo našo pomoč. Ima pa najbrž vsakdo poleg gasilcev še kakšno svoje najljubše občinsko društvo, tudi njim lahko podarite svojo polovico odstotka. Če bi radi pol odstotka razdelili med več društev, lahko storite tudi to – izberete jih lahko do največ pet.

Kako lahko darujete? Preprosto. Lahko darujete preko sistema e-Davki ali se pozanimajte pri društvih samih. Lahko pa obiščete spletno stran dobrodelen.si. Tam vas čaka seznam vseh društev iz naše občine – poiščete jih po poštni številki, označite jih, vpišete svoje podatke, si natisnete obrazec in ga do konca leta odnesite ali pošljite na finančni urad. Vaša odločitev velja do preklica oziroma spremembe prejemnikov. Bodite dobrodelniki še letos, da bo že naslednje leto tudi zaradi vas življenje v naši občini še lepše, boljše, varnejše. Hvala!

Srečanje krajanov Zelenbrega

Sabina Ranc Jože Matečko

Dan pred dnevom državnosti smo na Zelenbregu pri Trotu pripravili naše tradicionalno srečanje. Krajanke in krajanje Zelenbrega, krajanke in krajanje sosednjega brega, simpatizerji in donatorji smo (povezani v veliko, okoli stočlansko družčino) obeležili naše šesto srečanje. Bilo je zabavno in sproščeno kot vselej. Nekatere udeležence, ki so želeli sodelovati, smo povezali v ekipe. Med seboj so se pomerili v različnih družabnih igrah. Najbolje so se odrezali člani ekipe z imenom Stelerajevci. Od udeležencev srečanja je bilo slišati, da si takšnih srečanj še želijo, kar je dobra popotnica za organizacijo v prihodnje, zato se bomo trudili, da tradicijo tovrstnih srečanj ohranimo.

Domači kraj. Domačin, ga dovolj poznaš?

 dr. Ivan Lah

Druga polovica prejšnjega stoletja (20. st.) je bila značilna po tem, da se je v Sloveniji pričelo odkrivati prejšnje zgodovinske zmote, ko so nam podtikali, češ da so se naši predniki nenadoma pojavili od tam nekje izza zakarpatskih močvirij in da pravzaprav nimamo zgodovinske pravice do zemlje, ki jo posedamo. A vse bolj kaže, da so bili naši predniki nepretrgoma tukaj že oni staroselci, ki so uporabljali še kamnito orodje – vključujoč najdbo na svetu najstarejšega lesenega kolesa (Ljubljansko barje) in najstarejše koščene piščali (Idrija).

Takšni sklepi o starodavnosti Slovencev se porajajo z razbiranjem starih zapisov širom po Evropi, ki jih je mogoče razbrati le s pomočjo slovenskih in slovanskih jezikov ter narečij – ne pa s staro grščino, latinščino, hebrejščino, nemščino...

Jeziki in pisave so se skozi dolga zgodovinska obdobja spreminjali, zato morda dnevno uporabljamo kakšne besede, ki jim ne vemo izvora?

Za enega od zgledov si lahko vzamemo kar ime današnje gostilne Spodnji Dular v Podgori ob cesti Kotlje-Stari trg, ki se je nekoč imenovala Sedenebagel. Po ustnem izročilu se ve, da so ji rekali približno tako, nihče pa ne zna več z gotovostjo pojasniti, od kod tako nenavadno ime in kaj naj bi pomenilo.

Poskušajmo razbirati!

Deželna meja med Koroško in Štajersko je stara. Z vrha našega Plešivca (Gore) se je spustila do prevala pri Sp. Dularju, nakar se zopet dvigovala do Koplenovega vrha in naprej čez Selovec proti Dravogradu. Prežihov Voranc je omenjal ustno izročilo, ko naj bi si češki kralj Otokar (1230–1278) od lipe z vrha Brdinj (Prunarjeva ali morda Priterška lipa) ogledoval Mežiško dolino kot svoj bodoči osvajalni cilj. Štajersko je bil že zasedel (okrog 1261) in nato prek Kranjske došel na Koroško ter jo zasedel (okrog 1269).

Sledi premislek: če je kralj Otokar v tistih letih že poznal mejo med Koroško in Štajersko (pri Prunarjevi lipi), je morala biti ta meja določena že prej? Zgodovina res omenja leto 1122, ko naj bi se Štajerska izločila iz Vojvodine Koroške.

Ustno izročilo pove, da so se tod pri določanju meje možje zbrali v gostilni. Ker je bila ravno na prevalu vrh klanca, koder so se sicer za počitek ustavljali vozarji, so modri možje najlažje določili mejo kar čez gostilniško hišo.

Kje je bila ta gostilna?

Ne prav tam, kjer je današnji Sp. Dular. Vzdlolj današnje ceste od Dularja proti Anžiču je bila nekoč skorajda potočna struga, spodaj nižje pa zamočvirjen svet. Zato je bila kolovozna pot speljana malo višje pod selansko domačijo Falarič in naprej po suhem pobočju Vrh do Anžiča. Falarič je imel nekaj položnega sveta za počivajoče vozaške vprege. Tam med Falaričem in današnjo domačijo Markota je stala gostilna, katere ostanek se danes imenuje Likeb (približna zemljepisna točka X = 501026; Y = 152585); trenutno menda brez hišne številke? Ob hiši Markotovih je še danes tromeja med Podgoro, Brdinjami in Selami.

Ta gostilna je bila dokaj priročna za tihotapsko barantanje. Na vrhu cestnega klanca v smeri zahod-vzhod, nato pa so tam čez potegnili še deželno mejo v smeri sever-jug. Dobila je ustrezno priročno ledinsko (dandanes parcelno) ime: Zadnivoğu – z današnjo knjižno slovenščino Zadnji vogel. Imela je prehodno klet, katere en izhod je vodil na koroško stran, drugi na štajersko. Tako je lahko blago v kleti neopazno, brez davčnih dajatev, menjavalo lastnike in potovalo naprej.

Sčasoma pa se je pričelo ime dopolnjevati. Morda je šegavi gostilničar ime 'Zadnivoğu' dopolnil v 'zadenivoğu', češ izprezi konje, počij, razveži mošnjček – zadnja priložnost, kajti tam čez mejo te čaka drugačen svet?

A ker je bila deželna meja potegnjena čez hišo, so domačini morda pričeli šegavo rekati, da meja zadene ogel hiše, oziroma sprva ledinsko ime Zadnivoğu postane Zadenivoğu?

Nadaljnje spreminjanje si ponazorimo s postopnim razvojem:

Prvotno ledinsko ime pri Falariču (po današnji knjižni slovenščini): ZADNJI VOGEL
 Ledinsko dvodelno ime domačini izrekajo enodelno.....: ZADNIVOĞU
 To krajše ime domačini šegavo dopolnijo.....: ZADENEVOĞU
 Nemški notar sliši glas 'Z' in ga zapiše kot 'S':.....: Z→SADENEVOĞU
 Narečno včasih glas A preide v E (*)......: SA→EDENEVOĞU
 Glasova V in B se večkrat zamenjujeta (**)......: SEDENEV→BOGU
 Glasova O in A se tudi večkrat zamenjujeta (***)......: SEDENEBO→AGU
 Narečno skrajšani glas U zopet v novi knjižni obliki'...GEL': SEDENEBAGEL

(*) Primer: koroško rajanje→raj→rej→koroški rej.

(**) Primer: nemško Wagner (slov. kolar)→slovensko Bobnar = kolar.

(***) Primer: voda→vada.

Starejši domačini tam okrog po ustnem izročilu še vedo za ime Zadene vogu. Današnja pismenost ljudi je toliko že napredovala, da te dvodelne besede ne krajšajo več v Zadenevogu. Tudi zemljiška parcela Zadnivoju je na Falaričevi domačiji še znana, a najbrž samo še tam? Hkrati pa se tista končnica 'ogu' skuša popraviti v prvotni 'ogel', a ostalo je na pol poti – se pravi 'agel'.

Tako je najbrž nastalo čudno ime: Sedenebagel?

O imenu 'zadenivogo' je pisal arheolog Stanko Pahič (Koroški fužinar, št. 10–12/1965, str. 38).

Prav tako je o imenu 'Sedenebagel' pisal pedagog, športnik in fotograf Maks Dolinšek (knjižica: 720 let Ravne na Koroškem, 1968, str. 89).

Ta dva pisca sta najbrž svoja vedenja črpala iz ustnega izročila domačinov, ki so lahko bile tudi različne osebe. Zato eden zapiše 'zadenivogo', drugi pa 'Sedenebagel'. Tamkajšnji pregovorno šegavi domačini so najbrž prispevali svoje vzdevke za njihovo zagonetno vaško gostilno?

Kakorkoli, prihaja čas, ko bomo morali in zmogli z lastnimi močmi, znanjem in metodami razbrati pisne sledi naših prednikov, kajti tuji zgodovinarji so in bi še radi zatajili naše staroselstvo na naši domači zemlji.

Veliko dela na tem polju čaka mlade rodove, da bodo slovensko staro zgodovino utirili v tiste tirnice, po kakršnih je dejansko potekala. Opisani poskus razbiranja čudnega, sicer domačega gostilniškega imena bodi le zgled in pobuda za lotevanje številnih težjih primerov pri pronicanju v resnično preteklost naših prednikov.

Kako so čečovski otroci lepšali lice svojega mesta

 Mirko Osojnik **Fototeka KPM**

Najrazličnejša športna tekmovanja našim železarjem niso bila nobena redkost. Z letom 1960 so jih tako razširili, da se je nekaterih tekmovanj aktivno udeležilo tudi po 500 železarjev. Medtem ko so se odrasli živahno udeleževali na vseh področjih, so jim tudi otroci želeli biti vsaj podobni, če ne že kar enaki. V stilu takrat zelo priljubljene pesmice »Lepo je v naši domovini biti mlad« so se kar sami lotili urejevanja igrišča in okrasnih vrtov pred svojimi bloki. Po končani uspehi akciji jih je eden od staršev ujel v svoj fotografski objektiv. Obenem so si tedaj otroci še kako znali privoščiti tudi zabavo. Takoj so združili prijetno s koristnim in se radostno družili na gugalnicah, vrtljakih in plezalnih orodjih. Slika pove vse!

Medtem smo leta 1962 pod Spodnjim Tičlerjem dobili tudi novo železniško postajo; smučarji ŠK Fužinar so bili vedno uspešnejši na belih strminah, čečovska mladina pa je pred U-bloki dobila pravi pravcati kopalni bazen. Fotografija kar izžareva pristno otroško veselje! Jesenske pastelne barve petdesetih let so se hitro prelile v pomladne akvarele zgodnjih šestdesetih, ki so prinesla ravenski železarni in našemu mestu nov polet in zaznamovala obdobje nove, pospešene rasti.

Mladi čečovski udarniki (1962)

Veseli v čečovskem bazenu

Na plezalnem orodju (1962)

Skozi Blažev objektiv

 Blaž Kajzer

Trije »svetniki«

Prijateljici

Stara Smučarska koča

 Mirko Osojnik Fototeka KPM

Smučarsko kočo pod Uršljo goro so zgradili že daljnega leta 1933. Smučarski šport se je v Guštanju (sedanjih Ravnah) pričel že zelo zgodaj, leta 1922, ko je na guštanjsko osnovno šolo prišel mladi učitelj Zega in bil pobudnik ustanovitve smučarskega društva. Mlado smučarsko društvo si je zastavilo zahtevno nalogo, da si postavi svojo kočo. Člani so skupaj izbrali primerno mesto, majhno ravnico nad kmetijo pri Pokrovu pod Uršljo goro in začeli pridno nabirati les za gradnjo koče in denarna sredstva za opremo te koče. Vsak član je moral opraviti tudi določeno število prostovoljnih ur. Kočo, ki je premogla le kuhinjo in sobo, so dogradili leta 1932, svečano pa so jo odprli 29. januarja 1933.

Na Ravnah SE dogaja!

 Ekipa ZKŠTM

Vsi poznamo prevečkrat izgovorjeno: *“Pri nas se nič ne dogaja.”* Organizatorji številnih dogodkov s(m)o ob tej trditvi upravičeno (malenkost) jezni, predvsem pa vedno hitimo z razlago, kaj vse in kje vse se je že zgodilo, pa tudi, kaj in kje se še bo.

Naj se zato tudi mi ozremo v produktivno in uspešno ZKŠTM leto, ki nam je, občanom občine Ravne ter tudi njenim obiskovalcem, prineslo marsikaj zares pozitivnega. Od novih dogodkov, razširjenih in izboljšanih tradicionalnih prireditvev, obnovljenih in novih objektov do več (novih) turistov.

Športni objekti

ZKŠTM je v sodelovanju z občino ter s poslovnimi partnerji uspel **obnoviti številne zelo dotrajane objekte**, hkrati pa so Ravne pridobile nekatere **nove**.

Pomembnejše pridobitve, posodobitve in drugi rezultati dobrega dela zavoda:

- odstranitev bara Spin ter obnovitev otroških igral v neposredni bližini;
- obnovitev igrišča za odbojko na mivki zaradi dotrajanosti in neuporabnosti prejšnjega;
- nova južna tribuna ob stadionu, ki ponuja 303 sedeže za nogometne tekme 2. SNL lige;
- postavitve presostativne ponjave (balona), s katerim je omogočena nova vadbena površina tako za športne klube kot rekreativne športnike;
- ureditev dela bazenskega platoja: z lesom oblečeni kovinski podesti v izmeri 80m², ki se lahko uporabljajo kot ležalniki;
- v celoti obnovljen zasneževalni sistem na smučišču Poseka, ki omogoča učinkovito ter kakovostno zasneževanje tudi pri mejnih temperaturah;
- obnovitev wellness centra: menjava dotrajanih savn;
- nova otroška igrala na platoju Doma telesne kulture (DTK-ja);
- obnovitev ostrešja na DTK, nova kritina za objekt nad kegljiščem;
- začetek obnovitvenih del v garderobah DTK-ja;
- nova razsvetljava v veliki dvorani DTK.

Dogodki in prireditve

Poleg številnih del na športnih objektih je potrebno izpostaviti raznolikost dogodkov in prireditev. Povsem na novo smo organizirali GUŠTANJ, prvi festival narodno-zabavne glasbe na Koroškem, ki je požel veliko odobravanja. Številčni, pestri in zanimivi so bili dogodki v okviru Poletja na Ravnah, ki so zajemali glasbo, stand-up, koncerte ... V ekipi zavoda si med uspehe vsekakor štejemo tudi zares dobro obiskanost Ravenskih dni, tako glavnih koncertnih dogodkov, kjer smo z izborom kvalitetnih glasbenih izvajalcev privabili številčno publiko, kot na ostalih spremljevalnih dogodkih, ki so popestrili dogajanje na Ravnah. Nenehno raste tudi število novih abonentov KC Ravne, obiskanost posameznih dogodkov je v primerjavi z leti pred tem občutno višja.

Rast števila nočitev v Punklu

Spodbudne so tudi naraščajoče številke novih turistov na Ravnah in ostalih obiskovalcev ravenskega hostla. V Mladinskem hotelu Punkl se lahko zavod pohvali s skoraj 100% povečanjem števila nočitev, v 2017 se jih bo skupno beležilo okoli 5000.

Kaj še pravijo številke?

In če pogledamo še finančno plat delovanja zavoda ... Zavod ne deluje le v smeri izboljšanja svojih storitev, temveč tudi finančne vzdržnosti poslovanja zavoda. Prihodki v letu 2015 bili za 50 % višji od leta prej, v tekočem letu pa se ocenjuje 30% povišanje. (Prihodki v letu 2015: 1.138.439 EUR; v letu 2016: 1.302.373 EUR.)

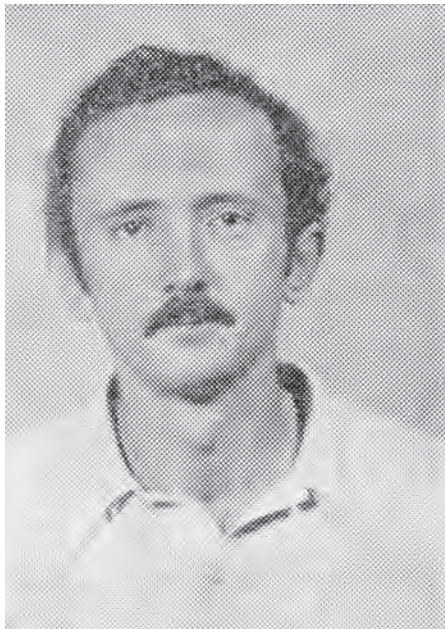
Z eno nogo že v 2018 ...

Tudi plani za prihodnje leto so ambiciozni. Ekipa zavoda načrtuje prenovo bazenskega platoja, kjer je potrebno zamenjati dotrajane tlakovce in urediti nov balon. Zaključiti bo potrebno projekt Poseka, kjer bomo dokončali proge in postavili nov večnamenski objekt, ki bo služil rekreativcem, predvsem pa smučarjem in kolesarjem. S tem bo zavod razvijal tudi nov turistični produkt, ki bo dal Poseki in Ravnam tudi poletno ponudbo. Obnovitvena dela čakajo tudi naš hram kulture – Kulturni center Ravne. Zamenjana bo dotrajana scenska tehnika, obnovljen oder ter poskrbljeno za številne druge malenkosti, ki sedaj pestijo sicer odlične predstave in koncerte (zračna zavesa ipd.).

Idej za razvijanje športne, kulturne in turistične ponudbe na Ravnah skratka ne zmanjkuje! Zato hvala vsem podpornikom: občini, poslovnim partnerjem in seveda obiskovalcem. Pa tudi tistim, ki nam s konstruktivno kritiko dajejo novega zagona.

FRANCU PEČNIKU V SPOMIN (1948–2017)

 Urednik

V tedanji stari osnovni šoli na Ravnah na Koroškem sva bila s Francijem nekaj let sošolca. Že tedaj se je, miren in počasen, dokazoval z izrednim poslušom za pisano besedo. Vedno je napisal najboljše proste spise in obnove. Sošolci smo ga imeli radi. Potem so se naše poti ločile in Franci je odšel na Srednjo gradbeno in tehniško šolo v Mariboru. Takoj po odsluženem vojaškem roku pa se je aktivno vključil v

slovenjegraški literarni krog. Ker je takrat živel na Prevaljah, je prijateljeval z znanimi prevaljskimi rojaki, ki so se že v tistih časih zapisali lepi besedi. To so bili Vinko Ošlak, Jur Juričan (Francišek), Niko R. Kolar... Tudi pisatelj Marjan Kolar ga je pri njegovem pisanju izredno spodbujal. V službi kot delovodja komunalnih dejavnosti ni bil srečen, zato je po treh letih odšel med svobodnjake in se od leta 1985 naprej posvečal samo književnosti. Toda v Sloveniji se od pisanja ne da živeti, zato se je najprej zaposlil kot poštar in se še naprej uril v umetnosti pisanja. Začel je s kratko prozo, ki jo je objavljajal v Odsevanjih, Dialogih, Sodobnosti, Prostoru in času in domačem Koroškem fužinarju. Leta 1973 je izšel njegov prozni prvenec, novela Obmežje. Marjan Kolar ga je označil za pisca, čigar osebe so »mali ljudje, delavci v tovarnah, starci, cestni pometachi, Cigani, skratka tista socialna kategorija, ki jo je življenje teplo v vseh časih in ki

tudi danes živi na robu slumov ali celo v njih.« Zatem se je Franci zaposlil pri Gradisu in se posvetil tudi pisanju pesmi. Prevzela ga je haiku poezija, ki je sicer zahtevna pesniška oblika, in leta 1976 so mu prijatelji iz Literarnega kluba Slovenj Gradec izdali zbirko z naslovom Haiku. Za zbirko so ga literarni kritiki pohvalili in mu priznali kvaliteto, četudi ni upošteval čisto vseh pravil te lirike. Istega leta so mu v Mariboru izdali še roman Avtobusna postaja. Postal je tudi predsednik Literarnega kluba Slovenj Gradec. Njegovo pisanje je vseskozi krasila topla, poetična nota, ki je izhajala iz njegove mirne človekoljubnosti in blagega značaja, ki ga je odlikoval vsa leta njegovega življenja:

*»V krsti iz kristalne rose
nepričakovano
davi čričkov glas.«*

Ko se je upokojil, sta s partnerko Silvo mirno živela v hišici Na Fari, imela svoj vrtiček in druga drobna zadovoljstva, Franc pa je še vedno rad kaj dobrega prebral in napisal. Ni pa mu bilo dano dočakati okrogle 70. obletnice, saj je leto prezgodaj za zmeraj zaspal. Tak kot je bil, miren in dober, bo ostal zapisan tudi v spominu vseh, ki so ga poznali kot pisatelja, pesnika in kot človeka!

Nemška proslava v Guštanju maja 1941

V OKUPIRANEM GUŠTANJU

 Mirko Osojnik **Maks Dolinšek – Fototeka KPM**

Ko je aprila 1941 Guštanj zasedla nemška vojska, so se zavedni ljudje umaknili v skromna zavetja svojih domov, številni guštanski nemčurji pa so Hitlerjevo vojsko z navdušenjem sprejeli.

Okupatorjeve službe so takoj začele delati po svojih načrtih. Ukinile so prejšnje državne organe, odstranile slovenske javne napise in slovenska imena, razpusile prav vse slovenske organizacije, sežigale slovenske knjige in začele tudi zapirati in izganjati drugače misleče posameznike in cele družine.

Tako je v krču dihal in utripal med drugo svetovno vojsko naš Guštanj. Nemci so ga, kakor je razvidno tudi iz izdanih razglednic iz tega časa, uvrstili na »Južno Koroško«, v starem trškem jedru pa so pogosto pripravljali različne proslave in druge svečanosti. Tudi naš fotografski mojster Dolinšek je ujel v svoj objektiv nekatere izmed njih.

Med nemško okupacijo je bilo v železarni zaposlenih največ 1.362 delavcev. Ko so leta 1942 porušili zadnjo pudlovko in spet začeli proizvajati dele za letala, topove in tanke za vojsko, zdaj seveda za nemško, je bilo v njej 639 delavcev, od tega kar 457 tujcev. Stanovali so v barakah ob železarni.

Medtem ko so v dolini zganjali nacisti svojo strahovlado, pa se je Vorančeva Gora, ko so v hosti zapele prve ptice, prebujala z novimi prebivalci v svojih zelenih nedrjih. Prekucuhi z rdečimi zvezdami na svojih pokrivalih so tudi na Koroškem začeli pisati nove strani slovenske zgodovine...

Hitlerjeva mladina na proslavi maja 1941

Proslava na guštanskem trgu okoli 1943

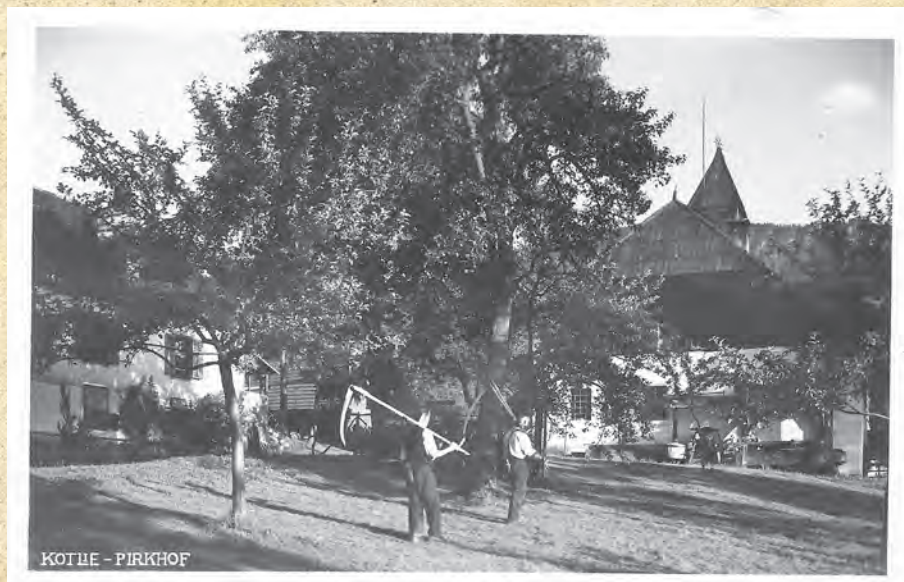
Stare razglednice s Pirkhofa (Brezij nad Kotljami)

Penzion Pirkhof – Kotlje p. Guštanj. Poslana 7. 8. 1932 iz Kotelj v Budimpešto.
Razglednico ima v svoji zbirki Filip Merkač, Kotlje.

Pirkhof – Kotlje.
Založil: Foto-Material od t. t. Griesbach i Knaus, Zagreb, 1935. Ni potovala.
Razglednico ima v svoji zbirki Filip Merkač, Kotlje.

Kotlje – Pirkhof. Okoli 1935.
Potovala je 7. 7. 1945 iz Osijeka v Stari Sivac v Bački.
Razglednico ima v svoji zbirki prim. mag. Franc Verovnik, dr. med., Kotlje.

Pred nami je praznični čas, ki nas navdaja s prav posebnimi, prijetnimi občutki in pričakovanji. In kot vsako novo leto, tudi to prinaša nove začetke – izkoristimo jih!

Ob tej priložnosti bi se iskreno zahvalili našim strankam, ki so nam tudi v iztekajočem se letu izkazale svoje zaupanje. Hvaležni smo za to! In tako kot do zdaj, se bomo tudi v bodoče trudili za vas in vaše zadovoljstvo.

Vsem želimo lepe in mirne božične praznike in vse dobro v letu, ki prihaja.

SREČNO 2018!

kolektiv Hermine Wech – Koroške perutnine

kavarna havana.si
ni zime za pingvine...

AVTO CENTER RAVNE

POOBlašČENI PRODAJALEC IN SERVISER VOZIL KONCERNA PSA / DOBJA VAS 128 / RAVNE NA KOROŠKEM

PEUGEOT

CITROËN

SERVISIRANJE VOZIL VSEH ZNAMK / PRIPRAVA VOZIL ZA TEHNIČNI PREGLED
PRODAJA IN MONTAŽA GUM / REZERVNI DELI / STREŠNI NOSILCI / KLJUKE
KOVČKI / KLEPARSKA TER LIČARSKA POPRAVILA ZA VSE ZAVAROVALNICE

BOŽIČNO - NOVOLETNI KONCERT PIHALNEGA ORKESTRA ŽELEZARJEV RAVNE

Gostja:

Urška ARLIČ GOLOLIČIČ,
sopranistka - solistka
Ljubljanske opere.

Dirigent:

Gregor Kovačič

Reformacija z Eddijem

Športna dvorana pri OŠ Prežihovega Voranca

Ponedeljek, 25.12.2017 ob 19:00 uri

Predprodaja vstopnic: Recepcija ZKTŠM Ravne
(zimski bazen Ravne) ali v času dogodkov
v KC Ravne. **Cena vstopnice 5 €**, za otroke
do 12 leta vstopnina brezplačna.

Premiera:

Eddie na Koroškem
Iron Maiden medley

NEGA
LAS
OBRAZA
TELESA

MAKE UP & MANIKURA

BuUS

FRIZERSTVO

+386 (0) 82 156 77

&

KOZMETIKA

+036 (0) 41 773 443

BuUS d.o.o
Koroška cesta 5
2390 Ravne na Koroškem
buussalon@gmail.com

CVETLIČARNA
Narcisa

Matej Pogač s.p.
Prežihova ulica 3,
2390 Ravne na Koroškem
tel: 02 82 15 890

operime

SAMOPOSTREŽNA AVTOPRALNICA 24/7

Biolive d.o.o., Dobja vas I, poslovna cona Ravne-Prevalie

SALUS[®]

Imeli ste problem. Našli ste rešitev!

VABLJENI V SODOBEN WELLNESS CENTER NA RAVNAH NA KOROŠKEM

Na gradu 6, Ravne na Koroškem,
2390 Ravne na Koroškem

NOVA SEZONA NA POSEKI

1. SEZONSKA KARTA SMUČIŠČE Z BAZENOM OTROCI

60,00 EUR

2. DNEVNA KARTA SMUČIŠČE Z BAZENOM OTROCI

9,00 EUR

3. DNEVNA KARTA SMUČIŠČE Z BAZENOM ODRASLI

18,00 EUR

4. SEZONSKA KARTA DRUŽINE 1+1

200,00 EUR

DOPLAČILO ZA NASLEDNJEGA ODRASLEGA

150,00 EUR

DOPLAČILO ZA NASLEDNJEGA OTROKA

30,00 EUR

DOPLAČILO ZA NASLEDNJEGA DIJAKA / ŠTUDENTA

70,00 EUR

ZAVOD ZA KULTURO
ŠPORT TURIZEM
IN MLADINSKE
DEJAVNOSTI

CENE VKLJUČUJEJO DDV.

2017 / 2018

ABONMAJI

Ravne na Koroškem

GLEDALIŠKI ABONMA

RAZLOGI ZA SREČO	22. 2. 2018
BRADE	15. 3. 2018
STARI KLOVNI	14. 4. 2018
DEMOKRACIJA!	17. 5. 2018

OTROŠKI ABONMA

GLEDALIŠČE IZ KOVČKA	15. 1. 2018
KDO JE NAPRAVIL VIDKU SRAJČICO	12. 2. 2018
MIZICA, POGRNI SE	12. 3. 2018
ČUK NA PALICI	9. 4. 2018
COPRNICA DRAGICA	7. 5. 2018

KOROŠKI GLEDALIŠKI ABONMA

ŽIVLJENJE IN VSE OSTALO	18. 1. 2018
OJOJ, TAŠČA JE SPET ŽIVA!	10. 3. 2018

GLASBENI ABONMA

OTO PESTNER	25. 1. 2018
IBRŽN KONCERT: MILAN KAMNIK IN PLAVA TRAVA ZABORAVA	15. 2. 2018
MI2 UNPLUGGED	22. 3. 2018
FRPRUH (Orlek in Matjaž Javšnik)	19. 4. 2018

ZAVOD ZA KULTURO,
ŠPORT TURIZEM
IN MLADINSKE
DEJAVNOSTI

KULTURNI
center Ravne

Spoštovani!

Vsakoletni številki RAVENSKIH RAZGLEDOV vedno izideta v začetku julija in sredi decembra. Prispevke za julijsko številko vedno pošljite najkasneje do 15. maja, članke za decembrsko številko pa najpozneje do 15. novembra. Tako bo naše in vaše občinsko glasilo lahko vedno pravočasno v vaših poštinih nabiralnikih.

O oddaji prispevkov vas redno obveščamo tudi na spletni strani TIC-a – Turistično informacijskega centra Ravne na Koroškem.

BEL IN VESEL BOŽIČ IN VELIKO OSEBNE SREČE IN ZADOVOLJSTVA
V LETU 2018 VAM ŽELIJO **ZKŠTM, TIC RAVNE** IN **UREDNIŠTVO**
RAVENSKIH RAZGLEDOV!

RAVENSKI RAZGLEDI

Glasilo Občine Ravne na Koroškem
Leto 2017 / številka 18

Izdajatelj:

Zavod za kulturo, šport, turizem in mladinske dejavnosti
Ravne na Koroškem,
zanj: Aleš Logar

Uredniški odbor:

Danica Hudrap, Aleš Logar, Mirko Osojnik, Petra
Podjaveršek in Bojana Verdinek

Reklamni oglasi - trženje: Danica Hudrap

e: danica@zkstm.si
t: 040/639-780, 02/82-21-219

Odgovorni urednik: Mirko Osojnik

Za verodostojnost posameznih prispevkov odgovarjajo
njihovi avtorji.

Jezikovni pregled: Bojana Verdinek

Fotografija na naslovnici: Sebastijan Oblak

Oblikovanje: Rok Medvešek

Tisk: MALEX, d. o. o.

Tiskano v nakladi 4.500 izvodov

Glasilo je vpisano v razvid medijev pri Ministrstvu za
kulturo RS pod zaporedno številko 750.

Ravne na Koroškem, december 2017

ZAVOD ZA KULTURO
ŠPORT TURIZEM
IN MLADINSKE
DEJAVNOSTI